

25 år
vuotta

KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL
KEMIÖNSAAREN
MUSIIKKIJUHLAT

10.–16.7.2023

Söderlångvik

gård

kartano

Manor

KULTURI
SKÄRGÅRDSLANDSKAP

KULTTUURIA JA LUONTOA
SAARISTOSSA

ART & CULTURE IN THE
ARCHIPELAGO

MUSEUM / MUSEO Riku Riippa
RESTAURANG / RAVINTOLA / RESTAURANT Ateljé Sami Tallberg x Söderlångvik

Guidningar • evenemang • park
naturstigar • äppelodlingar och
gårdsbutik • Glassgaraget

Opastukset • tapahtumat • puisto
luontopolut • omenaviljelmät ja
tilakauppa • Glassgaraget

Guidnings • Events • Park
Nature Trails • Apple Orchards
and Shop • Glassgaraget

sales@soderlangvik.fi

+358 (0)2 424 662

www.soderlangvik.fi

INNEHÅLLSFÖRTECKNING - SISÄLLYSLUETTELO

De konstnärliga ledarnas hälsning - Taiteellisten johtajien tervehdys	4
1. Tjuvstart i Sandös salong - Varaslähtö Sandön salongissa	6
2. I Sandös salong - Sandön salongissa	11
3. Öppningskonsert - Avajaiskonsertti	12
4. Torgkonsert - Torikonsertti	16
5. Europeiska stämningar - Eurooppalaisia tunnelmia	16
6. & 7. Duon och terzetter - Duot ja terzetot	21
8. Jubileumsårets kompositörer - Juhlavuosisäveltäjät	25
9. & 10. Från kyrka till kyrka - Kirkosta kirkkoon	30
9. Mästarna från wien - Wieniläismestarit	30
10. I ljusens sken - Kynttiläkonsertti	31
11. Musikalisk skärgårdsmeny - Musiikillinen saaristokattaus	39
12. Come again, sweet love	40
13. Grande finale	43
Sonja Korkeala, violin - viulu	47
Katinka Korkeala, violin - viulu	47
Kaapo Ijas, dirigent - kapellimestari	48
Helena Juntunen, sopran - sopraano	49
Alfredo Perl, piano	50
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello	51
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu	52
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu	53
Kajsa Dahlbäck, sopran - sopraano	54
Anna Rainio, barockviolin - barokkiviulu	55
Heidi Peltoniemi, viola da gamba	55
Anna Rinta-Rahko, kontrabas - kontrabasso & violone	55
Aapo Järvinen, flöjt - huilu	56
Nahoko Kinoshita, oboe	56
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti	57
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi	58
Emil Fuchs, fagott - fagotti	58
Jyväskylä Sinfonia	59
Jukka Mäkelä, verksamhetsledare - toiminnanjohtaja	60
Ett kvartssekel av kammarmusik - Neljännesvuosisata kamarimusiikkia	61
Artister under åren - Taiteilijoita vuosina 1999–2023	88
Uruppföranden - Kantaesitykset	91
Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat 2023	94
Biljettförsäljning - Lipunmyynti	95
Bildförteckning - Kuvaluettelo	96
Konsertställen - Konserttipaikat	98
Partners & understödjare - Yhteistyökumppanit & tukijat 2023	100

DE KONSTNÄRLIGA LEDARNAS HÄLSNING

Nu är det tid för fest då Kimitoöns Musikfestspel firar 25 års-jubileum! En av de centrala inspirationskällorna i Musikfestspelens begynnelse var de kulturhistoriska unika gårdarna och kyrkorna i den omfattande arkipelagen. Dessas förtrollning tillsammans med fantastiska artister har fött otaliga upplevelser och minnen hos publiken och alla dem som deltagit.

I öppningskonserten får vi höra Wagners älskade *Siegfried-idyll* och *Wesendonck-liederna* samt Mozarts *Jupiter-symfoni* i sällskap med Jyväskylä Sinfonia. Konserten dirigeras av Kaapo Ijas och som solist strålar sopranen Helena Juntunen som också tidigare besökt Musikfestspelen. Även konstnärsgardet vid de övriga konserterna representeras av den absoluta eliten, såsom pianisten Alfredo Perl, violinisten Anna-Liisa Bezrodny, altisten Roland Glassl och cellisten Jan-Erik Gustafsson. Barockestetiken får vi avnjuta i sällskap med sopranen Kajsa Dahlbäck, barockviolinisten Anna Rainio och gambisterna Heidi Peltoniemi samt Anna Rinta-Rahko.

I år firar Édouard Lalo 200-års jubileum, Sergej Rachmaninov 150-års jubileum och György Ligeti 100-års jubileum. Alla dessa jubileumsårskomponisters verk finns representerade vid konserten i Veturitali. Av dessa förtjänar Ligetis *Musica Ricercata* ett alldeles speciellt omnämnande. Av verket, vilket ursprungligen komponerats för piano, arrangerade Ligeti sex satser för blåskvintett, vilka i denna konsert varvas med satserna komponerade för piano. Jubileumskompositörernas verk finns även representerade i andra konserter under festivalveckan.

TAITEELLISTEN JOHTAJIEN TERVEHDYS

Nyt saa juhlia, Kemiönsaaren Musiikkijuhlilla on 25-juhlavuosi! Yksi keskeisiä inspiraation lähteitä Musiikkijuhlien aloittamiselle olivat alueen kulttuurihistoriallisesti ainutlaatuiset kartanot ja kirkot saaristomaisemien syleylyssä. Niiden lumo yhdessä upeiden taiteilijoiden kanssa on synnyttänyt valtavan määrän elämyksiä ja muistoja yleisölle ja kaikille mukana olleille.

Avajaiskonsertissa kuullaan Wagnerin rakastetut *Siegfried-idylli* ja *Wesendonck-laulut* sekä Mozartin *Jupiter-sinfonia* Jyväskylä Sinfonian seurassa. Konsertin johtaa Kaapo Ijas ja sopraanosolistina laulaa aiemminkin Musiikkijuhlilla vierailut Helena Juntunen. Myös muiden konserttien taiteilijakaarti edustaa ehdotonta eliittiä, kuten pianisti Alfredo Perl, viulisti Anna-Liisa Bezrodny, alttoviulisti Roland Glassl ja sellisti Jan-Erik Gustafsson. Barokin estetiikasta saadaan nauttia sopraano Kajsa Dahlbäckin, barokkiviulisti Anna Rainion sekä gambistien Heidi Peltoniemen ja Anna Rinta-Rahkon seurassa.

Tänä vuonna on Édouard Lalon 200-juhlavuosi, Sergei Rahmaninovin 150-juhlavuosi ja György Ligetin 100-juhlavuosi. Veturitalissa ovat ohjelmassa kaikki juhlavuosisäveltäjät. Erityisen maininnan ansaitsee Ligetin *Musica Ricercata*. Alun perin pianolle sävelletystä teoksesta Ligeti sovitti puhallinkvintetille kuusi osaa, jotka tässä konsertissa vuorottelevat pianolle sävellettyjen osien kanssa. Juhlavuosisäveltäjien teoksia kuullaan festivaaliviikolla muissakin konserteissa.

Under våra 25 år har festivalen blivit känd för sitt varierande utbud på konsertplatser och den kulturhistoriska betydelse de representerar. Jubileumsårets konsertplatser har blivit bestående favoriter.

Storfavoriten Labbnäs lunchkonsert påbörjas på traditionellt sätt med godsaker från köket och fortsätter med konsert i det röda Lidret där sjölandskapet glimmar i bakgrunden. *Come again, sweet love*-middagskonsertens sånger i Söderlångvik berättar om kärlek, tårar, lycka och känslan då lyckan upphör. Under konserten avnjuter vi middagen, som vildörtskocken Sami Tallberg trollat fram.

Ett stort tack till våra samarbetsparter, understödjare och frivilliga, vilka under 25 års tid varit med och förverkligat festivalen.

Hjärtligt välkomna på fest!
De konstnärliga ledarna
Katinka Korkeala och Sonja Korkeala

Musiikkijuhlat on tullut tunnetuksi 25 vuoden saatossa monipuolisista ja kulttuurihistoriallisesti merkittävistä konserttipaikoistaan. Juhlavuoden konserttipaikat ovat muodostuneet kestopaikoiksi vuodesta toiseen.

Suuren suosion saanut Labbnäsin lounaskonsertti alkaa tuttuun tapaan herkuilla ja jatkuu konsertilla punaisessa Liderissä järvimaiseman kimmeltäessä taustalla. Söderlångvikissä taas *Come again, sweet love*-illalliskonsertin laulut kertovat rakkaudesta, kyynelystä, onnesta ja sen päättymisestä. Konsertin lomassa nautitaan villiyrttikokki Sami Tallbergin loittimasta illallisesta.

Suuret kiitokset yhteistyökumppaneille, tukijoille ja vapaaehtoisille, jotka ovat olleet 25 vuoden aikana mukana toteuttamassa festivaalia.

Sydämellisesti tervetuloa juhlimaan!
Taiteelliset johtajat
Katinka Korkeala ja Sonja Korkeala

MÅNDAG - MAANANTAI 10.7.2023

**I. TJUVSTART I SANDÖS SALONG
VARASLÄHTÖ SANDÖN SALONGISSA
18:00 Sandö gård - Sandön kartano**

35 €

W. A. Mozart
(1756–1791)

Stråktrio nr 3 F-dur - Jousitrio nro 3 F-duuri KV 404a (1782)

Adagio

Fuga. Vivace

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Reinhold Glière
(1875–1956)

Åtta stycken för violin och cello

Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 (1909)

III Berceuse

VII Scherzo

György Ligeti
(1923–2006)

Hommage à Hilding Rosenberg (1982)

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

György Ligeti

Baladă și joc, Ballade & Spiel för två violiner - kahdelle viululle (1950)

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Sergej Rachmaninov
Sergei Rahmaninov
(1873–1943)

Stråkkvartett nr 1 g-moll

Jousikvartetto nro 1 g-molli (1889)

Romance

Scherzo

W. A. Mozart

Divertimento F-dur - F-duuri KV 138 (1772)

Allegro

Andante

Presto

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h | Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

Det finns beskrivningar av hur **Wolfgang Amadeus Mozart** som musikaliskt underbarn hänfört åhörare med briljant musik av olika slag bland annat fugor. Exakt vad för slags fugor och vem de var skrivna av vet vi emellertid inte. Fugans obestridliga mästare Johann Sebastian Bachs första dokumenterade intåg i Mozarts liv kom först i och med att han flyttade till Wien och snart därefter blev bekant med den kejsrerliga hovbibliotekarien baron Gottfried van Swieten, som var en hängiven vän av både Bachs och Händels musik.

Van Swieten ordnade söndagsmatinéeer i sitt hem, vilka Mozart regelmässigt besökte och medverkade i, och i ett brev till fadern konstaterade han att ”där spelas inget annat än Händel och Bach”. Mozart fick också låna noter, som van Swieten samlat på sig och började mer systematiskt bekanta sig med Bachs verk. Det är sannolikt i den här kontexten som de sex preludierna och fugorna för stråktrio i samlingen KV 404a kommit till, ungefär år 1782. Byggmaterial till musiken tog Mozart från Bachs *Das Wohltemperierte Klavier* och samlingen innehåller både rena transkriptioner och nyskrivet material. Ett exempel på en sådan hybrid är *F-durpreludiet och fugan*, där preludiet är nytt, medan fugan är en transkription av BWV 882.

Värt att notera är också att Mozart av någon anledning inte fick anledning att färdigställa någon ytterligare musik för stråktrio, med ett enda undantag i det senare divertimentot KV 563. Tio år tidigare, medan den tonåriga Mozart fortfarande bodde och verkade i Salzburg och däremellan reste runt Europa med sin far, komponerade han tre kortfattade verk (KV 136–138) för stråkkvartett. Den inskrivna rubriken för dessa tre verk var divertimento, vilket var ett märkligt val med tanke på att divertimento under den här perioden – också i Mozarts övriga produktion – i regel användes för verk med flera korta satser, inklusive 1–2 menuetter. I stället följer formen i dessa tre den samtida italienska symfonin, vilket har lett till an-

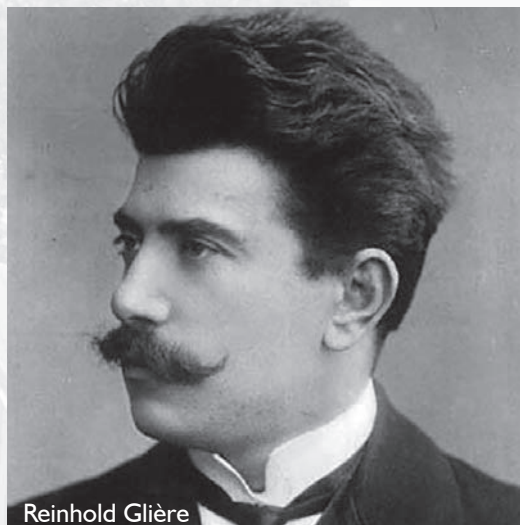
Mozartista kerrotaan, miten hän musiikaalisena ihmelapsena hämmästytti kuuli-joita briljeeraavilla musiikkiesityksillä, muun muassa fuugia soittamalla. Täsmälleen min-käläisiä fuugia, tai kenen säveltämiä ne olivat, sitä emme valitettavasti tiedä. Mozartin ensimmäinen dokumentoitu kohtaaminen fuugan kiistattoman mestarin Johann Sebastian Bachin musiikin kanssa tapahtui vasta Mozartin muutettua Wieniin. Pian sen jälkeen hän tutustui keisarillisesta hovikirjastosta vastaavaan paroni Gottfried van Swieteniin, joka oli vannoutunut Bachin ja Händelin musiikin ihailija.

Van Swieten järjesti sunnuntaisin kodissaan matinee-konsertteja, joihin Mozart säännöllisesti osallistui, ja kirjeessä isälleen hän tote-tesi, että ”siellä ei esitetä mitään muuta kuin Händeliä ja Bachia”. Mozart sai myös lainata van Swietenin keräämiä nuotteja ja alkoi näin järjestelmällisesti perehtyä Bachin tuotantoon. Tämä on todennäköinen yhteys, jossa kokoelman KV 404a kuusi preludia ja fuugaa jousitriolle ovat syntyneet vuoden 1782 tietämillä. Mozart ammensi aineistoa Bachin kokoelmasta *Das Wohltemperierte Klavier*, ja mukana on sekä puhtaita transkriptioita että täysin uutta musiikkia. Hyvä esimerkki tästä on *F-duuri-preludi ja fuuga*, jonka preludi-osuus on alkuperäistä Mozartia, kun taas fuuga on BWV 882:n transkriptio.

Huomionarvoista on myös, että Mozart ei saanut enää syytä palata jousitrioon kokoonpanoon lukuunottamatta yhtä poikkeusta,

tagandet att Mozart komponerade verken inför en stundande resa till Italien. Den här formmässiga tvetydigheten har också framfött den alternativa rubriken "Salzburgsymfonierna" för de tre verken.

Reinhold Glière brukar betraktas som en av de sista genuint förrevolutionära ryska tonsättarna. Hans musik stöptes i den romantiska traditionens form, ärvd av äldre mästare som Arenskij, Borodin och Glazunov, en estetik som i grunden var tämligen oproblematiske för de nya härskarna efter revolutionen och som lät honom fortsätta sitt värde tämligen oberörd av de kommande utrensningarna. Han var son till en instrumentbyggare inflyttad från Sachsen, men omkring år 1900 började han använda den mera franska klingande versionen av efternamnet som kom att ge upphov till historier om ett fransk-belgiskt ursprung.

Sviten Åtta stycken för violin och cello op. 39 kom till under en period i Glières liv då han undervisade vid Gnessin-institutet i Moskva, kort efter en period av egna studier under Oskar Frieds ledning i Berlin. Det rör sig ändå inte om enbart pedagogiska alster, utan om fullfjädrade konstverk som förevisar tonsättarens gedigna, om än konventionella hantverk.

divertimento KV 563. Kymmenen vuotta aikaisemmin, kun teini-ikäinen Mozart asui ja toimi vielä Salzburgissa ja välillä matkusti ympäri Eurooppaa isänsä kanssa, hän sävelsi kolme lyhyttä teosta (KV 136–138) jousikvartetille. Näiden otsikoksi on laitettu sana divertimento, mikä oli hieman omituinen valinta. Divertimento tarkoitti tähän aikaan yleisesti – myös Mozartin muussa tuotannossa – moniosaista teosta, johon olennaisesti kuului yksi tai kaksi menuettia. Sen sijaan näiden sävellysten muoto noudattaa lähemmin ajan italialaista sinfoniaa, mikä antaa olettaa, että Mozart sävelsi näitä valmistellessaan seuraavaa Italian matkaa. Tämä muodollinen epäselvyys on tuonut näille kolmelle teokselle vaihtoehtoisen nimen "Salzburgin sinfoniat".

Reinhold Glièreä pidetään yhtenä Venäjän viimeisistä vallankumousta edeltäneistä säveltäjistä. Hänen musiikkinsa valettiin romanttisen perinteen muottiin, vanhempien mestareiden Arenskin, Borodin ja Glazunovin jalanjäljissä. Tämä estetiikka oli pääpiirteissään ongelmatonta uusien vallanpitäjien silmissä vallankumouksen jälkeen ja Glière sai jatkaa toimintaansa verrattain vapaasti, jopa suurten puhdistuskausien aikana. Hän oli Saksista tulleen soitinrakentajan poika, mutta vuoden 1900 tienoilla hän alkoi käyttää ranskalaissävytteistä sukunimen kirjoitusmuotoa, joka sai aikaan tarinoita hänen mahdollisesta ranskalais-belgialaisesta sukuhistoriasta.

Sarja Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 syntyi aikana, jolloin Glière opetti Moskovian Gnessin-opistossa, pian Oskar Friedin johdolla Berliinissä suoritettujen opintojen jälkeen. Nämä kappaleet ovat kuitenkin enemmän kuin pelkkiä pedagogisia harjoitelmia. Glière muotoilee niistä täysimittaisia taideteoksia, jotka esittelevät hänen perinpohjaista, joskin hieman vanhahvaa käsityötaitoaan.

Kun unkarilainen säveltäjä **György Ligeti** joutui pakenemaan kotimaastaan vuoden 1956 demokratialiikkeen verisen kukista-

När den ungerske tonsättaren **György Ligeti** fann sig nödgad att lämna hemlandet efter det brutala nedgörandet av demokrati-rörelsen 1956, blev Sverige och Stockholm en viktig plats för honom under flera år. Efter att han gjort ett stort genomslag i Europa med sina tidiga alster i fältteknik, blev han inbjuden som föreläsare vid Kungliga Musikhögskolan och han kom att bli en regelbunden gäst där. Den här svenska anknytningen skulle bland annat leda till beställningen av ett av hans största verk, operan *Le Grand Macabre*, som uruppfördes på Kungliga Operan år 1978. Han kom med tiden också att tala flytande svenska.

Ligeti mötte och blev god vän också med många svenska kolleger, inte minst nestorn inom den svenska modernismen, Hilding Rosenberg. När denne år 1982 fyllde 90 år, komponerade Ligeti en kort hyllning för kombinationen violin och cello. Som under rubriken meddelar, knyter Ligeti här an till en av sina tidigaste musikaliska inspirationskällor, landsmannen Béla Bartók och dennes estetik.

I Ligetis tidigaste alster, från perioden före exilen, är kontaktytan gentemot Bartók helt konkret: Ligeti hade studerat bland annat under Sándor Veress ledning, som i sin tur hade varit Bartóks elev och följt denne också i intresset för etnomusikologiska studier och folkmusik. Det här arvet bär Ligeti vidare i kompositionen *Baladă și joc* (ballad och dans) från år 1950, som bygger på två gamla rumänska folkmelodier. Det här kortfattade verket kom till både i en version för liten skolorkester och som duo.

Sergej Rachmaninovs barndom och uppväxt färgades i mycket av familjens trassliga förhållanden. Från en förmögen bakgrund kom Rachmaninovs far att omintetgöra familjens ekonomi och slutligen separerade föräldrarna. Unge Sergej, som i dessa omständigheter hade svårt att klara studierna vid S:t Petersburgs konservatorium, skickades i stället till Moskva, där han inkvarterades hos den stränge konservatorieläraren

misen jälkeen, Ruotsista ja Tukholmasta tuli hänelle tärkeä paikka useaksi vuodeksi. Tehtyään läpimurron Länsi-Euroopassa varhaisten kenttäteknikkateoksillaan, hänet kutsuttiin luennoimaan Kuninkaalliseen musiikkikorkeakouluun, missä hänestä tuli lopulta vakituinen vierailija. Tämä kytkös Ruotsiin johti muun muassa yhteen hänen suurimpien teostensa tilaamiseen, oopperaan *Le Grand Macabre*, joka sai kantaesityksensä Tukholman Kuninkaallisessa Oopperassa vuonna 1978. Ajan myötä hän oppi puhumaan myös sujuvaa ruotsia.

Ligeti tutustui ja ystäväystyi monen ruotsalaisen kollegan kanssa, mukaan lukien ruotsalaisen modernismin nestori Hilding Rosenberg. Kun tämä vuonna 1982 täytti 90 vuotta, Ligeti sävelsi hänelle lyhyen onnitte-luteoksen viululle ja sellolle. Kuten alaotsikko antaa ymmärtää, Ligeti sitoo teoksensa yhteen varhaisimpien esikuviansa suuntaan, maanmieheensä Béla Bartókiin ja hänen estetiikkaansa.

Ligetin varhaistuotannossa suhde Bartókiin on hyvinkin läheinen: Ligeti oli opiskellut muun muassa Sándor Veressin johdolla, joka oli ollut Bartókin oppilas ja seurannut tätä paitsi säveltäjänä, myös etnomusikologian ja kansanmusiikin tutkijana. Tämä perintö kantautui myös Ligetiin, muun muassa sävellyksen *Baladă și joc*:in (balladi ja tanssi) muodossa. Vuoden 1950 tietämillä sävelletystä pienestä teoksesta on olemassa versiot kouluorkesterille sekä jousiduolle. Sen perustana on kaksi vanhaa romanialaista kansansävelmää.

Sergei Rahmaninovin lapsuus ja nuoruus väriytyi voimakkaasti perheen sisäisistä ongelmista. Varakkaasta taustasta huolimatta Rahmaninovin isä tuhlassi perheen koko omaisuuden ja lopulta vanhemmat erosivat. Nuori Sergei, jolla näissä olosuhteissa oli vaikeuksia pärjätä opinnoissaan Pietarin konservatoriossa, lähetettiin Moskovaan ja hän majoitui siellä ankaran konservatorio-opettajan Nikolai Zverevin luona. Moskovassa opiskelutahti oli kova

Nikolaj Zverev. Studietakten var hård och krävande, men å andra sidan fick Rachmaninov under dessa år tillfälle att hemma hos Zverev lära känna många av samtidens största musikernamn, inte minst Tjajkovskij.

Sergei Rachmaninov

I allt detta var det tänkt att Rachmaninov skulle fokusera på pianospelandet, men samtidigt började kompositörsådran ge sig till känna. Zverev, som inte hade någon förståelse för elevens behov av lugn och ro för sitt tonsättande, slängde sonika ut honom ur sin lägenhet och vägrade sedan under tre år att ens tala med honom.

Bland de alster som Rachmaninov producerade under dessa turbulenta år fanns två satser för stråkkvartett, komponerade ca. 1889. Eventuellt var det tänkt att dessa skulle ingå i en fullständig kvartett, men det är inget som vi med säkerhet kan säga. De två satserna har ändå kommit att presenteras för världen som Rachmaninovs *stråkkvartett nr. 1*.

ja vaatimustaso korkealla, mutta toisaalta Rahmaninov sai näinä vuosina tilai-suuden tutustua henkilökohtaisesti moniin ajan suurimpiin muusikoihin ja säveltäjiin, näiden joukossa mm. Tšaikovski.

Tarkoituksena oli keskittyä pianonsoittoon, mutta samalla alkoi veri vetää säveltämisen pariin. Zvereviltä ei löytynyt ymmärrystä oppilaansa sävellystyössä kaipaamalle rauhalle ja hiljaisuudelle, vaan heitti hänet tylysti ulos asunnostaan eikä kolmeen seuraavaan vuoteen edes suostunut puhumaan hänen kanssaan.

Näiden levottomien vuosien aikana sävellettyjen teosten joukosta löytyy kaksi osaa jousikvartetille, jotka on sävelletty vuoden 1889 tienoilla. Säveltäjällä oli mahdollisesti tarkoitus rakentaa näistä täysimittainen kvartetto, mutta tästä ei ole varmaa tietoa. Nämä kaksi osaa on kuitenkin liitetty yhteen ja esitetään usein Rahmaninovin *jousikvartettona nro 1*.

TISDAG - TIISTAI 11.7.2023

**2. I SANDÖS SALONG
SANDÖN SALONGISSA**

35 €

15:00 Sandö gård - Sandön kartano

W. A. Mozart
(1756–1791)

Stråktrio nr 3 F-dur - Jousitrio nro 3 F-duuri KV 404a (1782)

Adagio

Fuga. Vivace

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Reinhold Glière
(1875–1956)

Åtta stycken för violin och cello

Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 (1909)

III Berceuse

VII Scherzo

György Ligeti
(1923–2006)

Hommage à Hilding Rosenberg (1982)

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

György Ligeti

Baladă și joc, Ballade & Spiel för två violiner - kahdelle viululle (1950)

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Sergej Rachmaninov
Sergei Rahmaninov
(1873–1943)

Stråkkvartett nr 1 g-moll

Jousikvartetto nro 1 g-molli (1889)

Romance

Scherzo

W. A. Mozart

Divertimento F-dur – F-duuri KV 138 (1772)

Allegro

Andante

Presto

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h | Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

TISDAG - TIISTAI 11.7.2023

3. ÖPPNINGSKONSERT - AVAISKONSERTTI

35 €

19:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Kaapo Ijas, dirigent - kapellimestari

Helena Juntunen, sopran - sopraano

Jyväskylä Sinfonia

Richard Wagner

(1813–1883)

Siegfried-idyll

Siegfried-idylli (1870)

Allegro molto

Andante

Allegro

Richard Wagner

Wesendonck Lieder (1857–58)

Der Engel

Stehe still

Im Treibhaus

Schmerzen

Träume

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

W. A. Mozart

(1756–1791)

Symfoni nr 41 C-dur

Sinfonia nro 41 C-duuri KV 551 "Jupiter"

Allegro vivace

Andante cantabile

Menuetto: Allegretto

Molto allegro

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

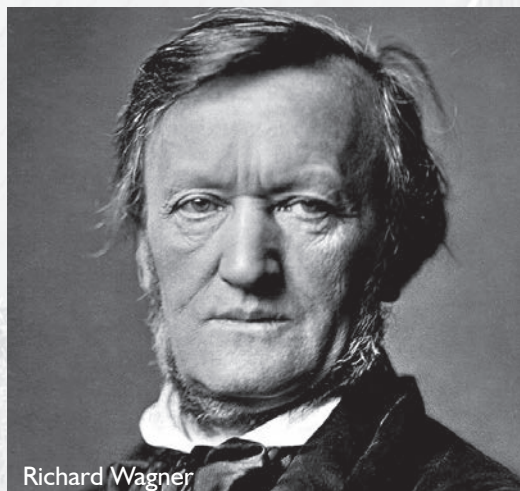

Cosima, Siegfried, Richard Wagner

Richard Wagners liv var i nästan alla tänkbara avseenden stormigt och konfliktfyllt. Detta gällde också hans relationer till kvinnor; äktenskap och otrohet, förälskelser och skandaler följde i hans väg ända fram till 1860-talet, då han blev förälskad i Franz Liszts dotter Cosima (som redan var gift och hade barn med pianisten Hans von Bülow). Hon födde ytterligare tre barn med Wagner som far innan hon kunde skilja sig och göra deras relation officiell. Sonen Siegfried föddes i juni 1869 och ett år senare kunde paret äntligen gifta sig. Wagner ville högtidlighålla detta genom att i hemlighet komponera ett verk till sin nyblivna hustrus ära. Resultatet var *Siegfried Idyll* för liten orkester, som på hennes födelsedag vid jul 1870 framfördes på verandan till parets villa i Tribschen nära Luzern, som en överraskning, av en grupp musiker ur Zürichs Tonhalle-orkester.

Drygt 20 år tidigare hade Wagner och den dåvarande hustrun Minna varit tvungna att fly från Dresden i efterdyningarna efter upproret år 1848–49 och under det följande decenniet vistades paret i Zürich, där de blev bekanta med den förmögne köpmannen Otto Wesendonck och hans förtjusande hustru Mathilde. Under en kortare tid hyrde Wagners också en stuga på Wesendoncks ägor och under den tiden blev hans förälskelse i Mathilde akut. Hans inspiration hade åter börjat flöda och han arbetade på librettot till *Tristan och Isolde*, framsteg som han presenterade för den litterärt sinnade Mathilde. Hon skrev i sin tur dikter i samma anda, vilka Wagner tonsatte. Efterhand blev den här romansen uppenbar för Minna,

Richard Wagners elämä oli joka suhteessa myrskyisiä ja konfliktien täyttämä. Samaa voidaan sanoa hänen suhteistaan naisiin; avioituminen ja uskottomuus, rakastumiset ja skandaalit seurasivat häntä ainakin 1860-luvulle asti, kunnes hän rakastui Franz Lisztin tyttäreeseen Cosimaan. Hän tosin oli jo naimisissa pianisti Hans von Bülowin kanssa ja heillä oli yhteinen lapsi. Cosima sai Wagnersin kanssa vielä kolme lasta, ennen kuin sai luvan erota ja solmia uuden liiton. Heidän poikansa Siegfried syntyi kesäkuussa 1869 ja seuraavana vuonna pariskunta avioitui. Wagner halusi juhlistaa tätä kaikkea säveltämällä salaa teoksen uuden vaimonsa kunniaksi. Lopputuloksena oli orkesteriteos *Siegfried-idylli*, jonka joukko muusikoita Zürichin Tonhalle-orkesterista esitti pariskunnan Tribschenin huvilan verannalla, Cosiman syntymäpäiväyllätyksenä joulupäivänä 1870.

Richard Wagner

Suunnilleen 20 vuotta aikaisemmin Wagner ja hänen silloinen vaimonsa Minna olivat joutuneet pakenemaan Dresdenistä vuosien 1848–49 vallankumouksen jälkimainingeissa. He etsivät suojaa Zürichistä, missä he majailivat seuraavat kymmenisen vuotta. Siellä he tutustuivat myös rikkaaseen kauppiaseen Otto Wesendonckiin ja tämän ihaistuttavaan vaimoon Mathildeen. Lyhyen ajan Wagnert vuokrasivat mökkiä Wesendonckien tilan mailla, ja tänä aikana Wagner rakastui Mathildeen. Hänen inspiraationsa oli alkanut taas virrata ja hän oli ahkerasti *Tristan ja Isolden*

som flyttade hem till Dresden och Wagners tillvaro i Zürich blev ohållbar. Han tog sin tillflykt till Venedig och relationen med Minna läkte aldrig. Sångerna till Mathildes texter publicerades som 5 dikter för damröst, men utan namngiven textförfattare. Mathilde Wesendoncks andel i sångerna blev bekant först efter hennes död år 1902.

Mathilde Wesendonck

Wolfgang Amadeus Mozarts tragiskt förtida död och de sista årens ekonomiska trångmål har blivit stort uppmärksammas delar i berättelsen om tonsättaren. Inte minst har Miloš Formans film *Amadeus* cementerat bilden av det rumlande och självdestruktiva geniets väg mot graven. Den verkliga bilden är givetvis betydligt mera nyanserad, börjande med den samhällsliga situationen i Wien i slutet av 1780-talet. År 1788 hade kejsardömet, på grund av sin allians med Ryssland, dragits in i ett krig mot det ottomanska riket. På hemmaplan märktes detta bland annat i form av en djupnande ekonomisk kris som naturligtvis slog hårt också mot konstnärerna.

Mozarts skapande hade också under hela decenniet genomgått en förändring i riktning mot en ökande komplexitet och sofistikerad, vars baksida var att musiken blev svårare att marknadsföra. Det finns flera exempel på att förläggare helt sonika vägrat att publicera redan avtalade verk då det bedömdes att Mozart gjort dem alltför svårtillgängliga.

libreton kimpussa, näyttäen päivittäin edistymisensä kirjallisuuteen suuntautuneelle Mathildelle. Tämä vuorostaan kirjoitti samassa hengessä runoja, joihin Wagner sävelsi musiikkia. Väistämättä tämä romanssi paljastui ajan myötä Minnalle, joka lähti kotiin Dresdeniin. Wagnerin olo Zürichissä muuttui kovin epämurkavaksi ja hän muutti Venetsiaan. Liitto Minnan kanssa ei koskaan tullut tämän jälkeen ennalleen. Laulut Mathilden teksteihin julkaistiin myöhemmin otsikolla Viisi runoa naisäänelle, mutta ilman viittausta runoilijan henkilöllisyyteen. Mathilde Wesendonckin rooli laulujen synnyssä paljastui vasta tämän kuoltua vuonna 1902.

Wolfgang Amadeus Mozartin traaginen ennenaikainen kuolema ja viimeisten elinvuosien taloudelliset vaikeudet ovat tulleet hyvin keskeiseksi osaksi hänen elämäntarinaansa. Tärkeänä tekijänä tässä on ollut myös Miloš Formanin elokuva *Amadeus*, joka juurrutti yleisöön kuvan railakkaasta ja itsetuhoisesta nerosta vauhdikkaalla matkallaan hautaan. Todellinen kuva on luonnollisesti tätä moniulotteisempi alkaen Wienin yhteiskunnallisesta tilasta 1780-luvun lopussa. Vuonna 1788 keisarikunta oli Venäjän liittolaisena joutunut sotaan Ottomaanien valtakunnan kanssa ja tämä tuntui kotirintamalla etenkin syvenevänä talouskriisinä, joka tietysti iski ankarasti myös taiteilijoihin.

Wolfgang Amadeus Mozart

Koko vuosikymmenen ajan Mozartin säveltämisessä oli tapahtunut kehitystä kohti yhä syvenevää kompleksisuutta ja teknistä hie-

Sommaren 1788 arbetade Mozart under sex veckor intensivt med en serie om tre symfonier, avsedda för ett konsertframförande, som något skulle underlätta den finansiella situationen. Det råder dock delade meningar bland historikerna huruvida den här konserten någonsin ägde rum och dessa, de sista symfonier han skrev, förblev också opublicerade under Mozarts livstid.

Den sista av de tre – vissa forskare betraktar rentav de tre som en enhetlig cykel – är den storslagna *C-dursymfonin, nr 41*, som senare har fått smeknamnet *Jupiter* i erkänsla för dess "gudomliga perfektion". I musiken finns inga spår av de "svarta tankar" som Mozart sade sig omges av. I stället får vi njuta av en inledning med all den inbjudande atmosfären i en operauvertyr, en innerlig andantesats, en harmoniskt överraskande menuett och en finalsats som känns som en kulmination på Mozarts hela symfoniska produktion med sitt hisnande tematiska och kontrapunktiska raffinemang.

nostuneisuutta, jonka kääntöpuolena oli uuden musiikin vaikeampi markkinointi. Tästä löytyy useita esimerkkejä, kuinka kustantajat yksinkertaisesti kieltäytyivät julkaisemasta jo sovittuja teostilauksia, koska Mozartin katsottiin tehneen niistä liian vaikeatajuisia.

Kesällä 1788 Mozart vietti noin kuusi viikkoa säveltäen kiihkeästi kolmen sinfonian sarjaa, jonka tarkoituksena oli lievittää säveltäjän taloudellisia huolia. Ei ole kuitenkaan täysin selvää, toteutettiin kantaesitykset koskaan suunnitellusti. Nämä hänen viimeisiksi jääneet sinfoniensa jäivät myös julkaisematta Mozartin elinaikana.

Sarjan viimeinen – jotkut tutkijat pitävät jopa kolmen sinfonian sarjaa yhtenäisenä sarjana – on *C-duuri-sinfonia, nro 41*, joka on sittemmin saanut lempinimen *Jupiter* osoituksena sen "jumalaisesta täydellisyydestä". Musiikki ei anna mitään merkkejä niistä "mustista ajatuksista", joista Mozart oli kertonut kärsivänsä. Sen sijaan kuuliija saa nauttia johdannosta, jossa on ooppera-alkusoiiton mukaansatempaavuutta, sydämellisestä andante-osasta, harmonisesti yllättävästä menuetista ja finaaliasasta, joka tuntuu olevan Mozartin koko sinfoniatuotannon huipentuma ja yhteenvehto, temaattisesti rikas ja kontrapunktisesti tavattoman hienostunut.

ONSDAG - KESKIVIikko 12.7.2023

4. TORGKONSERT - TORIKONSERTTI 11:00 Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Fritt inträde - Vapaa pääsy

På Dalsbruks torg bjuder Jyväskylä Sinfonias blåskvintett på smakbitur festivalens program. Som konferencier för torgkonserten fungerar publikfavoriten Leif Lindgren, med glimten i ögat som vanligt.

Jyväskylä Sinfonian puhallinkvintetti tarjoilee Taalintehtaan torilla makupaloja festivaalin ohjelmasta. Torikonsertin juontaa yleisön rakastama Leif Lindgren tuttuun tyyliinsä pilke silmäkulmassa.

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet
Aapo Järvinen, flöjt - huilu
Nahoko Kinoshita, oboe
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti
Emil Fuchs, fagott - fagotti
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Leif Lindgren, konferencier - juontaja

Vid regn hålls konserten i Gamla verkstad (Tullbacksvägen 7).
Sateen sattuessa konsertti pidetään Vanhassa verstaassa (Tullinmäentie 7).

ONSDAG - KESKIVIikko 12.7.2023

5. EUROPEISKA STÄMNINGAR - EUROOPPALAISIA TUNNELMIA 19:00 Karuna kyrka - Karunan kirkko

28 €

Johan Halvorsen
(1864–1935)

Sarabande con variazioni efter ett tema av Händel d-moll
Händelin teemasta d-molli (1898)

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Ursula Mamlok
(1923–2016)

Blåskvintett - Puhallinkvintetto (1956)
Molto vivo
Andante tranquillo
Allegro molto

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet

Maurice Ravel
(1875–1937)

Le Tombeau de Couperin (1914–17/1919)

Prélude
Forlane
Menuet
Rigaudon

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet

Aapo Järvinen, flöjt - huilu
Nahoko Kinoshita, oboe
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti
Emil Fuchs, fagott - fagotti
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Johannes Brahms
(1833–1897)

Stråkkvartett nr 2 a-moll
Jousikvartetto nro 2 a-molli op. 51/2 (1873)

Allegro non troppo
Andante moderato
Quasi menuetto, moderato
Finale. Allegro non assai

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

PAIMION[†]
SEURAKUNTA

Johan Halvorsen

Den norske violinvirtuosen **Johan Halvorsen** har en anknytning till Finland därigenom att han efter en kometbana som konsertterande musiker år 1889 utnämndes till professor i violin vid Helsingfors musikinstitut. Han var därmed litet för sen för att hinna undervisa Jean Sibelius som utexaminerades samma år, men av största värde för Halvorsen var kontakten med pianoläraren vid institutet, Ferruccio Busoni, som uppmuntrade honom att komponera. Sin senare karriär bedrev han i huvudsak hemma i Norge där han år 1893 blev dirigent för Bergens symfoniorkester och några år senare för Nationalteatern i Christiania (Oslo).

Sarabanden med variationer komponerades år 1898 och bygger på ett tema ur Händels cembalosvit HWV 437. Halvorsen bygger med det här verket vidare på en månghundraårig tradition av variationskompositioner, av vilka de kanske mest kända är de otaliga verken över La Folia-temat. Detta tema torde i själva verket också ha stått som modell för Händels Sarabande, även om han modifierade den harmoniska formen något för sin svt.

Ursula Mamlok föddes i Berlin, där hon från 12 års ålder, utöver pianolektioner också fick undervisning i komposition. Efter Kristallnatten bestämde sig hennes föräldrar för att fly landet, men på grund av de snäva immigrationskvoterna i USA tog de år 1939 i stället sin tillflykt till Ecuador. Redan följande sommar lyckades hon erhålla ett stipendium till Mannes School of Music i New York, där hon undervisades av George Szell,

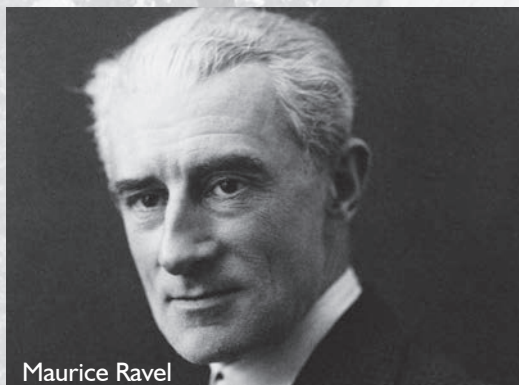
Norjalaisella viuluvirtuoosilla **Johan Halvorsenilla** oli kytkös Suomeen. Hänet nimitettiin vuonna 1889 Helsingin musiikki-instituutin viulunsoiton professoriksi tehtyään aikaisemmin komeettamaista uraa konsertoivana muusikkona. Näin ollen hän saapui hieman liian myöhään ehtiäkseen opettaa Jean Sibeliusia, joka valmistui tuona samana vuonna, mutta sitä suurempi hyöty hänelle oli kontakti instituutin pianonsoiton tuoreen opettajan, Ferruccio Busonin kanssa. Tämä nimittäin rohkaisi Halvorsenia säveltämään. Myöhemmin hän teki uransa pääasiassa kotimaassaan Norjassa. Hänet nimitettiin vuonna 1893 Bergenin sinfoniaorkesterin kapellimestariksi ja muutamaa vuotta myöhemmin Christianian (nykyinen Oslo) kansallisteatterin kapellimestariksi.

Sarabande muunnelmineen sävellettiin vuonna 1898 ja se pohjautuu teemaan Händelin cembalosarjasta HWV 437. Tällä teoksella Halvorsen jatkaa monisatavuotista muunnelmaperinnettä, jonka kenties kuuluisimmat teokset ovat monet La Folia -teeman ympärille punotut muunnelmat. Tämä kyseinen teema saattoi itse asiassa olla Händelin mielessä säveltäessään oman sarabandansa, vaikka hän muuttikin jonkin verran harmoniakulkua.

Ursula Mamlok syntyi Berliinissä, missä hän 12-vuotiaasta alkaen sai pianotuntien lisäksi sävellysopetusta. Kristalliyön jälkeen hänen vanhempansa päättivät paeta maasta, mutta Yhdysvaltojen tiukkojen maahanmuutto-kiintiöiden takia he suuntasivat vuonna 1939 Ecuadoriin. Jo seuraavana kesänä Ursula onnistui kuitenkin saamaan stipendin New Yorkin Mannes School of Musiciin, missä häntä ohjasi hyväntahtoinen mutta konservatiivinen opettaja George Szell. Muutamaa vuotta myöhemmin Black Mountain Collegessa hän tutustui ensimmäisen kerran Arnold Schönbergin perustamaan 12-säveltekniikkaan ja jatkoi sittemmin opintojaan mm. Ernst Krenekin, Vittorio Gianninin ja Roger Sessionsin johdolla. Tutkintonsa jälkeen Mamlok toimi viiden vuosikymmenen ajan sävellys- ja teorianopettajana mm. Manhattan School of

en välvillig men konservativ lärare. Några år senare, vid Black Mountain College, stiftade hon sedan bekantskap med den av Arnold Schönberg etablerade tolvtonstekniken och hon studerade vidare med bland andra Ernst Krenek, Vittorio Giannini och Roger Sessions. Efter sin examen kom hon själv att under en fem decennier lång karriär undervisa i komposition och musikteori vid bland andra Manhattan School of Music och New York University, samtidigt som hon utvecklade sin musik i egen, koloristiskt utformad riktning. Efter makens död år 2006 flyttade hon tillbaka till Berlin.

Mamlöks tidiga verk följde i allmänhet en neoklassisk linje, något som man kan konstatera även om *Blåskvintetten* från år 1956. Kvintetten var något av ett genombrottsverk för Mamlok i den bredare allmänhetens medvetande och den röjer också hennes tidiga fascination för Hindemiths estetik.

Maurice Ravel

När **Maurice Ravel** i början av 1910-talet sökte efter ny inspiration för sitt komponerande, vände han sig till den franska barocken och i synnerhet till den store cembalisten François Couperin. Influerad av dennes musikaliska arv företog han sig att skriva en fransk svit för piano. Första världskriget kom dock emellan och Ravel, som med sin klena fysiska hälsa hade svårigheter att lyckas ta värnning, tjänstgjorde en tid som chaufför vid artilleriet. År 1917 kunde han inte längre fortsätta sin militärtjänst, utan blev åter civil och återupptog arbetet med sviten. Erfarenheterna av det brutala livet

Musicissa ja New York Universityssa. Samalla hän kehitti omaa koloristista sävellystyyliään. Puolisonsa kuoleman jälkeen hän muutti vuonna 2006 takaisin Berliiniin.

Ursula Mamlok

Mamlokin varhaiset teokset noudattavat yleensä neoklassisia ihanteita, minkä voi todeta myös vuonna 1956 valmistuneesta *Puhallinkvintetosta*. Tämä kvintetto oli Mamlokille eräänlainen läpimurtoteos ja siinä on aistittavissa myös säveltäjän mielenkiinto Hindemithin musiikkia kohtaan.

Kun **Maurice Ravel** 1910-luvun alkupuolella etsi uutta inspiraation lähdettä sävellystyöhön, hän kääntyi ranskalaiseen barokkiin ja erityisesti suureen cembalomestariin François Couperiniin. Tämän esikuvan innoittamana hän alkoi säveltää ranskalaista sarjaa pianolle. Ensimmäinen maailmansota kuitenkin keskeytti sävellystyön. Ravelilla, jonka fyysinen terveys ei ollut erityisen hyvä, oli vaikeuksia päästä armeijaan. Lopulta hän sai kuitenkin palvella tykistön rekkakuskinä. Vuonna 1917 hänen terveytensä ei enää kestänyt ja hän palasi siviililämään ja jatkoi pianosarjansa työstämistä. Koettuaan rintaman julmuuksia, hän muutti sarjan otsikoksi *Le Tombeau de Couperin* ja omisti sodassa kaatuneille ystävilleen oman osan. Sarjan osat säilyttivät silti enimmäkseen valoisan ja tanssillisen tunnelmansa, ja kun Ravelilta kysyttiin tämän soveliaisuudesta, hänellä oli tapana vastata, että kuolleilla on jo tarpeeksi synkät oltavat haudoissaan.

Vuonna 1919, kun pianosarja kantaesitettiin, Ravel teki muutamasta osasta vielä sovituksen orkesterille. Tästä orkesterisarjasta on

vid fronten fick honom emellertid att ändra svitens namn till *Le Tombeau de Couperin* och att tillägna varje sats i sviten en fallen kamrat. Sviten delar behöll dock sin övervägande lätta och dansanta karaktär och till dem som frågade sig om detta var passande med tanke på den dystra tematiken, svarade Ravel, att de döda redan hade det dystert nog i sina gravar.

Samma år som klaversviten sedan uruppfördes, år 1919, bearbetade Ravel själv delar av musiken vidare till en orkesterversvit. Den här sviten har sedermera i sin tur vidarebearbetats i arrangemang för många olika slags ensemble.

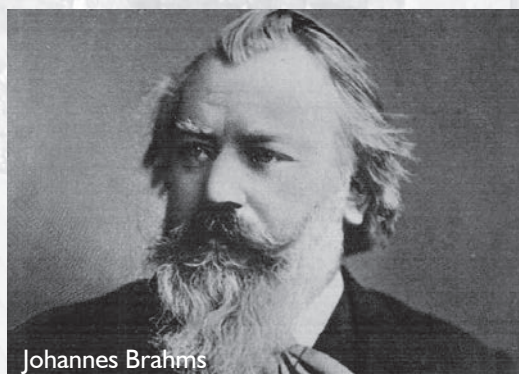
Stråkkvartettens historia under 1800-talet handlade i mycket om att brottas med föregångarna. Efter Haydns etablerande, Mozarts raffinerande och Beethovens monumentala apoteos av genren var det ingen lätt uppgift att presentera något väsentligt nytt. Samtidigt kom den romantiska estetiken att fokusera på helt andra och mera extravaganta uttryck.

Johannes Brahms hade inte mycket till övers för de expressiva svulstigheter Liszt och Wagner representerade, utan föredrog att arbeta vidare i den klassiska, kontrapunktiska traditionen nedärvd från föregående århundrade, till skott i kamarmusikens kungsgenre stråkkvartetten. Violinisten Joseph Joachim, som tidigt blev en förkämpe för Brahms musik, bad om och uppmuntrade tonsättaren att skriva i kvartettformatet. Den ytterligt självkritiske kompositören förkastade dock skiss efter skiss medan åren gick och det dröjde ända fram till år 1873, då tonsättaren fyllde 40 år, innan han var redo att låta världen få höra vad som utkristalliserats till de två kvartetterna i hans opus 51.

A-mollkvartetten är den mera lyriska av de två, men bägge verk är kraftprov på den Brahmska metoden av tematisk utveckling och som sådana, värdiga mantelbärare i Beethovens efterföljd.

sittemmin tehty lukuisia sovituksia eri soitinkokoonpanoille.

Jousikvartetton historia 1800-luvulla sisälsi olennaisena osana painiskelua edelläkävijöiden kanssa. Haydnin perustyön, Mozartin jalostamisen ja Beethovenin monumentaalisen apoteosin (suuren ylistyksen) jälkeen ei ollut helppo tehtävä tuoda lajiin jotain olennaisen uutta. Romanttisen hengen mukaisesti musiikissa alettiin yleisesti suosia toisenlaisia, enemmän ylitsepursuavia ilmaisutapoja.

Johannes Brahms ei ollut juurikaan kiinnostunut Lisztin ja Wagnerin esittelemistä rajuista tehokeinoista, vaan jatkoi mieluummin musiikin kehittämistä klassisen, edellseltä vuosisadalta perityn kontrapunktisen perinteen mukaisesti, erityisesti kamarimusiikin kuningaslajissa, jousikvartetissa. Ehkä juuri tästä syystä kesti niin kauan, ennen kuin Brahms julkisti ensimmäiset jousikvartettonsa. Viulisti Joseph Joachim, josta tuli varhain Brahmsin musiikin puolestapuhuja, oli jo pitkään anonut ja rohkaissut Brahmsia kirjoittamaan kvartetille. Erittäin itsekriittinen säveltäjä kuitenkin tuhosi luonnoksen toisensa jälkeen, kunnes lopulta vasta vuonna 1873, täyttäessään 40 vuotta, oli valmis esittelemään julkisesti opuksen 51 kaksi kvartettoa.

A-molli-kvartetto on näistä kahdesta lyhyempi. Mutta molemmat teokset ovat hyviä esimerkkejä Brahmsin temaattisesta kehitysmenetelmästä, joka oli hänen säveltäjäyhtensä ydin ja teokset ovat näin ollen myös Beethovenin perinnön arvokkaita jatkajia.

TORS DAG - TORSTAI 13.7.2023

6. & 7. DUON OCH TERZETTER - DUOT JA TERZETOT
14:00 & 16:00 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

35 €

Reinhold Glière
(1875–1956)

Ur verket 12 duon för två violiner
Teoksesta 12 duoa kahdelle viululle, op. 49 (1909)

I Andante

X Con moto

VIII Con fuoco

Katinka Korkeala, violin - viulu

Sonja Korkeala, violin - viulu

Georges Auric
(1899–1983)

Trio för oboe, klarinett och fagott
Trio oboelle, klarinetille ja fagotille (1938)

Décidé

Romance

Final

Nahoko Kinoshita, oboe

Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti

Emil Fuchs, fagott - fagotti

Riccardo Joshua Moretti
(*1951)

Ur verket 12 judiska sånger för violin och altviolin
Teoksesta 12 juutalaista laulua viululle ja alttoviululle

VI Mitzvâ

V La notte della Shoà

I Ebraica

Sonja Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin

Antonín Dvořák
(1841–1904)

Terzett C-dur - Terzetto C-duuri, op. 74 (1887)

Introduzione. Allegro ma non troppo

Larghetto

Scherzo. Vivace - Trio. Poco meno mosso

Tema con variazioni. Poco adagio – Molto allegro

Katinka Korkeala, violin - viulu

Sonja Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Konsertens uppskattade längd - Konsertin arvioitu kesto 1 h

Efter konserten en guidad rundtur i museet.

Konsertin jälkeen opastettu tutustuminen museoon.

Reinhold Glière

Den i Kiev födde tonsättaren **Reinhold Glière** växte via sina studier i hemstaden, i Moskva och i Berlin in i en romantisk estetik som han sedan i allt väsentligt förblev trogen livet igenom. Han var också synnerligen produktiv under sina yngre år, med över 50 opus komponerade bara under 1900-talets första decennium. Den här romantiska profileringen, som i hans storskaliga musik byggde vidare på Borodins och Glazunovs verk, gjorde att Glière undgick de förföljelser och det förtryck som i Stalins välde drabbade många av hans mera äventyrligt lagda kolleger. Samtidigt har den lett till att Glières livsverk något kommit i skymundan i en värld mera intresserad av det nya och banbrytande, trots att han under decennier var mera populär i hemlandet än exempelvis Tjajkovskij.

Glière var under hela sitt yrkesverksamma liv också aktiv som lärare, och vid sidan av sina mera storskaliga verk komponerade han en stor mängd musik med mer eller mindre öppet pedagogiska avsikter. De åtta duorna för violin och cello op. 39 är relativt välbekanta och från samma år, 1909, härstammar den attraktiva men mera sällan framförda sviten *12 duor för två violiner op. 49*. Sviten gavs ut av förlaget Jurgenson i S:t Petersburg och tillägnades violinisten Boris Sibor.

Kioassa syntynyt säveltäjä **Reinhold Glière** kasvoi romantiikan estetiikkaan opiskellessaan kotikaupungissaan, Moskovassa ja Berliinissä ja pysyi sittemmin uskollisena tälle tyylikaudelle koko elämänsä ajan. Hän oli myös nuorempana erinomaisen tuottelias, valmistuen yli 50 opusta pelkästään 1900-luvun ensimmäisen vuosikymmenen aikana. Tämä romanttinen profiili, joka hänen suurimuotoisissa teoksissaan rakentui pitkälti Borodin ja Glazunovin teosten pohjalta, sai aikaan sen, että Glière säästyivät niiltä vainoilta ja sorrolta, joista hänen uskaliaammat kollegansa joutuivat kärsimään Stalinin vallan aikana. Samalla se on johtanut siihen, että Glièren elämäntyö on jäänyt hieman varjoon maailmassa, joka on enemmän kiinnostunut uudesta ja uraauurtavasta taiteesta, vaikka hän olikin vuosikymmenten ajan suosituimpi kotimaassaan kuin vaikkapa Tšaikovski.

Glière toimi koko aktiivisen elämänsä aikana myös opettajana ja sävelsi suurempien teosten ohella runsaasti musiikkia, jolla on enemmän tai vähemmän pedagogisia tarkoituksia. Kahdeksan duoa op. 39 on verrattain tunnettu kokoelma, ja samalta vuodelta 1909 on peräisin harvemmin esitetty sarja *12 duoa kahdelle viululle opusnumerolla 49*. Sarjan julkaisi aikoinaan pietarilainen kustantaja Jurgenson ja se on omistettu viulisti Boris Siborelle.

Georges Auric

Nykyään **Georges Auric**in nimi tulee useimmiten vastaan, kun luettelee kuuluisan Les Six -säveltäjäryhmän jäseniä. Nämä toimivat Pariisin musiikillisina kauhukakaroina

Idag snubblar man oftast över **Georges Aurics** namn när man erinrar sig de sex tonsättarna i den lösa sammanslutningen Les Six som agerade musikaliska enfants terribles i Paris under åren efter första världskriget. Om man gräver litet djupare framträder emellertid en osedvanlig begåvning som från 14 års ålder studerade komposition med Albert Roussel och som utan svårigheter redan som tonåring rörde sig i samma kretsar som Stravinskij, Cocteau, Apollinaire och Picasso.

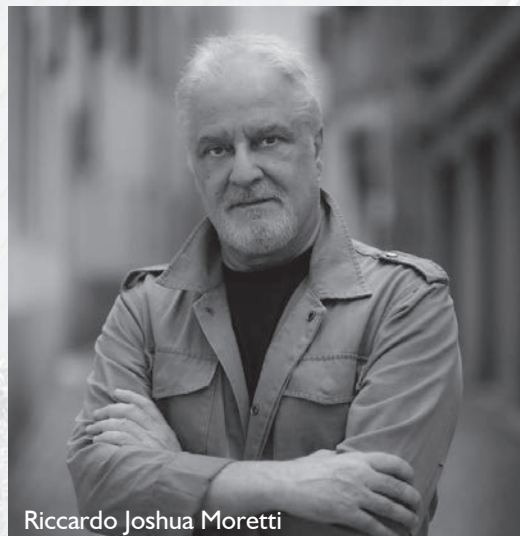
När *blåstrion i D-dur* komponerades, år 1938, var Les Six redan en passerad period och Auric hade börjat intressera sig för mera allvarstygda, expressionistiska tongångar, men å andra sidan var han också aktiv som tonsättare av filmmusik, inom vilken den smått anarkistiska estetiken från det föregående decenniet fortfarande kom väl till pass. Det är i första hand den senare som dominerar i trions sorglösa stämningar.

Den italiensk-judiske tonsättaren och dirigenten **Riccardo Joshua Moretti** har gjort en diger karriär inom många olika genrer av musik, inte minst som skapare av filmmusik, något som han studerade under ledning av Nino Rota. Han har också komponerat musik för teater och balett, och har även själv agerat, bland annat i rollen som Giacomo Puccini i Paolo Benvenuti och Paola Baronis film *Puccini e la fanciulla*. Som dirigent har han gästtat olika orkestrar både i Italien och utomlands, bland annat Bolsjojteaterns orkester i Moskva.

Morettis judiska påbrå är en väsentlig del av hans identitet som tonsättare och han har komponerat många verk med judisk tematik. Ett av de oftare framförda är sviten *12 judiska sånger*, som ursprungligen komponerades för violin och piano, men som år 2011 gavs ut också i en version för violin och altviolin. Mitzvå knyter an till de bud och förbud som en jude enligt Toran bör följa i sitt dagliga liv. La notte della Shoà (Förintelsens natt) är en reflektion över det öde som drabbade

ensimmäisen maailmansodan jälkeisinä vuosina. Jos kuitenkin perehtyy hieman paremmin, nähdään Auric poikkeuksellisena lahjakkuutena, joka 14-vuotiaasta alkaen opiskeli sävellystä Albert Rousselin johdolla ja joka jo teini-ikäisenä liikkui Pariisin keskeisissä taiteilijapiireissä yhdessä Stravinskin, Cocteaun, Apollinairen ja Picasson kanssa.

Kun *puhallintrio D-duurissa* sävellettiin vuonna 1938, Les Six oli jo menneisyyden ilmiö. Auric oli alkanut kiinnostua vakavamielisemmistä ekspressionismin sävyistä, mutta hän oli toisaalta myös aktiivinen elokuvamusiikin säveltäjä, missä edeltävän vuosikymmenen anarkistinen estetiikka oli vielä hyvin käytökelpoinen. Trion suruttomissa tunnelmissa tämä jälkimmäinen piirre on etuasemassa.

Riccardo Joshua Moretti

Italialais-juutalainen säveltäjä ja kapellimestari **Riccardo Joshua Moretti** on tehnyt rikkaan uran monen eri musiikkilajin parissa, ei vähiten elokuvamusiikissa, jota hän opiskeli Nino Rotan johdolla. Hän on säveltänyt musiikkia myös teatterille ja baletille ja on itsekin näytellyt, muun muassa Giacomo Puccinin roolissa Paolo Benvenuti ja Paola Baronin elokuvassa *Puccini e la fanciulla*. Kapellimestarina hän on vierailut orkestereissa sekä Italiassa että ulkomailla, muun muassa Moskovan Bolšoi-teatterissa.

så många judar, också i Italien, under andra världskriget. Ebraica, slutligen, är den mera allmänt hållna inledningssatsen till sviten.

Antonín Dvořáks *Terzett i C-dur för två violiner och altviolin* kom till i januari 1887 under helt specifika och privata omständigheter: tonsättarens svärmor, hade hyrt ut en del av sin lägenhet (i samma hus där också Dvořák själv bodde med sin familj) till en kemistuderande, Josef Kruis. Denne studerade också violin med Dvořáks tidigare kollega Jan Pelikan och det hände ibland att också Dvořák anslöt sig med sin altviolin. Han kastade därför fram idén att skriva något för den här litet udda instrumentkombinationen och resultatet blev, efter bara en veckas arbete, *terzetten* op. 74.

Dessvärre visade det sig att Dvořák hade överskattat Kruis förmågor som violinist och *terzetten* var med sina pizzicati och dubbelgrepp helt utom dennes räckhåll. Dvořák reparerade sitt misstag genom att komponera den enklare sviten *Miniatyrer* op. 75a. Han såg ändå en större kommersiell potential i det första verket och lät publicera *terzetten* redan samma år.

Morettin juutalainen tausta on keskeinen osa hänen identiteettiänsä myös säveltäjänä, ja hän on kirjoittanut monta juutalaisteemaista sävellystä. Yksi useimmin esitetyistä on sarja *12 juutalaista laulua*, joka on alun perin sävelletty viululle ja pianolle, mutta vuonna 2011 julkaistiin myös versiona viululle ja alttoviululle. Mitzvā liittyy niihin käskyihin ja kieltoihin, joita Toran mukaan juutalaisen tulisi elämässään noudattaa. La notte della Shoā (Hävityksen yö) käsittelee sitä kohtaloa, joka odotti niin montaa juutalaista toisen maailmansodan aikana, myös Italiassa. Viimeisenä soitettava Ebraica on yleisluontoisemmin muotoiltu johdanto sarjalle.

Antonín Dvořákin *Terzetto C-duurissa kahdelle viululle ja alttoviululle* syntyi tammikuussa 1887 erityiseen yksityiseen tarkoitukseen: säveltäjän anoppi oli vuokrannut osan asunnostaan (samassa talossa, missä säveltäjä itse perheineen asui) nuorelle kemian opiskelijalle Josef Kruisille. Tämä opiskeli myös viulunsoittoa Dvořákin entisen kollegan Jan Pelikanin johdolla ja silloin tällöin myös Dvořák liittyi joukkoon alttoviulunsa kanssa. Hän ehdotti kappaleen säveltämisestä tälle erikoiselle soitinkokoonpanolle ja lopputuloksena oli vain viikon työskentelyn jälkeen *Terzetto* op. 74.

Ikävä kyllä osoittautui, että Dvořák oli yliarvioinut Kruisin soittotaidot ja tertsetto oli pizzicatoineen ja kaksoisäänineen täysin tämän ulottumattomissa. Dvořák korjasi erehdyksensä säveltämällä yksinkertaisemman sarjan *Miniatyyreja* op. 75a. Silti hän näki kaupallista potentiaalia myös ensimmäisessä teoksessa ja antoi julkaista tertseton jo samana vuonna.

TORSDAG - TORSTAI 13.7.2023

8. JUBILEUMÅRETS KOMPOSITÖRER - JUHLAVUOSISÄVELTÄJÄT

28 €

19:00 Salon taidemuseo Veturitalli

Med S-Förmånskort
S-Etukortilla **25 €**

Édouard Lalo
(1823–1892)

Pianotrio nr 1 c-moll - nro 1 c-molli, op. 7 (1850)

Allegro
Romance
Scherzo
Finale

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

György Ligeti
(1923–2006)

Musica Ricercata för piano - pianolle (1951–1953)

Sex bagateller för blåskvintett - Kuusi bagatellia puhallinkvintetille (1953)

I Sostenuto – Misurato – Prestissimo (pno)
II Mesto, rigido und cerimoniale (pno)
III Allegro con spirito (WQ)
IV Tempo di valse (poco vivace – ”à l’orgue de Barbarie”) (pno)
V Rubato. Lamentoso (WQ)
VI Allegro molto capriccioso (pno)
VII Cantabile, molto legato (WQ)
VIII Vivace. Energico (WQ)
IX Adagio. Mesto – Allegro maestoso
(Béla Bartók in Memoriam) (WQ)
X Vivace. Capriccioso (WQ)
XI Andante misurato e tranquillo
(Omaggio a Girolamo Frescobaldi) (pno)

Alfredo Perl, piano (pno)
Jyväskylän Sinfonia Wind Quintet (WQ)
Aapo Järvinen, flöjt - huilu
Nahoko Kinoshita, oboe
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti
Emil Fuchs, fagott - fagotti
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Sergej Rachmaninov Cellosonat g-moll
Sergei Rahmaninov Sellosonaatti g-molli, op. 19 (1901)
(1873-1943)

Lento – Allegro moderato
Allegro scherzando
Andante
Allegro mosso

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

I biljettpriset ingår utställningarna Gertrude Bells ja Meeri Koutaniemis
"Hidden Freedom - Kätkeyty vapaus" samt Tellervo Kalleinens och
Oliver Kochta-Kalleinens "101 kaikkien puolesta" i Galleri Sivuraide.

Lipun hintaan sisältyy tutustuminen Gertrude Bellin ja Meeri Koutaniemen
Kätkeyty vapaus -näyttelyyn sekä Galleria Sivuraiteella Tellervo Kalleisen ja
Oliver Kochta-Kalleisen 101 kaikkien puolesta -näyttelyyn.

När den unge **Édouard Lalo** begav sig från hemstaden Lille till Paris – mot sin faders vilja – för att studera och göra karriär som musiker och tonsättare, var det framför allt det kammarmusikaliska formatet som tilltalade honom. Det här var inte särskilt fashionabelt i Frankrike i mitten av 1800-talet; tvärtom har man litet överförenklat talat om något av ett tomrum fram till 1870-talet, då allmänhetens intresse var helt och hållet fokuserat på opera. I verkligheten var både Saint-Saëns, Franck och andra aktiva inom den otrendiga kammarmusiken genom de magra åren, men inte desto mindre blev Lalo i slutet av 1850-talet så desillusionerad att han för flera år övergav komponerandet helt och hållet.

Innan dess hade han dock bland annat hunnit producera både en stråkkvartett och två pianotrior. Och när han sedermera återvände till komponerandet, fick han på äldre dagar äntligen åtnjuta större framgångar, men då främst inom den konsertanta orkestermusiken och olika sceniska verk.

Pianotrior i c-moll op. 7 som komponerades år 1850 och är i många avseenden en direkt efterföljare till de tyska klassiska och tidigromantiska verk och tonsättare som Lalo beundrade, mest omedelbart Beethoven, Mendelssohn och Schumann.

Musica ricercata betyder ungefär ”forskad” eller ”undersökt” musik. Om det i skrivelser om **György Ligeti** tidiga musikaliska utveckling har ordats mycket om Veress, Bartóks och Kodálys inflytande, så kan den här pianosviten från åren 1951–53 stå som en milstolpe i Ligeti sökande efter en egen linje, fri från gammal barlast. På grund av det då rådande samhällsklimatet i Ungern var det här en i högsta grad privat angelägenhet för tonsättaren och det skulle faktiskt dröja ända till 1969 innan *Musica ricercata* fick sitt uruppförande.

Det som Ligeti konkret gjorde i den här sviten var att definiera ett strikt ramverk för det klingande materialet: han började med

Édouard Lalo

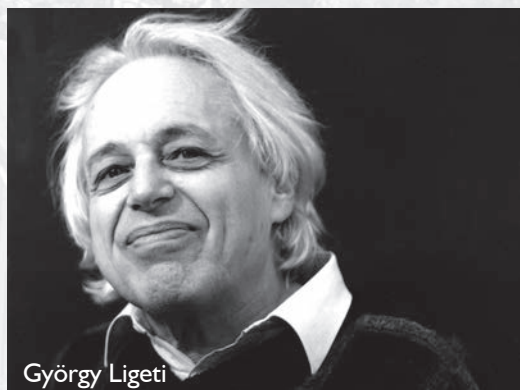
Kun nuori **Édouard Lalo** muutti vastoin isänsä tahtoa kotikaupungistaan Lillestä Pariisiin opiskelemaan ja tekemään uraa muusikkona ja säveltäjänä, häntä houkutteli erityisesti kamarimusiikillinen ilmaisu. Tämä ei ollut erityisen suosittua Ranskassa 1800-luvun puolivälissä, vaan päinvastoin, on usein hieman yksinkertaistaen puhuttu jonkinlaisesta tyhjiöstä aina 1870-luvulle asti ranskalaisyleisön huomion ollessa täysin keskittynyt oopperaan. Todellisuudessa useat säveltäjät Saint-Saënsista Franckiin olivat aktiivisia kamarimusiikin puolella myös laihojen vuosien ajan, mutta tyylilajin arvostuksen puute ajoi Lalon 1850-luvun lopussa sellaiseen epätoivoon, että hän lopetti säveltämisen tyystin useiden vuosien ajaksi.

Ennen tätä Lalo oli kuitenkin jo säveltänyt sekä jousikvartetton että kaksi pianotrioa monen muun sävellyksen lisäksi. Kun hän sittemmin jatkoi säveltämistä vanhemmalla iällään, saavutti hän viimein suurta menestystä, mutta enimmäkseen orkesteri- ja näyttämöteosten saralla.

Pianotrio c-mollissa op. 7 sävellettiin vuonna 1850 ja on monessa suhteessa suora seuraaja Lalon ihailemien saksalaissäveltäjien, etenkin Beethovenin, Mendelssohnin ja Schumannin teoksille.

Musica ricercata tarkoittaa ”tutkittua” musiikkia. **György Ligetin** varhaisen musiikillisen kehityksen läheisestä suhteesta edeltäjiin ja opettajiinsa kuten Veressiin, Bartókiin ja Kodályihin on kirjoitettu paljon. Tämän

två av skalans toner och utökade sedan det användbara tonmaterialet med en ton per sats, tills finalsatsen slutligen hade hela den kromatiska skalan som palett. Den första satsen är sålunda en övning i att bygga upp en stämning enbart med oktaver, medan den andra tonen dröjer obarmhärtigt länge med sin ankomst. Men redan i den andra satsen antar musiken en kromatisk dimension i och med att de tre tonerna är på halvtonsavstånd från varandra. Tredje satsen är en lek mellan C-dur och moll, och så vidare.

György Ligeti

Sex av dessa pianosatser omarbetade han år 1953 till bagatellerna för blåskvintett, men när verket uruppfördes i Ungern år 1956 var rubriken 5 bagateller. Den avslutande satsen ansågs för kromatiskt dissonant och fick inte framföras. Sedermera kom Ligeti att bli världsbekant för musik som tog flera kliv vidare bort från traditionella uttryck, som de med fältteknik komponerade verk som blev så populära bland annat bland filmmakare. *De sex bagatellerna* har dock efterhand tagit plats bland 1900-talets centrala verk för blåskvintett. När Ligeti år 1956 fann sig tvungen att lämna Ungern var de sex bagatellerna bland de få verk som han valde att bära med sig när han till fots och nattetid korsade gränsen till Österrike.

Sergej Rachmaninovs tidiga karriär bjöd på något av en emotionell berg och dalbana för tonsättaren. Hans studier vid konservatoriet kröntes med framgång då han, tillsammans med studiekollegan Skrjabin avgick med högsta vitsord. Rachmaninov hade

pianosarjan merkitys virstanpylväänä Ligetin hakeutumisessa kohti omaa ja esikuvien taakoista vapaata linjaa on tärkeä. Vallitsevassa yhteiskunnallisessa ilmapiirissä tämä oli kuitenkin säveltäjälle täysin henkilökohtainen merkitys ja kesti aina vuoteen 1969 asti kunnes *Musica ricercata* lopulta kantaesitettiin.

Ligetin menetelmänä tässä sarjassa oli asettaa tiukat säännöt sävelaineiston käyttöön: hän aloitti kahdella sävelellä, lisäten jokaisesta osaa kohti käytettävissä olevaa sävelten määrää yhdellä, kunnes viimeisessä osassa koko kromaattinen skaala oli käytössä. Ensimmäinen osa onkin tutkielma, miten pelkän oktaavin avulla voidaan rakentaa jännitettä, toisen sävelen tullessa mukaan viime hetkellä. Mutta jo toisessa osassa musiikkiin syntyy kromaattinen ulottuvuus, kun kaikki kolme säveltä ovat puoliaskaleen etäisyydellä toisistaan. Kolmas osa on C-duurin ja mollin välinen leikki, ja niin edelleen.

Vuonna 1953 Ligeti sovitti teoksen kuusi osaa sarjaksi puhallinkvintetille, mutta kun tämä kantaesitettiin Unkarissa vuonna 1956, nimenä oli viisi bagatellia. Päätösosa katsottiin liian kromaattiseksi ja dissonoivaksi eikä sen esittämistä sallittu. Myöhemmin Ligeti tuli tunnetuksi vieläkin radikaalimmasta kenttäteknikkaan perustuvasta sävelkielestä, joka kiehtoisi suuresti myös elokuvantekijöitä. *Kuusi bagatellia* on kuitenkin lunastanut paikkansa 1900-luvun puhallinkvintettojen ohjelmistossa. Kun Ligeti vuonna 1956 pakeni Unkarista, kävelleen rajan yli Itävaltaan keskellä yötä, tämä teos oli yksi niistä harvoista, jonka hän ehdottomasti halusi viedä mukanaan.

Sergei Rahmaninovin varhainen ura oli melkoista tunne-elämän vuoristorataa. Hänen opintonsa huipentuivat konservatoriossa, kun hän yhdessä opiskelijatoverinsa Skrjabinin kanssa valmistui korkein mahdollisin arvosanoin. Rahmaninov oli tutustunut myös vanhaan Tšaikovskiin ja saanut hänestä hyvän ja arvokkaan ystävän. Tämän kuolema vuonna 1893 oli Rahmaninoville kova isku. Vielä kovempi oli kuitenkin hänen en-

också blivit god vän med den gamle Tjajkovskij och dennes död år 1893 drabbade honom hårt. Ännu värre var emellertid slakten på hans första symfoni år 1897, efter vilken han inte förmådde komponera på närmare tre år.

Återkomsten till rampljuset skedde först i oktober år 1901 då andra pianokonserten uruppfördes med Rachmaninov själv vid pianot. Mottagandet var överväldigande och verket blev ju sedermera en av de oftast framförda pianokonserterna. Endast ett par månader senare uruppfördes också *sonaten för cello och piano op. 19*, en händelse som råkade något i skuggan av den tidigare framgången. Tonsättaren satt åter vid pianot och cellon hanterades av Anatoli Brandukov, som också fick sig verket tillägnat. Sonaten visar övertygande att Rachmaninov inte låtit sig rubbas i sin tro på den senromantiska estetiken nedärvd från Tjajkovskij och andra. Därtill kan nämnas hans begåvning för fångslande melodiska linjer och de tekniskt utmanande stämmorna, som utformades enligt de tilltänkta utförarnas höga kapacitet.

simmäisen sinfoniansa tyrmäävä vastaanotto vuonna 1897, jonka jälkeen hän ei pystynyt juurikaan säveltämään kolmeen vuoteen.

Paluu parrasvaloihin tapahtui vasta lokakuussa 1901, kun hänen toinen pianokonserttonsa kantaesitettiin, säveltäjän esiintyessä itse pianon ääressä. Tällä kertaa yleisö ja kriitikot olivat haltioissaan, ja teoksesta onkin tullut yksi esitetyimmistä konsertoista. Vain pari kuukautta tämän jälkeen kantaesitettiin myös *sonaatti sellolle ja pianolle*, mutta tämä tapahtuma jäi auttamatta edellisen kantaesityksen varjoon. Rahmaninov toimi jälleen pianistina ja sellistinä Anatoli Brandukov, jolle teos on myös omistettu. Sonaatti osoittaa vankasti, ettei Rahmaninovin usko myöhäisromanttiseen, Tšaikovskilta ja muilta perittyyn tyylilajiin, ollut horjunut. Merkillepantavaa on hänen poikkeuksellinen kykynsä luoda vangitsevia, pitkiä melodisia linjoja. Kummankin soolosoittimen osat oli muotoiltu teknisesti haastaviksi osoittamaan kantaesityksensä hiottuja taitoja.

FREDAG - PERJANTAI 14.7.2023

9. & 10. FRÅN KYRKA TILL KYRKA - KIRKOSTA KIRKKOON **30 €**
Kombibiljett - Kombilippu

9. MÄSTARNA FRÅN WIEN - WIENILÄISMESTARIT **23 €**
20:30 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

W. A. Mozart
(1756–1791)

Stråktrio nr 2 g-moll
Jousitrio nro nro 2 g-molli KV 404a (1782)
Preludium
Fuga nr. - nro 2

Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Joseph Haydn
(1732–1809)

Stråkkvartett d-moll "Kvintkvartetten"
Jousikkvartetto d-molli "Kvinttikvartetto" op. 76/2 (1797)
Allegro
Andante o più tosto allegretto
Menuetto: Allegro ma non troppo
Vivace assai

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Ludwig van Beethoven
(1770–1827)

Stråktrio c-moll
Jousitrio c-molli op. 9/3 (1797–98)
Allegro con spirito
Adagio con espressione
Scherzo: Allegro molto e vivace
Finale: Presto

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 50 min

Kaffepaus - Kahvitauko

Fackeltåg till Västanfjärds gamla kyrka - Soihtukulkue Västanfjärdin vanhaan kirkkoon

FREDAG - PERJANTAI 14.7.2023

10. I LJUSENS SKEN - KYNTTILÄKONSERTTI LIFE & DEATH

23 €

~22:00 Västanfjärds gamla kyrka - Västanfjärdin vanha kirkko

Tobias Hume
(1569–1645)

Death
Life

Marin Marais
(1656–1728)

La Réveuse
Boutade
Le jeu de volant

François Couperin
(1668–1733)

Les goûts réunis: 13:ème concert (1724)
Vivement
Air
Sarabande
Chaconne

Carl Friedrich Abel
(1723–1787)

Stycken ur Drexel-samlingen
Kappaleita Drexel-kokoelmasta
Adagio
[utan tempobeteckning - ilman tempomerkintää]
Tempo di minuetto
[utan tempobeteckning - ilman tempomerkintää]

Orlando Gibbons
(1583–1625)

Fantasia I
Fantasia 3

CONSORT

Anna Rainio, barockviolin - barokkiviulu
Heidi Peltoniemi, tenor- och basgamba - tenori- ja bassogamba
Anna Rinta-Rahko, violone

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 45 min

W. A. Mozart

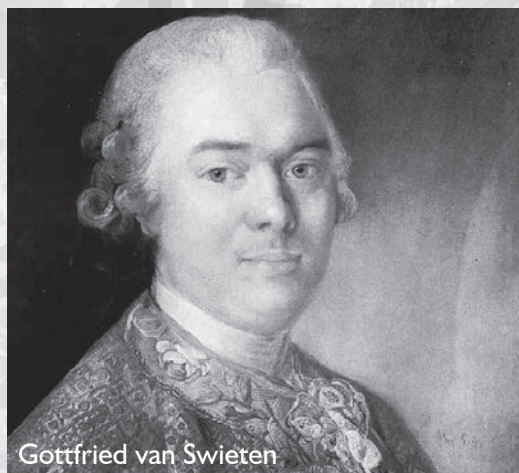
Det finns beskrivningar av hur **Wolfgang Amadeus Mozart** som musikaliskt underbarn hänfört åhörare med briljant musik av olika slag, bland annat fugor. Exakt vad för slags fugor och vem de var skrivna av vet vi emellertid inte. Fugans obestridliga mästare Johann Sebastian Bachs första dokumenterade intåg i Mozarts liv kom först i och med att han flyttade till Wien och snart därefter blev bekant med den kejsrerliga hovbibliotekarien, baron Gottfried van Swieten, som var en hängiven vän av både Bachs och Händels musik.

Van Swieten ordnade söndagsmatinéer i sitt hem, vilka Mozart regelmässigt besökte och medverkade i, och i ett brev till fadern konstaterade han att "där spelas inget annat än Händel och Bach". Mozart fick också låna noter som van Swieten samlat på sig, och började mer systematiskt bekanta sig med Bachs verk. Det är sannolikt i den här kontexten som de sex preludierna och fugorna för stråktrio i samlingen KV 404a kommit till, ungefär år 1782. Byggmaterial till musiken tog Mozart i första hand från Bachs Das Wohltemperierte Klavier och samlingen innehåller både rena transkriptioner och nyskrivet material. G-mollpreludiet och fugan är utmärkta exempel på detta: preludiet är en ny komposition, medan fugan är ett arrangemang av Bachs BWV 883

Stråkkvartettens tidiga historia är omöjlig att skriva utan **Joseph Haydns** imponanta närvaro. Under närmare ett halvt sekel

Historiasta löytyy kuvailuja, miten **Wolfgang Amadeus Mozart** musiikillisena ihmelapse-na hämmästytti kuulijoita loistavilla musiikkiesityksillä, muun muassa fuugia soittamalla. Täsmälleen minkälaisia fuugia tai kenen säveltämiä ne olivat, sitä emme valitettavasti tiedä. Mozartin ensimmäinen dokumentoitu kohtaaminen fuugan kiistattoman mestarin, Johann Sebastian Bachin musiikin kanssa tapahtui vasta Mozartin muutettua Wieniin. Pian tämän jälkeen hän tutustui keisarillisen kirjaston prefektiin baroni Gottfried van Swieteniin, joka oli vannoutunut Bachin ja Händelin musiikin ihailija.

Van Swieten järjesti sunnuntaisin kodissaan matineakonsertteja, joihin Mozart säännöllisesti osallistui. Kirjeessä isälleen hän tote- si että "siellä ei esitetä mitään muuta kuin Händeliä ja Bachia". Mozart sai myös lainata van Swietenin keräämiä nuotteja ja alkoi näin systemaattisemmin perehtyä Bachin tuo- tantoon. Tässä yhteydessä ovat syntyneet todennäköisesti kokoelman KV 404a kuusi preludia ja fuugaa jousitriolle vuoden 1782 tietämillä. Mozart ammensi aineistoa pää- osin Bachin kokoelmasta Das Wohltempe- rierte Klavier. Kokoelmassa on sekä puhtaita transkriptioita että täysin uutta musiikkia. G-molli-preludi ja fuuga ovat tästä oivallinen esimerkki, sillä preludi on uusi sävellys, kun taas fuuga perustuu Bachin fuugaan BWV 883.

Gottfried van Swieten

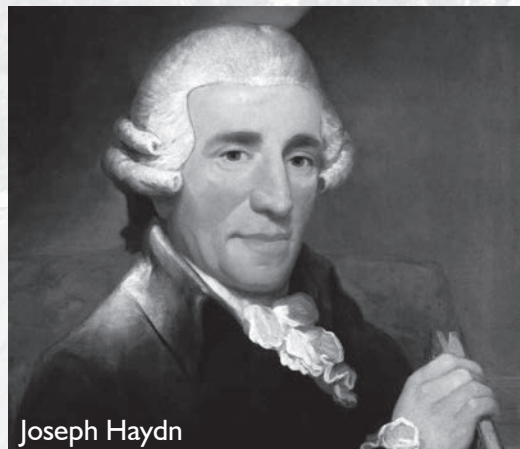
komponerade han drygt 80 kvartetter och bidrog starkt till upplyftandet av genren till ett slags kammarmusikens symfoni. När sedan Mozart, Beethoven och andra yngre tonsättare tog sig an kvartetten gjorde de det som en fortsättning på, och i vissa fall i reaktion mot Haydns verk.

Stråkkvartetten i d-moll med smeknamnet "Kvinten" ingår i Haydns nästsista färdigställda samling kvartetter. Till tidens konventioner hörde att kvartetter och andra jämförbara musikverk publicerades i samlingar om sex verk. Han komponerade dem år 1796–97 och publicerade dem två år senare med en dedikation till greve Erdödy, en framstående konstmecenat. Haydns kompositionsstil och underfundiga humor har gett upphov till många verk med smeknamn, mer eller mindre träffande. I det här fallet handlar det helt enkelt om första satsens öppning i violinstämman som presenterar två fallande kvinthopp i följd, ett motiv som sedan behandlas grundligt genom hela inledningssatsen.

För att den nyinflyttade **Ludwig van Beethoven** skulle lyckas nå den eftertraktade statusen som ledande tonsättare i Wien – inte enbart ledande pianovirtuos eller ens pianotonsättare – var det av största vikt att han övertygande skulle demonstrera sitt bemästrande också av de centrala genrer inom kammар- och orkestermusik som inte inkluderade piano. De mest högtaktade musikformaten, symfonin och dess kammarmotsvarighet stråkkvartetten inkluderade naturligtvis inga pianostämmor och Beethoven måste därför visa att han kunde klippa de mest intima banden till sitt eget instrument.

De tre stråktriorna i op. 9 kom till under åren 1797–98 och fungerade sannolikt åtminstone delvis som en övningsuppgift inför de ofrånkomliga stråkkvartetterna – vilka skulle följa snart därpå i form av op. 18. Beethoven hade vid det här laget knutit en rad värdefulla kontakter till generösa mecenater i Wien och såg nogsamt till att tillägna dessa

Jousikvartetten historiaa käsiteltäessä on mahdotonta sivuuttaa **Joseph Haydnin** merkittävää roolia. Puolen vuosisadan aikana hän sävelsi noin 80 kvartettoa ja oli avainasemassa, kun lajin muoto vakiintui eräänlaiseksi kamarimusiikin sinfoniaksi. Mozart, Beethoven ja nuoremmat säveltäjät tarttuivat sittemmin kvartettomuotoon jatkaen Haydnin perinteen hengessä, joskus myös sitä vastaan kapinoiden.

Jousikvartetto d-mollissa, lisänimeltään "Kvintti", on osa Haydnin toiseksi viimeistä kvartettokokoelmaa. Ajan tapoihin kuului, että kvartettoja ja muita samankaltaisia teoksia niputettiin kuuden teoksen ryhmiksi ennen julkaisua. Opuksen 76 kuusi kvartettoa sävellettiin vuonna 1796–97 ja ne omistettiin kreivi Erdödyille, tunnetulle wieniläiselle musiikin mesenaatille. Haydnin sävellystyylillä ja nokkela huumorintaju on synnyttänyt monille hänen teoksilleen kuvailevia lempinimiä. Tässä tapauksessa nimen takana on kuitenkin yksinkertaisesti ensimmäisen osan avaus ykkösviulussa, kaksi peräkkäistä laskevaa kvinttihyppyä. Tätä aihetta kehitellään sitten perusteellisesti koko avausosassa.

Jotta vastikään kaupunkiin muuttanut **Ludwig van Beethoven** saisi halutun johtavan pianovirtuoosin tai edes pianosäveltäjän aseman, oli erinomaisen tärkeää, että hän näyttäisi mestaruutensa niissä kamari- ja orkesterimusiikin lajeissa, joissa piano ei ole mukana. Sinfoniassa ja sitä kamarimusiikin

sina nya alster. För triornas del var det greve Johann Georg von Browne-Camus, en representant för det ryska kejsardömet, som fick den äran. I dedikationen beskriver Beethoven sina trion som "la meilleure de [mes] oeuvres", dvs. "mina bästa verk". Dittills, får man väl tillägga, eftersom de största mästerverken ännu låg i framtiden. Trots att triorna fungerade som ett slags förarbete – Beethoven återvände sedan aldrig mera till formatet – presenterar de ett gediget konstnärskap. Framför allt gäller detta den avslutande *c-molltrion*, som kanske är den mest framsynta av de tre. Inledningens dramatiska unisonomotiv anger den ambitiösa tonen, men här ryms också en god portion humor och lekfullhet med, inte minst i det rytmiskt oberäknliga scherzot.

Ludwig van Beethoven

saralla vastaavassa jousikvartetossa ei luonnollisestikaan ollut pianoa, joten Beethovenin oli näytettävä, että pystyi tarvittaessa katkaisemaan läheisimmät siteet omaan soittimeensa.

Kolme jousitrio op. 9 syntyivät vuosina 1797–98 ja toimivat ainakin osaksi harjoitustehtävinä väistämättä tuleville jousikvartetoille. Ensimmäiset sellaiset syntyivät pian tämän jälkeen op. 18 muodossa. Beethoven oli tässä vaiheessa jo solminut monta arvokasta suhdetta Wienin tärkeisiin mesenaateihin ja hän osoitti huolellisesti kiitollisuutta omistaen heille uusia teoksiaan. Triojen kohdalla kunnian sai kreivi Johann Georg von Browne-Camus, Venäjän keisarillinen edustaja Wienissä. Omistuskirjeessään Beethoven kuvailee trioja sanoilla "la meilleure de [mes] oeuvres", eli "parhaat sävellykseni". Toki siihen asti, sopisi lisätä, sillä suurimmat mestariteokset olivat vielä edessä. Vaikka nämä triot edustivatkin eräänlaista valmistelutyötä – Beethoven ei sittemmin enää koskaan palannut jousitrioformaattiin – ne esittelevät vankkaa taiteilijuutta. Erityisesti näin voidaan sanoa sarjan päättävästä *c-molli-triosta*, joka on näistä ehkä selkeimmin tulevaisuutta ennakoiva. Avauksen dramaattinen unisono johdattaa kuulijan vakavahenkiseen tunnelmaan, mutta mukaan mahtuu myös aimo annos huumoria ja leikkisyyttä, erityisesti rytmisesti arvaamattomassa scherzo-osassa

I LJUSENS SKEN - KYNTTILÄKONSERTTI , LIFE & DEATH

I England, liksom i stora delar av Europa, var instrumentet viola da gamba populärt ännu under större delen av 1600-talet, och där kom instrumentet också att infogas i den starka consort-traditionen, dvs. instrumentgrupper bestående av instrument inom samma familj. En gamba-consort kunde således bestå av gambor i olika storlek från diskant till bas, oftast fyra eller fem till antalet. Motsvarande consorts kunde också bildas av blåsinstrument, lutor mm. Kanske kan man säga att stråkkvartetten är ett slags fri fortsättning på consorttanken.

Tobias Hume var en färgstark karaktär i det engelska musiklivet under det tidigare 1600-talet. Efter en karriär i det militära (där han tjänstgjorde både i Sverige och Ryssland), blev han en framträdande gambist och tonsättare, som skrev både underfundiga och djupsinniga kompositioner. *Death and Life* är ett tvåsatsigt verk för gamba solo, och som tillbörligt i den stora engelska melankoliska traditionen ägnas betydligt mera uppmärksamhet åt den tidigare delen. Reflektionerna kring döden är ändå inte så dystra som man kunde anta.

Efter en barndom i enkla förhållanden, som son till en skomakare, kom **Marin Marais** att avancera till de förnämsta musikkretsarna i Paris. Vägen dit började i kyrkan St Germain-l'Auxerrois, där han antogs som korgosse år 1667. Det var också där som han fattade intresse för viola da gamba som sitt blivande huvudinstrument och fick en gedigen grundläggande utbildning, innan han slutförde sina studier som elev till den legendariske gambisten Mr de Sainte-Colombe (en period som fritt återges i filmen *Alla livets morgnar*). Tack vare kontakten med Jean-Baptiste Lully, den mest profilerade tonsättaren i det sena 1600-talets Paris, introducerades han i hovets musikaliska verksamhet och han fick också under några år kompositionsundervisning av just Lully.

Englannissa, niin kuin muuallakin Euroopassa, viola da gamba oli suosittu soitin suurimman osan 1600-lukua, ja täällä soitin liitettiin myös vahvaan consort-perinteeseen eli yhtymusiikkiin, missä käytetään saman soitinperheen erikokoisia edustajia. Näin ollen gamba-consorttiinkin kuului erikokoisia gamba-ja diskantista bassoon, useimmiten neljä tai viisi. Vastaavia consorteja saatettiin muodostaa myös puhallinsoittimista, luutuista jne. Jousikvartettia voidaankin pitää eräänlaisena consort-perinteen vapaana jatkeena.

Tobias Hume oli värikäs hahmo varhaisessa 1600-luvun englantilaisessa musiikkielämässä. Palveltuaan armeijassa sekä Ruotsissa että Venäjällä hän tuli tunnetuksi gambistina ja säveltäjänä, joka kirjoitti sekä hienovaraisia että syvällisiä sävellyksiä. *Death and Life* on kaksiosainen teos soologamballe ja kuten suureen englantilaiseen melankoliseen perinteeseen kuuluu, aikaisempaan osaan kiinnitetään huomattavasti enemmän huomiota. Pohdinnat kuolemasta eivät silti ole aivan niin synkkiä kuin voisi olettaa.

Tobias Hume

Vaativuudesta lapsuuden olosuhteista lähtenyt suutarin poika **Marin Marais** eteni Pariisin johtaviin musiikkipiireihin. Tie sinne alkoi kirkossa St Germain-l'Auxerroisissa, mihin hänet otettiin kuoropojaksi

Marin Marais

Marais blev med tiden den mest produktiva franska tonsättaren av musik för viola da gamba. Han samlade lejonparten av dessa verk i fem stora samlingar som publicerades under en 40-årsperiod fram till år 1725. Det är i huvudsak på dessa fem samlingar som hans berömmelse vilar, även om han också nådde framgångar med sina några operor, framför allt Alcina som hade premiär år 1705.

François Couperin föddes i en musikaliskt aktiv släkt med många tonsättare och instrumentalister som delade efternamn. Till sammans med farbrodern Louis Couperin var den år 1668 födde François de mest framgångsrika och för att skilja honom från en äldre släkting med samma namn har han fått tillnamnet "le grand", François Couperin den store. Under en stor del av sitt liv delade han sin aktivitet mellan rollerna som organist i kyrkan St. Gervais i Paris (en position ärvd av fadern Charles och dessförinnan den ovan nämnde Louis) och det kungliga hovet med solkungen Ludvig XIV i centrum.

Under 1600-talets sista decennier hade den italienska sonatstilen svept in över Frankrike och var kring sekelskiftet högsta mode, medan äldre, franska stildrag i musiken i första hand vårdades inom operakonsten. François Couperin hade varit central i den

vuonna 1667. Siellä ollessaan hän kiinnostui myös viola da gamban soitosta ja sai perusteellisen koulutuksen soittimessa jo ennen kuin siirtyi legendaarisen Monsieur de Sainte-Colomben oppilaaksi. Kaudesta kerrotaan vapaasti elokuvassa Kaikki elämäni aamut. Tutustuttuaan Jean-Baptiste Lullyyn, myöhäisen 1600-luvun johtavaan säveltäjään Pariisissa, esiteltiin hänet hovin musiikkielämälle ja hän sai myös sävellystunteja itseltään Lullylta.

Maraisista tuli ajan myötä ranskalaisen gambamusiikin tuotteliain säveltäjä. Hän keräsi valtaosan sävellyksistään viiteen suureen kokoelmaan, joita julkaistiin 40 vuoden ajan aina vuoteen 1725 saakka. Näihin kokoelmiin hänen kuuluisuutensa pääosin nojaa, vaikka Marais saavuttikin menestystä myös muutamalla oopperalla, erityisesti vuonna 1705 kantaesitetyllä Alcina-oopperallaan.

François Couperin syntyi suureen muusikkosukuun monine säveltäjiineen ja soittajineen, kaikki yhteisellä sukunimellä. Vuonna 1668 syntynyt François oli menestynein yhdessä setänsä Louis Couperinin kanssa. Erottaakseen hänet vanhemmasta samannimisestä sukulaisestaan, hänelle on yleisesti annettu titteli "le grand", François Couperin suuri. Suuren osan elämästään hän toimi sekä urkurina St. Gervais Pariisissa (niin kuin ennen hänen isänsä Charles ja tätä ennen edellä mainittu Louis) että kuninkaallisen hovin muusikkona aurinkokuningas Ludvig XIV:n palveluksessa.

François Couperin

italienska triosonaternas intåg i Frankrike, men i synnerhet på äldre dagar kom han att sträva efter sätt att överbrygga de här skillnaderna och friare kombinera drag ur bägge traditioner. Den här strävan kommer explicit fram i den samling om tio kammarkonserter som han lät publicera år 1724 under namnet *Les goûts réunis* (De återförenade stilarna). Samlingen är en fortsättning på en tidigare utgåva med fyra konserter kallade *Concerts royaux* (Kungliga konserter).

Ännu under 1700-talet spelades det flitigt på viola da gamba i Europa, vilket exemplifieras av gambisten och tonsättaren **Carl Friedrich Abel** i Tyskland. Han föddes i Köthen, där hans far Christian Ferdinand Abel var kollega med Johann Sebastian Bach, och förmodligen var den Bach skrev sina gambasonater för. Den yngre Abel verkade under 15 år i Dresden, men flyttade sedermera till London, där han kom att förbli under återstoden av sitt liv. I London samarbetade han med Johann Christian Bach och grundade en berömd konsertserie som fortgick i närmare 20 år. Abel var en produktiv tonsättare i samtidens olika instrumentalgenrer, från symfonier till kammar- och soloverk, men av de som publicerades var bara ett fåtal avsedda för hans eget instrument. En betydande del av hans stycken för viola da gamba har enbart bevarats i manuskriptform. Det så kallade Drexel-manuskriptet är ett sådant, en samling om knappt 30 kompositioner av Abel, samt några ytterligare av Arcangelo Corelli, som via den amerikanska musiksamlaren Joseph Drexel kommit att uppbevaras i New York Public Library.

En av de sista stora madrigalisterna, **Orlando Gibbons**, var också en framträdande figur inom den instrumentala consort-musiken, som kom att dominera framför allt under mitten av 1600-talet. Framför allt var det ensembler bestående av viola da gambor i olika storlekar som användes flitigt i dessa consorts, men även andra instrumentfamiljer och kombinationer från olika familjer förekom. Den här genren hade också den

1600-luvun viimeisinä vuosikymmeninä italialainen sonaattityyli oli vallannut ranskalaiskuulijoiden sydämet ja oli vuosisadan vaihteessa huippumuotia, kun taas perinteisempi ranskalaisytyli oli vallalla erityisesti oopperalavoilla. François Couperin oli nuorena tuonut italialaisen triosonaattimuodon Ranskaan, mutta varsinkin vanhemmalla iällä hän alkoi pyrkiä yhdistämään tyyliä eri tavoin. Tämä pyrkimys tulee erityisen selkeästi ilmi vuonna 1724 julkaistussa kymmenen kamarikonsertron kokoelmassa *Les goûts réunis* (Jälleenyhdistetyt tyylit). Kokoelma on jatkoa aikaisemmalle neljän konsertton julkaisulle *Concert royaux* (Kuninkaallisia konserttoja).

Carl Friedrich Abel

Vielä 1700-luvulla viola da gamba oli ahkerasti käytössä eri puolilla Eurooppaa, josta osoituksena muun muassa saksalainen gambisti ja säveltäjä **Carl Friedrich Abel**. Hän syntyi Köthenissä, missä hänen isänsä Christian Ferdinand Abel oli Johann Sebastian Bachin kollega, jolle Bach todennäköisesti kirjoitti gambasonaattinsa. Nuorempi Abel työskenteli suunnilleen 15 vuotta Dresdenissä ennen kuin muutti Lontoon ja asettui sinne loppuelämäkseen. Lontoossa hän teki yhteistyötä Johann Christian Bachin kanssa ja perusti kuuluisan konserttisarjan, joka jatkui lähes 20 vuotta. Abel oli tuottelias säveltäjä aikansa keskeisissä soitinmusiikin tyylilajeissa sinfonioista kamari- ja sooloteoksiin, mutta julkaistuista sävellyksistä vain harvat oli tarkoitettu hänen omalle soittimelleen. Suuri osa Abelin gambamusiikista onkin säi-

sitt ursprung i renässansen, men blommade alltså ut på allvar under den tidiga barocken och förekom ännu hos en såpass sen tonsättare som Henry Purcell.

Ända sedan början av 1500-talet hade olika varianter av fritt formulerad instrumentalmusik för klaver eller ensembler producerats under rubriken Fantasia. I 1600-talets England byggde den här traditionen vidare på renässansens polyfona stil, men också på den korta och intensiva uppblomstringen av engelsk madrigalkonst kring sekelskiftet 1600.

Orlando Gibbons

lynyt vain käsikirjoituksina. Yksi näistä on niin kutsuttu Drexelin käsikirjoituskokoelma, joka sisältää lähes 30 Abelin soolokappaleita sekä muutamia Arcangelo Corellin sävellyksiä. Kokoelma kulkeutui aluksi amerikkalaisen musiikkieräilijän Joseph Drexelin omistukseen ja tallennettiin myöhemmin New York Public Libraryn kokoelmiin.

Yksi viimeisistä suurista madrigalisteista oli **Orlando Gibbons**. Hän oli keskeisesti mukana kehittämässä myös soitinconsort-musiikkia suureen kukoistukseensa 1600-luvun keskivaiheilla. Näissä consorteissa käytettiin ennen kaikkea erikokoisia viola da gamboja, mutta myös muita soitinperheitä tai -yhdistelmiä esiintyi. Tämän genren juuret ovat myös renessanssissa. Varsinainen kultakausi oli varhaisen barokin aikana ja jatkui vielä niinkin myöhäisen säveltäjän kuin Henry Purcellin tuotannossa.

Fantasia-nimellä oli sävelletty aina 1500-luvun alusta lähtien erilaisia vapaasti muotoiltuja soitinteoksia koskettimille tai soitinyhtyeille. 1600-luvun Englannissa tämä perinne rakentui edeltävän vuosisadan moniääniseen tyyliin, mutta myös lyhyeen ja intensiiviseen englantilaisen madrigaalitaitteen kukoistukseen 1600-luvun vaihteessa.

Fackeltåg till Västansfjärds gamla kyrka - Soihetukulkue Västansfjärdin vanhaan kirkkoon

LÖRDAG - LAUANTAI 15.7.2023

II. MUSIKALISK SKÄRGÅRDSMENY – LUNCHKONSERT MUSIIKILLINEN SAARISTOKATTAUS – LOUNASKONSERTTI 12:30 Labbnäs semesterhem - Labbnäs in lomakoti

48 €

En musikalisk skärgårdsdukning som bjuder på upplevelser för alla sinnen. Lunchkonserten inleds med smakupplevelserna ur Labbnäs läckra skärgårdsbord. Efter lunchen bjuder musikfestspelens konstnärer på smakbitar från festivalveckans program och helheten kronas med utsikten från Labbnäs över det förtjusande sjölandskapet.

Musiikillinen saaristokattaus tarjoaa elämyksiä kaikille aisteille. Lounaskonsertti alkaa Labbnäs in herkullisen saaristopöydän makunautinnoilla. Lounaan jälkeen musiikkijuhlien taiteilijat tarjoilevat punaisessa Liderissä makupaloja festivaaliviikon ohjelmasta ja kokonaisuuden viimeistelee Labbnäsistä avautuva viehättävä järvimaisema.

12.30 Lunch - Lounas

14.00 Konsert - Konsertti

Michail Glinka
Mihail Glinka
(1804–1857)

Grand Sextett Ess-dur - Es-duuri (1832)

I Allegro – Maestoso

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Anna Rinta-Rahko, kontrabasso
Alfredo Perl, piano

György Ligeti
(1923–2006)

Andante & Allegretto för stråkkvartett - jousikvartetille (1950)

II Allegretto poco capriccioso

Dmitrij Sjostakovitj
Dmitri Šostakovič
(1906–1975)

Två stycken för stråkkvartett - Kaksi kappaletta jousikvartetille (1931)

I Elegie: Adagio

II Polka: Allegretto

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Ludwig van Beethoven
(1770–1827)

Pianokvartett Ess-dur

Pianokvartetto Es-duuri op. 16a (1796/1810)

III Rondo: Allegro ma non troppo

Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

Reserveringar - Varaukset:

Labbnäs 040 833 0495, labbnas@labbnas.fi

Labbnäs

LÖRDAG - LAUANTAI 15.7.2023

**12. COME AGAIN, SWEET LOVE
MIDDAGSKONSERT - ILLALLISKONSERTTI
18:00 Sami Tallberg x Söderlångvik**

75 €

Thomas Morley (~1557–1602)	When Loe by Breake of Morning
Henry Purcell (1659–1695)	Fantasi I
William Byrd (1543–1623)	If Love be Just
Thomas Morley	Clorinda False
Matthew Locke (~1621–1677)	The Flatt Consort <i>Fantasia I – Courant – Fantasia II – Saraband – Fantasia III – Jigg</i>
John Dowland (1563–1626)	Go, Crystal Tears! Flow not so Fast, ye Fountains
Orlando Gibbons (1583–1625)	Galliard Fantasia IV
John Dowland	The Lowest Trees Have Tops
Matthew Locke	Glee
John Dowland	Come Again, Sweet Love

CONSORT

Kajsa Dahlbäck, sopran - sopraano
Anna Rainio, barockviolin - barokkiviulu
Heidi Peltoniemi, tenor- och basgamba - tenori- ja bassogamba
Anna Rinta-Rahko, violone

Den engelska musiken under senrenässansen och den tidiga barocken var en fascinerande brokig ansamling av gamla inhemska traditioner och nya inslag importerade från kontinenten. I vissa fall fusionerades de, i andra fall levde de vidare sida vid sida men separata från varandra.

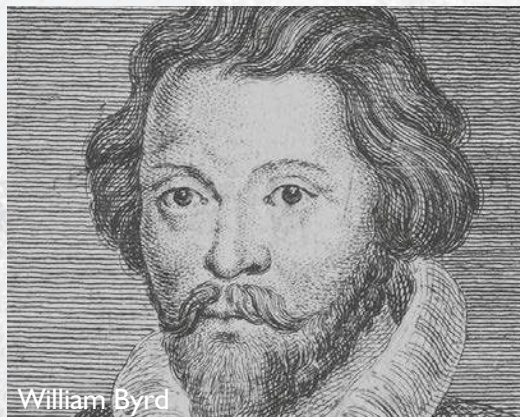
Henry Purcell

Ett av de mest fascinerande exemplen på detta är den engelska madrigalen, vars ursprung tämligen entydigt kan spåras till ett par utgåvor av italienska madrigaler med ny text på engelska, utgivna i slutet av 1580-talet. Dessa orsakade en veritabel stormflod av inhemskt skapande i samma anda, med tonsättare som **Thomas Morley**, John Wilbye, Thomas Weelkes och många andra som pådrivande krafter. Samtidigt fanns det andra tonsättare som antingen helt ignorerade madrigalgenren – exempelvis **John Dowland** – eller som gjorde några försök och sedan övergav den, som **William Byrd**.

Vid den tid då madrigalen landsteg fanns det redan en äldre, inhemsk tradition av flerstämmig, världslig sång i England, som allmänt gick under namnet ayre eller consort song. I den här genren var många av de främsta tonsättarna aktiva, från Thomas Tallis till William Byrd och John Dowland. Ett särdrag var, utöver ett nära släktskap med den lärda sakrala polyfonin, att man i framföranden kunde blanda instrument och röster, exempelvis så att en stämma sjöngs medan resten spelades på viola da gambor eller andra instrument.

Englantilainen musiikki myöhäisrenessansin ja varhaisen barokkikauden aikana oli kiehtovan kirjava sekoitus vanhoja kotimaisia perinteitä ja uusia piirteitä ja tyylejä joita tuotiin mantereelta. Joissakin tapauksissa niitä yhdisteltiin, toisissa ne jatkoivat eloaan vierekkäin mutta erillään.

Yksi mielenkiintoisimmista esimerkeistä on englantilainen madrigaali, jonka alkuperä voidaan jokseenkin yksiselitteisesti jäljittää muutamaa kokoelmaan italialaisia madrigaaleja englanninkielisillä teksteillä varustettuina, joita julkaistiin 1580-luvun lopussa. Nämä aiheuttivat suoranaisten tulvan kotimaisia sävellyksiä samassa hengessä, kuten **Thomas Morleyn**, John Wilbyen ja Thomas Weelkesin ja monien muiden liikkeellepanevana voimana. Samalla Englannissa oli säveltäjiä, jotka joko pysyivät tästä trendistä tyystin erossa – kuten **John Dowland** – tai jotka tekivät vain muutamia kokeiluja ennen kuin hylkäsivät tyylin, kuten **William Byrd**.

William Byrd

Siihen aikaan kun madrigaali nousi maihin Englannissa, oli jo olemassa vanhempi kotimainen maallisen, moniäänisen laulun perinne, yleisesti tunnettu nimellä ayre tai consort song. Tässä lajissa monet maan johtavat säveltäjät olivat aktiivisia, Thomas Talliksesta William Byrdiin ja John Dowlandiin. Erityinen piirre tässä opitun kirkollisen polyfonian läheisessä sukulaisuudessa oli, että esityksissä saatettiin sekoittaa lauluää-

John Dowland

Under slutet av 1500-talet blev också en annan variant av ayre vanligare, redan från början avsedd för en ensam röst ackompanjerad av luta, virginal eller andra instrument. Inspirationen var delvis inhemsk, men intryck togs också från den tidiga italienska monodin och franska airs. Det här var den genre i vilken John Dowland framträdde som den stora mästaren, med sina fyra oerhört populära publicerade sångsamlingar. Även i dessa fanns emellertid en inbyggd möjlighet till olika varianter av framförande, med flera röster, instrument eller kombinationer av dessa.

En av de sista stora madrigalisterna, **Orlando Gibbons**, var också en framträdande figur inom den instrumentala consort-musiken, som kom att dominera framför allt under mitten av 1600-talet. Framför allt var det ensembler bestående av viola da gambor i olika storlekar som användes flitigt i dessa consorts, men även andra instrumentfamiljer och kombinationer från olika familjer förekom. Den här genren hade också den sitt ursprung i renässansen, men blommade alltså ut på allvar under den tidiga barocken och förekom ännu hos en såpass sen tonsättare som Henry Purcell.

niä ja soittimia, esimerkiksi siten että vain yhtä ääntä laulettiin, muiden soidessa viola da gamboissa tai muissa soittimissa.

1500-luvun lopussa yleistyi myös toinen ayren muoto, joka oli jo alusta alkaen tarkoitettu yhdelle lauluäänelle luutun, virginaalin tai muun soittimen säestyksellä. Inspiraatio tähän oli osittain kotimainen, mutta vaikutteita haettiin myös varhaisesta italialaisesta monodiasta ja ranskalaisesta air-perinteestä. Tämä oli se laji missä John Dowland loisti ylitse muiden, ilmiömäisen suosittujen neljän laulukokoelmansa kautta. Myös näihin oli sisäänrakennettu mahdollisuus käyttää useampia lauluääniä, tai soitinyhdistelmiä melodian tueksi.

Yksi viimeisistä suurista madrigalisteista, **Orlando Gibbons**, oli myös keskeisesti mukana kehittämässä soitinconsortmusiikkia sen suureen kukoistukseen 1600-luvun keskivaiheilla. Ennen kaikkea näissä consorteissa käytettiin erikokoisia viola da gamboja, mutta myös muita soitinperheitä tai -yhdistelmiä esiintyi. Tämän genren juuret ovat myös renessansissa, mutta varsinainen kultakausi oli siis varhaisessa barokissa, ja esiintyi vielä niinkin myöhäisen säveltäjän kuin Henry Purcellin tuotannossa.

Orlando Gibbons

SÖNDAG - SUNNUNTAI 16.7.2023

13. GRANDE FINALE

16:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

30 €

Ludwig van Beethoven Pianokvartett Ess-dur
(1770–1827) Pianokvartetto Es-duuri op. 16a (1796/1810)
Grave – Allegro ma non troppo
Andante cantabile
Rondo: Allegro ma non troppo
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

György Ligeti Andante & Allegretto för stråkkvartett - jousikvartetille (1950)
(1923–2006) *Andante cantabile*
Allegretto poco capriccioso

Dmitrij Sjostakovitj Två stycken för stråkkvartett - Kaksi kappaletta jousikvartetille (1931)
Dmitri Šostakovitš
(1906–1975) *Elegie: Adagio*
Polka: Allegretto
Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Michail Glinka Grand Sextett Es-duuri - Ess-dur (1832)
Mihail Glinka
(1804–1857) *Allegro – Maestoso*
Andante –
Allegro con spirito
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Anna Rinta-Rahko, kontrabasso
Alfredo Perl, piano

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

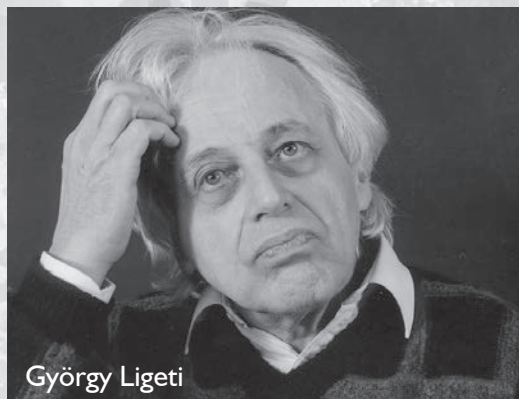
Ludwig van Beethovens op. 16 lever en dubbel existens, som kvintett med blåsinstrument och som pianokvartett. Bakgrunden till verket finns i det dynamiska sista decenniet av 1700-talet, när Beethoven, på alla sätt han kunde komma på, försökte komma jämsides med eller ännu hellre övertrumpfa sina föregångare i Wien. Ett av de verk som cirkulerade i stadens musikkretsar och som allmänt räknades bland de stora mästerverken var Mozarts kvintett i Ess-dur för klaver och fyra blåsare KV 452. Det torde inte vara någon slump att Beethoven år 1796, då han skulle börja skriva ett verk för blåsare, valde en identisk sammansättning och tonart som föregångaren. Han till och med inledde verket med samma grepp, genom en långsam introduktion som leder vidare till en snabb första sats. På det här sättet arbetade Beethoven vidare, i ogenerat följe med föregångaren, men ofta också med exkursioner bortom de gränser som Mozart skulle ha accepterat.

Det var givetvis i den nyligen inflyttade Beethovens intresse att hans verk skulle framföras så ofta det bara var möjligt, och det var därmed högst logiskt att göra också en version för stråkar. För det här ändamålet komprimerade han texturen en aning för att passa det populära pianokvartettformatet. Denna version kom till i nära anknytning till ursprungsverket och bägge publicerades tillsammans år 1801 under det gemensamma opusnumret 16.

Under de inledande åren av andra världskriget kunde den unge **György Ligeti**, trots sin judiska börd, fortsätta studera komposition, ända fram till 1944 då han inkallades till arbetslägren. Efter att ha överlevt dessa kunde han vid krigsslutet återgå till studier, nu under en ny tyrannisk regim hemlandet Ungern. När han började etablera sig som tonsättare, var det dels med folkligt "uppbyggliga" körsånger i Kodálys fotspår, dels mera radikala och experimenterande verk i sökandet efter en egen röst – den senare kategorin mestadels direkt förpassad till skrivbordslådan i väntan på bättre tider.

Ludwig van Beethovenin teos opusnummerolla 16 elää kaksoiselämää: kvintettona puhallinsoittimille, mutta myös pianokvartettona. Teoksen taustalla on 1700-luvun dynaaminen viimeinen vuosikymmen, jolloin Beethoven pyrki määrätietoisesti ja kaikin tavoin saavuttamaan, tai mieluiten päihittämään edelläkävijänsä Wienissä. Yksi niistä teoksista, jotka kiersivät laajasti kaupungin musiikkipiireissä ja jota yleisesti pidettiin mestariteoksena, oli Mozartin kvintetto Es-duurissa KV 452 neljälle puhaltajalle ja pianolle. Ei liene sattumaa, että Beethovenin ryhtyessä vuonna 1796 säveltämään omaa teostaan puhaltajille, valitsi hän täysin samanlaisen kokoonpanon ja vieläpä saman sävellajin kuin edeltäjänsä. Hän aloitti kvintettonsaa jopa samankaltaisella hitaalla johdannolla, joka vie nopeaan ensimmäiseen osaan. Tällä tavalla Beethoven sitten eteni häpeilemättä seuraten Mozartin mallia, mutta toisinaan ulottaen ilmaisunsa selvästi kauemmas niistä rajoista, kuin Mozart olisi pitänyt sopivana.

Beethovenin tavoitteena oli, että tätäkin teosta esitettäisiin mahdollisimman laajasti, ja näin ollen oli loogista tehdä kvintetosta versio myös jousille. Tähän tarkoitukseen hän supisti aineistoa hieman, jotta se sopisi suosittuun pianokvartetton muotoon. Tämä versio syntyi välittömästi alkuperäisen jälkeen ja molemmat julkaistiin vuonna 1801, yhteisellä opusnumerolla 16.

György Ligeti

Toisen maailmansodan alkuvuosina nuori **György Ligeti** pystyi juutalaisesta perhe-taustastaan huolimatta jatkamaan sävellyso-

Inom kammarmusiken kan det här sökandet illustreras med å ena sidan de två tämligen traditionellt formulerade satserna för stråkkvartett, *Andante & Allegretto*, å andra sidan Ligetis första stråkkvartett, *Métamorphoses nocturnes*. De förstnämnda kom till år 1950 och det senare verket endast fyra år senare. I bägge verk är influenserna från föregångarna, i synnerhet Bartók, uppenbara, men i kvartetten pekar riktningen tydligt mot de kommande amorf klusterverk som skulle innebära Ligetis stora genombrott i väst.

Dmitrij Sjostakovitjs

De tidiga decennierna i **Dmitrij Sjostakovičs** tonsättarkarriär präglades i allt väsentligt av storskaliga orkesterverk å ena sidan och musik för scen och filmduk å andra. Han blev ett internationellt namn i ett slag i och med uruppförandet av hans första symfoni, då han inte ännu var 20 år fylld. Kamarmusiken var däremot inte något som han, åtminstone officiellt, ägnade särskilt mycket uppmärksamhet, utöver en tidig pianotrio och två stycken för stråkkvartett som kom till samtidigt som första symfonin.

Den första av hans sedermera legendariska stråkkvartetter kom till först strax före andra världskriget och innan dess hade han inte ägnat kvartettformatet någon uppmärksamhet. Eller det var i alla fall vad man under lång tid trodde. I mitten av åttioalet påträffades ett opublicerat manuskript med vad man nu tror är Sjostakovičs första alster för stråkkvartett. Det handlar om två

pintojaan, kunnes hänet lopulta vuonna 1944 vietiin työleirille. Tästä selviytyttyään hän pystyi palaamaan sodan loputtua opintojensa pariin, nyt uuden tyrannihallinnon alaisesa kotimaassaan Unkarissa. Kun Ligeti alkoi luoda itselleen uraa säveltäjänä, se tapahtui yhtäältä kansanomaisten ja ”rakentavien” kuorolaulujen muodossa Kodályn jalanjäljissä, ja toisaalta radikaalimpien ja kokeellisempien teosten kautta omaa säveltäjän identiteettiään etsiessä, jälkimmäisten teosten päätyessä pöytälaatikkoon.

Kamarimusiikin puolella tämä kahtiajako käy ilmi esimerkiksi vertailtaessa kahta melko perinteisesti muotoiltua osaa jousikvartetille, *Andante & Allegro* ja toisaalta Ligetin ensimmäistä jousikvartettoa, joka tunnetaan nimellä *Métamorphoses nocturnes*. Ensiksi mainitut syntyivät vuonna 1950 ja kvartetto vain nelisen vuotta myöhemmin. Molemissa teoksissa edeltäjien, joista erityisesti Bartókin vaikutukset ovat edelleen ilmeiset, mutta kvartetossa suunta on selvästi kohti tulevaa kenttäteknikkaa, jolla Ligeti teki varsinaisen läpimurtonsa lännessä.

Dmitri Šostakovičsin säveltäjän uran alkuvuosikymmeniä leimasivat yhtäältä laajamittaiset orkesteriteokset ja toisaalta näyttämölle ja valkokankaalle sävelletty musiikki. Hänestä tuli kansainvälinen nimi yhdellä iskulla ensimmäisen sinfoniansa kantaesityksen myötä, kun säveltäjä ei ollut vielä täytännyt 20 vuottakaan. Kamarimusiikille hän ei sen sijaan, ainakaan julkisesti, osoittanut paljoakaan huomiota. Poikkeuksena ovat varhainen pianotrio sekä kaksi kappaletta jousioktettille, jotka syntyivät ensimmäisen sinfonian kanssa samoihin aikoihin.

Ensimmäinen hänen sittemmin legendarisista jousikvartetoistaan syntyi vasta juuri ennen toista maailmansotaa. Sitä ennen hän ei ollut osoittanut juurikaan kiinnostusta kvartettomuotoon, tai näin ainakin pitkään luultiin. 80-luvun puolivälissä löytyi julkaisematon käsikirjoitus, jonka nykyään arvellaan olevan Šostakovičsin ensimmäisiä teoksia jousikvartetille. Kyseessä on syksyllä 1931

arrangemang som han gjorde under hösten 1931 på basen av egna tidigare verk. Den första satsen, Elegi, bygger på en aria ur operan Lady Macbeth från Mzensk, medan Polka har plockats ut ur baletten Gyllene åldern.

Michail Glinka var en banbrytande figur inom den klassiska musiken i Ryssland. Under hela 1700-talet hade framförandet av konstmusik i ryska hov- och överklasskretsar i allt väsentligt varit en fråga om import av musik och musiker västerifrån, och så var fallet ännu då Glinka växte upp. Han inledde en ämbetsmannakarriär i hemstaden Novospasskoje, men fick snart anledning att söka sig utomlands. Under några år i Italien, bland annat i Milano och Neapel, tog han steget från aktiv amatörmusiker till ambitiös tonsättare och han sög ivrigt i sig alla intryck han kunde, inte minst av italiensk opera.

När det gäller Glinkas intresse för kamarmusik finns det faktiskt en finländsk koppling: han hade som tioåring hört ett framförande av Crusells klarinettkvartett, något som gjort ett djupt intryck på honom. Under perioden i Italien komponerade han flera större och mindre kammarverk och många av dem publicerades också av förläggaren Ricordi i Milano. Ett av dessa verk var sextetten *för piano och stråkar i Ess-dur*, som han komponerade under en vistelse vid Comosjön sommaren 1832. Sextetten bär en tydlig prägel av den tidigromantiska musik som omgav honom under den europeiska resan.

Följande år lämnade han ändå Sydeuropa och återvände hem till Ryssland med föresatsen att göra samma för den ryska musiken som Rossini och Bellini gjort för den italienska. Hans senare ambitioner att skriva musik med genuint ryska infallsvinklar var hans verkliga pionjärbragd och skulle göra honom till förebild bland annat för den berömda tonsättargruppen ”De fem”.

tehdyt sovitukset kahdesta omasta varhaisemmasta sävellyksestä. Näistä ensimmäinen, Elegia perustuu oopperassa Mtsenskin kihlakunnan Lady Macbeth esiintyvään aariaan, kun taas Polka on poimittu baletista Kulta-aika.

Mihail Glinka oli klassisen musiikin uranuurtaja Venäjällä. Koko 1700-luvun aikana taidemusiikin esittäminen venäläishovissa ja yläluokan piireissä oli ollut lähes yksinomaan tuontitavaraa, sekä itse musiikin että muusikoiden osalta. Tämä oli pitkälti vallitseva tilanne vielä Glinkan nuoruudessa. Hän aloitti virkamiesuran kotikaupungissaan Novospasskojessa, mutta sai pian tilaisuuden hakeutua ulkomaille. Viettäessään muutamia vuosia Italiassa mukaan lukien Milanossa ja Napoliassa, hän otti lopullisen askeleen aktiivisesta amatöörimuusikosta kunnianhimoiseksi säveltäjäksi ja ammensi innokkaasti kaikki mahdolliset vaikutteet, etenkin italialaisesta oopperasta.

Glinkan kamarimusiikillisen kiinnostuksen takaa löytyy itse asiassa suomalainenkin kytkös: kymmenvuotiaana hän oli kuullut Crusellin klarinettikvartetton esityksen, joka oli tehnyt häneen syvän vaikutuksen. Italian vuosina Glinka sävelsi useita isompia ja pienempiä kamarimusiikkiteoksia, joista monet julkaistiinkin milanolaisen kustantaja Ricordin toimesta. Yksi näistä oli *sextetto pianolle ja jousille Es-duurissa*, joka syntyi kesällä 1832 Como-järven rannalla. Sekstetossa kuuluu selkeästi vaikutteita sen ajan varhaisromanttisesta musiikista, jota hän kuuli Euroopan-matkallaan.

Seuraavana vuonna hän kuitenkin lähti Etelä-Euroopasta ja palasi kotiin Venäjälle aikomuksenaan tehdä venäläiselle musiikille saman, kuin Rossini ja Bellini olivat tehneet italialaiselle musiikille. Hänen myöhemmät tavoitteensa säveltää musiikkia aidosti venäläisellä lähestymistavalla olivatkin Glinkan todellinen urauurtava saavutus ja hänestä tuli muun muassa vaikutusvaltaisen säveltäjäryhmän ”Viiden ryhmä” esikuva.

ARTISTERNA - TAITEILIJAT

Sonja Korkeala inledde sitt violinspel vid Esbo Musikinstitut och fortsatte studierna vid Sibelius-Akademien under ledning av Ari Angervo och professor Tuomas Haapanen. Under åren 1986–1987 var hon professor Maria Vermes elev vid Liszt-akademien i Budapest. Från år 1987 studerade hon i professorn Ana Chumachenkos klass vid Musikhögskolan i München. Hon avslutade sina studier 1995 med diplom i mästarklassen.

Sonja Korkeala
konstnärlig ledare
taiteellinen johtaja

Sonja Korkeala aloitti viulunsoiton Espoon musiikkiopistossa ja jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa Ari Angervon ja professori Tuomas Haapasen johdolla. Vuosina 1986–1987 hän oli professori Maria Vermesin oppilaana Budapestin Liszt-akatemiassa, ja vuodesta 1987 hän opiskeli professori Ana Chumachenkon luokalla Münchenin musiikkikorkeakoulussa päättäen opintonsa 1995 mestari-luokan diplomilla.

Korkeala har bland annat vunnit första pris i Concertino Praga-tävlingens duo-serie 1984 tillsammans med sin syster Katinka Korkeala och första pris i Konzertgesellschaft München 1991. Sonja Korkeala har konserterat både som solist och kammarmusiker i de flesta europeiska länder. Hon har sedan år 1994 fungerat som prof. Ana Chumachenkos assistent och år 2011 som professor i violin vid Musikhögskolan i München. Hon är Rodin-stråkkvartettens förstaviolinist sedan år 1993. Kvartetten har gjort inspelningar för skivbolaget Amati och har sedan år 1997 haft en egen konsertserie i München. Sedan hösten 2007 verkar Sonja Korkeala som konstnärlig ledare vid Kimitoöns Musikfestspel. 2007–2019 och 2023 har hon skött denna uppgift tillsammans med sin tvillingsyster Katinka Korkeala.

Korkeala on voittanut I. palkinnon vuoden 1984 Concertino Praga -kilpailun duosarjassa yhdessä sisarensa Katinka Korkealan kanssa sekä I. palkinnon Konzertgesellschaft Münchens kilpailussa 1991. Hän on konsertoinut solistina ja kamarimuusikkona useimmissa Euroopan maissa. Korkeala on toiminut vuodesta 1994 professori Ana Chumachenkon assistenttina ja vuodesta 2011 viulunsoiton professorina Münchenin musiikkikorkeakoulussa. Vuodesta 1993 hän on ollut ensiiviolisti Rodin-jousikvartetissa, joka on levyttänyt Amati-levymerkille. Vuodesta 1997 kvartetilla on ollut oma konserttisarja Münchenissä. Sonja Korkeala on toiminut syksystä 2007 alkaen Musiikkijuhlien taiteellisena johtajana. Vuosina 2007–2019 ja 2023 hän on hoitanut tehtävää yhdessä kaksoissisarensa Katinka Korkealan kanssa.

Katinka Korkeala studerade violinspel vid Sibelius-Akademien för Ari Angervo, Tuomas Haapanen och Igor Bezrodnij. Utomlands har hon haft tillfälle att studera för många betydande konstnärer som Ana Chumachenko, Yehudi Menuhin och Anne-Sophie Mutter. År 1999 blev hon magister i musik vid Sibelius-Akademien

Katinka Korkeala
konstnärlig ledare
taiteellinen johtaja

Katinka Korkeala opiskeli viulunsoittoa Sibelius-Akatemiassa Ari Angervon, Tuomas Haapasen ja Igor Bezrodnyn johdolla. Ulkomaila hänellä on ollut tilaisuus opiskella monien merkittävien taiteilijoiden, kuten Ana Chumachenkon, Yehudi Menuhinin ja Anne-Sophie Mutterin johdolla. Vuonna 1999 hän valmistui musiikin maisteriksi

och höll en framgångsrik debutkonsert i Helsingfors.

Korkeala har konserterat mycket både som solist och kammarmusiker både i Finland och utomlands. Tillsammans med sin tvillingsyster Sonja Korkeala vann hon första pris i Concertino Praga-tävlingen 1984. Katinka Korkeala har verkat som förstaviolinist vid Tapiola Sinfonietta 1992–1994 och som konsertmästare vid Kouvola stadsorkester år 1995. Under åren 1999–2003 har hon verkat som lektor i violinspel vid Tammerfors konservatorium. Därefter blev Korkeala fri konstnär och har, förutom konserterandet, undervisat vid bl.a. Helsingfors Yrkeshögskola.

År 1999 grundade Katinka Korkeala, tillsammans med pianisten Martti Rautio, Kimito Musikdagar (fr.o.m. 2009 Kimitoöns Musikfestspel), vars konstnärliga ledare de varit i nio år. Katinka Korkeala har fortsatt som konstnärlig ledare tillsammans med sin tvillingsyster Sonja Korkeala åren 2007–2019 och 2023.

Dirigenten **Kaapo Ijas** har under hela sitt liv ägnat sig hängivet åt musiken. Som klarinettist började Ijas redan tidigt komponera sin egen musik, och under årens lopp har han erövrat flera olika genrer och spelat i orkestrar och band samt i till exempel teaterensembler.

Intresset för att studera musiken i minsta detalj ledde Kaapo Ijas till dirigentstudier, först vid Sibelius-Akademien, därefter till Zürichs konsthögskola och slutligen till Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, där han utexaminerades som magister år 2017. Hans lärare har varit bland andra Riccardo Muti, Neeme och Paavo Järvi, Esa-Pekka Salonen och Jorma Panula.

Kaapo Ijas
dirigent - kapellimestari

Sibelius-Akatemiasta ja piti menestyksekkään ensikonserttinsa Helsingissä.

Korkeala on konsertoinut laajasti solistina ja kamarimuusikkona sekä Suomessa että ulkomailla. Hän voitti yhdessä kaksoissisarensa Sonja Korkealan kanssa I. palkinnon Concertino Praga -kilpailussa 1984. Korkeala on toiminut Tapiola Sinfoniettan I. viulistina 1992–1994 ja Kouvolan kaupunginorkesterin konserttimestarina 1995. Vuosina 1999–2003 hän toimi viulunsoiton lehtorina Tampereen konservatoriossa. Tämän jälkeen Korkeala heittäytyi vapaaksi taiteilijaksi ja on konsertoimisen lisäksi opettanut viulunsoittoa mm. Helsingin Ammattikorkeakoulussa.

Vuonna 1999 Katinka Korkeala perusti yhdessä pianisti Martti Raution kanssa Kemiön Musiikkijuhlat (2009 lähtien Kemiönsaaren Musiikkijuhlat), joiden taiteellisina johtajina he toimivat yhdeksän vuoden ajan. Katinka Korkeala on jatkanut taiteellisen johtajan tehtäviä vuosina 2007–2019 sekä vuonna 2023 yhdessä kaksoissisarensa Sonja Korkealan kanssa.

Kapellimestari **Kaapo Ijas** on koko elämänsä ajan omistautunut intohimoisesti musiikille. Klarinetistina aloittanut Ijas alkoi jo varhain säveltää omaa musiikkiaan, ja vuosien varrella hän on ottanut haltuun useita eri genrejä eri kokoonpanoilla niin kapellimestarin kuin muusikon roolissa.

Musiikin perinpohjaisen tutkimisen nälkä johti Kaapo Ijaksen kapellimestariopintoihin, ensin Sibelius-Akatemiaan, sitten

Zürichin taidekorkeakouluun ja lopulta Tukholman Kuninkaalliseen Musiikkikorkeakouluun, josta hän valmistui maisteriksi keväällä 2017. Hänen opettajiaan ovat olleet mm. Riccardo Muti, Neeme ja Paavo Järvi, Esa-Pekka Salonen ja Jorma Panula.

År 2016 tog sig Ijas till semifinalen i Donatella Flick-dirigenttävlingen. År 2018 deltog Ijas i Nikolai Malko-tävlingen, och samma år fick han tredje pris i Jorma Panula-dirigenttävlingen i Vasa. Åren 2019–2021 fungerade Ijas i Williams Junior Fellow in Conducting vid Royal Northern College of Music i Manchester, och i England gjorde han även International Artist Diploma-examen.

Ijas har framgångsrikt dirigerat bland andra Radions symfoniorkester, Åbo filharmoniska orkester, Oulu Sinfonia, Royal Liverpool Philharmonic, Montpelliers operaorkester och Polska radions symfoniorkester. I juli 2022 inledde han samarbete med Good Company Artists -agentur.

Vuonna 2016 Ijas ylsi semifinaaliin Donatella Flick -kilpailussa. Vuonna 2018 hän osallistui arvostettuun Nikolai Malkon kapellimestarikilpailuun Kööpenhaminassa ja tuli kolmanneksi Jorma Panulan kilpailussa Vaasassa. Vuosina 2019–2021 Ijas toimi Manchester Royal Northern College of Music -konservatoriossa Mills Williams Junior Fellow in Conducting -tehtävässä, jonka ohella hän suoritti myös International Artist Diploma -tutkinnon.

Ijas on johtanut menestysksekästi useita maineikkaita orkestereita, kuten Radion sinfoniaorkesteria, Turun Filharmonista Orkesteria, Royal Liverpool Philharmonic'a, Montpellierin oopperaorkesteria sekä Puolan Radion Sinfoniaorkesteria. Kesäkuussa 2022 hän aloitti yhteistyön Good Company Artists -agentuurin kanssa.

Helena Juntunen är en av vår tids mest lyskraftiga internationella sopranstjärnor. Juntunen fick sitt genombrott med rollen som Margaretha i Gounods opera Faust vid Operafestspelen i Nyslott år 2002. Juntunen sjöng sig in i Europas hjärta vid Wienfestivalen år 2006 i rollen som Pamina i Mozarts Trollflöjten. Hon har senare uppträtt Pamina i bl.a. Bryssel, Nancy, Minnesota, Wien, Aix-en-Provence och vid Finlands Nationalopera.

Helena Juntunen
sopran - sopraano

Hon har under de senaste åren debuterat i bl.a. Mozart-rollerna Grevinnan och Donna Elvira, Mimis roll i Puccinis opera La Bohème, rollen som Tatjana i Tjajkovskijs opera Eugen Onegin, rollen som Marietta i Korngolds opera Die Tote Stadt, rollen som Jenny i Kurt Weills opera Staden Mahagonnys uppgång och fall, I Chrysothemis Elektra, som Marie i Bergs Wozzeck, titelrollen i Madame Butterflyn, i Kata Kabanova och Salome, Sentas roll i "Den flygande holländaren" och titelrollen i Aida.

Helena Juntunen on yksi tämän hetken valovoimaisimmista kansainvälisistä sopraanotähdistämme. Juntusen ammatillisena läpimurtona voidaan pitää Margarethan roolia Gounod'n oopperassa Faust Savonlinnan Oopperajuhlilla 2002. Euroopan sydämeen Juntunen lauloi Wienin Juhlaviikoilla 2006 Mozartin Taikahuilun Paminana. Tämän roolin Juntunen on sittemmin

esittänyt mm. Brysselissä, Nancyssa, Minnesotassa, Wienissä, Aix-en-Provencessa ja Suomen Kansallisoopperassa.

Viime vuosien roolidebyyttejä maailmalla ovat olleet mm. Mozart-roolit Kreivitär ja Donna Elviira, Mimin rooli Puccinin oopperassa La Bohème, Tatjanan rooli Tšaikovskin oopperassa Jevgeni Onegin, Mariettan rooli Korngoldin oopperassa "Kuollut kaupunki", Jennyn rooli Kurt Weillin oopperassa "Mahagonnyn kaupungin nousu ja tuho", Chrysothemis Elektrassa, Marie Bergin Wozzeckissa, Madame Butterflyn, Kata Kabanovan, Salomen nimiroolit, Sentan rooli "Lentävässä Hollantilaisessa" sekä Aidan nimirooli.

Världens mest ansedda konsertestrader i Tokyo, Berlin, Amsterdam och London har blivit bekanta för sopranstjärnan. Ofta har hon fört med sig Jean Sibelius, Perttu Haapanen eller Esa-Pekka Salonen. Juntunen har spelat in skivor för bl.a. BIS Records, Albatra och Ondine.

Maailman arvostetuimmat konserttiestradit, Tokio, Berliini, New York, Amsterdam ja Lontoo ovat tulleet sopraanotähdelle tutuiksi. Useimmiten viemisinä on Jean Sibelius, Perttu Haapasta tai Esa-Pekka Salosta. Juntunen on levyttänyt mm. BIS Recordsille, Albatra ja Ondinelle.

Den chilenskfödda **Alfredo Perl** är en av dagens ledande pianister. Han spelar över hela världen i kända konserthaller, både som solist och som orkestersolist och kamarmusiker. Hans Beethoven-serie av pianotsonater i Wigmore Hall i London, Santiago och Moskva fick beröm av kritiker.

Alfredo Perl
piano

Perl har spelat som solist med London, BBC, Melbourne, Sydney och Tokyo symfoniorkestrar samt Royal Philharmonic Orchestra, Orchestre de la Suisse Romande och Wiener symfoniker.

Perl inledde sina pianostudier för Carlos Botto i Santiago och fortsatte under ledning av Günter Ludwig i Köln och Maria Curcio i London. Det första offentliga uppträdandet ägde rum redan vid 9-års ålder. Perl, som har varit framgångsrik i många tävlingar, har även spelat in bl.a. pianoverk av Beethoven, Liszt, Schubert och Chopin.

Nyligen tog han även tag i taktpinnen och är huvud dirigent för Detmold Chamber Orchestra. Perl är professor i pianospel vid Detmold University of Music och fungerar regelbundet i juryn för internationella pianotävlingar.

Chileläissyntyinen **Alfredo Perl** on yksi tämän päivän johtavista pianisteista. Hän on esiintynyt maailmanlaajuisesti maineikkailla konserttiareenoilla niin omin soolokonsertein kuin orkesterisolistina ja kamarimuusikkona. Hänen tulkitsemansa Beethovenin pianosonaattisarjat Lontoon Wigmore Hallissa, Santiagossa sekä Moskovassa saivat ylistävät arviot kritikoilta.

Perl on esiintynyt kansainvälisesti lukuisten arvostettujen orkesterien solistina, kuten Lontoon, BBC:n, Melbournen, Sydneyn ja Tokion sinfoniaorkestereiden sekä Royal Philharmonic Orchestran, Orchestre de la Suisse Romande ja Wienin sinfonikoiden kanssa.

Pianonsoitonopiskelut alkoivat Santiagossa Carlos Botton oppilaana ja jatkuivat Kölnissä Günter Ludwigin sekä Lontoossa Maria Curcion johdolla. Ensimmäisen julkisen esiintymisensä hän teki jo 9-vuotiaana. Useissa kilpailuissa menestynyt Perl on myös levyttänyt mm. Beethovenin, Lisztin, Schubertin sekä Chopinin pianoteoksia.

Hiljattain hän on tarttunut myös tahtipuikkoon ja toimii Detmoldin kamariorkesterin pääkapellimestarina. Perl on pianonsoiton professori Detmoldin musiikkikorkeakoulussa ja toimii säännöllisesti kansainvälisten pianokilpailujen tuomaris-tossa.

Jan-Erik Gustafsson började spela cello som 8-åring i Länsi-Helsingin musiikkiopisto under ledning av Markku Luolajan-Mikkola och avlade solistdiplomexamen 1992 i Stockholm under Frans Helmerson. Han har framgångsrikt deltagit i internationella tävlingar och EBU:s solisttävling i Köpenhamn år 1986 utgjorde språngbrädet för en internationell karriär. År 1994 tecknade han kontrakt med den amerikanska agenturen Young Consort Artists, med vilken han debuterade i New York och kom att uppträda på talrika turnéer de närmaste åren.

Gustafsson har spelat som solist med alla de största nordiska orkestrarna och även konserterat med symfoniorkestrar i London, Birmingham, Bournemouth, Köpenhamn, Galicia och Las Palmas samt Tokyo, Hongkong och Pecs symfoniorkestrar. Dessutom har han framträtt som solist med kammarorkestrar i New York, Amsterdam, Wien och Lausanne samt med Camerata Bern och Amadeuskammarorkestern. Till förra säsongens höjdpunkter hörde även framträdandet med MDR-symfoniorkestern i Leipzig.

Gustafsson är en mycket aktiv kammarmusiker som uppträder regelbundet på olika festivaler runt världen. Han var konstnärlig ledare för Sibeliusdagarna i Lovisa 1998–2020 och hösten 2022 började han som konstnärlig för Musikfestspelen Korsholm. Gustafsson spelar på en Stefano Scarampella-cello (1890) och har gjort skivinspelningar med Ondine-, LPO- och BIS-skivbolagen.

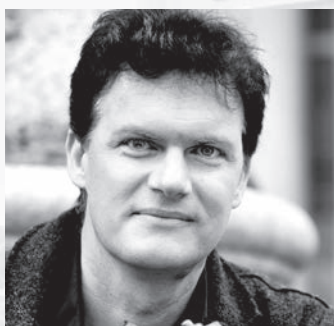
Jan-Erik Gustafsson
cello - sello

Jan-Erik Gustafsson aloitti sellonsoiton 8-vuotiaana Länsi-Helsingin musiikkiopistossa Markku Luolajan-Mikkolan johdolla, ja suoritti solistidiplomitutkinnon Tukholmassa vuonna 1992 Frans Helmersonin opissa. Gustafssonin solistiura lähti vauhtiin EBU:n nuorten solistien kilpailun myötä Kööpenhaminassa vuonna 1986. Vuonna 1994 hän solmi sopimuksen amerikkalaisen Young Consort Artists -agentuurin kanssa, jonka myötä hän debytoi New Yorkissa ja alkoi esiintyä lukuisilla kiertueilla tulevana vuosina.

Gustafsson on sittemmin soittanut lähes kaikkien kotimaisten ja pohjoismaisten orkestereiden solistina. Hän on myös konsertoinut mm. Lontoon, Birminghamin, Bournemouthin, Kööpenhaminan, Galician ja Las Palmasin sinfoniaorkestereiden solistina, sekä Tokion, Hongkongin, Pecs'n filharmonikoiden kanssa. Lisäksi Gustafsson on esiintynyt New Yorkin, Amsterdamin, Wienin ja Lausannen kamariorkestereiden sekä Camerata Bernin ja Amadeus-kamariorkesterin solistina. Viime kauden kohokohtiin kuului myös MDR-Leipzigin sinfoniaorkesterin solistina esiintyminen.

Gustafsson on erittäin aktiivinen kamari-muusikko, ja esiintyy festivaaleilla ympäri maailmaa. Hän toimi Loviisan Sibeliuspäivien taiteellisena johtajana vuosina 1998–2020 ja aloitti syksyllä 2022 Korsholman Musiikkijuhlien taiteellisena johtajana. Gustafsson soittaa Stefano Scarampella -sellolla (1890) ja on levyttänyt Ondine-, LPO- sekä BIS-levy-yhtiölle.

Den tyska **Roland Glassl** föddes till en instrument-byggarfamilj med traditioner som sträcker sig långt bortom många släktled. Rolands far fungerade som hans första violinlärare. Senare studerade han vid musikhögskolan i München under ledning av Anna Chumachenko. Efter att ha avlagt sin diplomexamen fortsatte Glassl sina violinstudier för Paul Biss och altviolinstudier för Atar Aradin vid universitetet i Indiana. Violans varma klang avgjorde inriktningen på hans karriär som altviolinist.

Roland Glassl,
altviolin - alttviulu

Roland Glassl har prisbelönats i ett flertal altviolintävlingar. Som första tysk vann han den internationella Lionel Tertis-violatävlingen. Han har också vunnit första pris i den tyska altviolinföreningens tävling, andra pris i altviolintävlingen Primrose samt första pris i Washingtons internationella tävling för stråkinstrumentalister.

Glassl har konserterat på de centrala estraderna i Europa, Syd- och Nordamerika samt i Kina. I egenskap av kammarmusiker har han spelat med bl.a. Julia Fischer, Lisa Batiashvili, Miriam Fried, Pekka Kuusisto, Hariolf Schlichtig samt i Mandelring-kvartetten, som kan räknas som en av 2000-talets mest uppmärksammade stråkkvartetter.

Att fungera som pedagog har för Glassl alltid utgjort en viktig del av hans karriär. Sedan år 2004 fungerade han som professor i altviolin vid högskolan för musik- och scenkonst i Frankfurt och från 2018 vid högskolan för musik- och scenkonst i München. Stråkmusikernas tidskrift The Strad Magazine upphöjde Glassl till det nya århundradets begåvning.

Saksalainen **Roland Glassl** syntyi soitinrakentajaperheeseen, jonka perinteet ulottuvat useiden sukupolvien päähän. Hänen isänsä toimi Glasslin ensimmäisenä viulunsoiton opettajana. Myöhemmin Glassl opiskeli Münchenin musiikkikorkeakoulussa Ana Chumachencon johdolla. Diplomin suorittuaan Glassl jatkoi opintojaan viulussa Paul Bissin ja alttviulussa Atar Aradin johdolla Indianan yliopistossa. Alttviulun lämmin sointi lopulta ratkaisi hänen uransa suunnan alttviulistina.

Roland Glassl on palkittu useissa alttviulukilpailuissa. Hän voitti ensimmäisenä saksalaisena kansainvälisen Lionel Tertis-alttviulukilpailun. Hän on voittanut myös 1. palkinnon saksalaisen alttviuluyhdistyksen kilpailussa, 2. palkinnon Primrose-alttviulukilpailussa sekä 1. palkinnon Washingtonin kansainvälisessä jousisoitinkilpailussa.

Glassl on konsertoinut keskeisillä estradeilla Euroopassa, Amerikan molemmilla mantereilla sekä Kiinassa. Kamarimuusikkona hän on soittanut mm. Julia Fischerin, Lisa Batiashvilin, Miriam Friedin, Pekka Kuusiston ja Hariolf Schlichtigin kanssa sekä Mandelring-kvartetissa, joka lukeutuu 2000-luvun merkittävimpiin jousikvartetteihin.

Pedagogina toimiminen on ollut aina tärkeä osa Glasslin uraa. Vuodesta 2004 lähtien hän toimi alttviulun professorina Frankfurtin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa ja vuodesta 2018 lähtien Münchenin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa. Jousisoittajien aikakauslehti The Strad Magazine ylisti Glasslin uuden vuosisadan lahjakkuudeksi.

Violinisten **Anna-Liisa Bezrodny** föddes till en musikerfamilj i Moskva och bekantade sig med violinspel under ledning av sina föräldrar redan vid 2 års ålder. Som treåring började hon spela violin vid Tallinns centralmusikskola under ledning av professor Ivi Tivik. Som nioåring flyttade hon till Sibelius-Akademins ungdomsavdelning för att studera under ledning av sina föräldrar, professorn Igor Bezrodny och Mari Tampere-Bezrodny. Anna-Liisa avlade magisterexamen vid Sibelius-Akademien och vid Guild Hall School of Music i London. Dessutom har hon deltagit i åtskilliga mästar kurser.

Anna-Liisa Bezrodny
violin - viulu

Bezrodny är prisbelönt i många tävlingar så som t.ex. i den internationella Jan Kocian violintävlingen (1995 Tjeckien 3. pris), Dietzenbachs internationella musikfestivals tävling (1999 Tyskland, huvudpris), den internationella Jascha Heifetz-tävlingen (2005, tredje pris) och den internationella Johannes Brahms-tävlingen 2005 (andra pris). Dessutom har hon premierats med det beryktade Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -priset (2006).

Anna-Liisa Bezrodny har konserterat i många europeiska länder. Därutöver har hon uppträtt i estnisk och finsk TV och radio, på USA:s NBC-kanal och BBC 3-kanalen i London. Hon har gästspelat på åtskilliga kammarmusikfestivaler och uppträtt som solist i kända konsertsalar samt samarbetat med erkända kapellmästare. Bezrodny spelar på Suomen Kulttuurirahastos Amati-violin. Vid sidan av sitt aktiva konserterande verkar Anna-Liisa som professor vid Karlsruhe Hochschule für Musik i Tyskland. Hon är också professor i violin vid Guildhall School of Music and Drama och Purcell School i London.

Viulisti **Anna-Liisa Bezrodny** syntyi muusikko-perheeseen Moskovassa ja tutustui jo 2-vuotiaana viulunsoittoon vanhempiensa opastuksella. Kolmivuotiaana hän aloitti viulunsoiton professori Ivi Tivikin johdolla Tallinnan keskusmusiikkiopistossa ja 9-vuotiaana hän siirtyi Sibelius-Akatemian nuoriso-osastolle opiskelemaan vanhempiensa, profes-

sori Igor Bezrodny:n ja Mari Tampere-Bezrodny:n luokalla. Maisteritutkinnot hän suoritti Sibelius-Akatemiassa ja Lontoon Guildhall School of Musicissa ja lisäksi hän on osallistunut lukuisille mestarikursseille.

Bezrodny on palkittu monissa kilpailuissa, kuten Jan Kocianin kansainvälisessä viulukilpailussa (1995 Tšekki, kolmas palkinto), Dietzenbachin kansainvälisen musiikkifestivaalin kilpailussa (1999 Saksa, pääpalkinto), Jascha Heifetzin kansainvälisessä kilpailussa (2005, kolmas palkinto) ja kansainvälisessä Johannes Brahms -kilpailussa 2005 (toinen palkinto) sekä maineikkaalla Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -palkinnolla (2006).

Anna-Liisa Bezrodny on konsertoinut monissa Euroopan maissa ja esiintynyt lisäksi Eestin ja Suomen TV:ssä ja radiossa, USA:n NBC-kanavalla ja BBC 3:lla Lontoossa. Hän on vierailut lukuisilla kamarimusiikkifestivaaleilla ja soittanut solistina kuuluisissa konserttisaleissa sekä työskennellyt arvostettujen kapellimestareiden kanssa. Bezrodny soittaa Suomen kulttuurisäätiön Amati-viulua. Tiiviin konsertointinsa ohella Anna-Liisa toimii professorina Karlsruhe Hochschule für Musik'issa. Lisäksi hän on viulunsoiton professori Guildhall School of Music and Dramassa, sekä Purcell School'ssa, Lontoossa.

Sopranen, musikdoktor **Kajsa Dahlbäck** är en erfaren tolkare av tidig och nyskriven musik och har framträtt som solist på Nationaloperan i Helsingfors samt med bl.a. Helsingfors barockorkester, Finländska barockorkestern, Tapiola sinfonietta och flera av landets stadsorkestrar. Internationellt har hon sjungit på festivaler som Herrenchiemsee Festspiele (Tyskland), Bolzano festival (Italien), Musica Antigua (Brasilien), Ankara Bachfest (Turkiet) och Brezice festival (Slovenien). I april 2022 mottog Dahlbäck Kulturpriset av Svenska folkskolans vänner, hon har ”genom sitt målmedvetna och engagerade arbete vitaliserat barockmusiken i Finland. Hon är en av de främsta i sin genre, och hennes hisnande virtuosa skivinspelningar har rönt uppmärksamhet i såväl hemlandet som internationellt”.

Kajsa Dahlbäck
sopran - sopraano

Dahlbäck har grundat festivalen Vasa Baroque år 2013 och fungerar som dess konstnärliga ledare. Med sin ensemble Earthly Angels vann hon YLE Årets skiva 2018. Dahlbäck har haft framgångar i sångtävlingar i hemlandet och utomlands, bl.a. i den nationella sångtävlingen i Villmanstrand 2008, Kangasniemi sångtävling 2004 och i den internationella tävlingen AsLiCo i Como, Italien 2007. Hon har studerat vid Sibelius-Akademien och Göteborgs operahögskola (Högskolan för scen och musik) och slutförde 2021 sina konstnärliga doktorsstudier vid Sibelius-Akademien, Kostuniversitetet. Dahlbäck undervisar även klassisk och barocksång vid högskolan Nova i Jakobstad.

Sopraano, musiikin tohtori **Kajsa Dahlbäck** on kokenut vanhan ja nykymusiikin tulkit-sija, hän on esiintynyt Suomen kansallisoopperassa ja esim. Helsingin barokkiorkesterin, Suomalaisen barokkiorkesterin, Tapiola Sinfoniettan sekä monien kaupunginorkesterien solistina. Dahlbäck on esiintynyt kansainvälisillä festivaaleilla kuten Herrenchiemsee Festspielessä (Saksa) Bolzano festivaalilla (Italia), Musica Antiguassa (Brasilia), Ankara Bachfestissä (Turkki) ja Brezice festivaalilla (Slovenia). ”Hän on yksi parhaista genressään, ja hänen henkeäsalpaavan virtuoosiset levytyksensä ovat herättäneet huomiota sekä kotimaassa että kansainvälisesti”, todetaan hänen 2022 saamansa Svenska folkskolans vänner -kulttuuripalkinnon perusteluissa.

Dahlbäck perusti Vaasa Baroque -festivaalin vuonna 2013 ja toimii sen taiteellisena johtajana. Yhtyeensä Earthly Angels kanssa hänet palkittiin YLE Vuoden levy 2018 -tunnustuksella. Dahlbäck on menestynyt laulukilpailuissa sekä kotimaassa että ulkomailla, esimerkiksi Lappeenrannan valtakunnallisissa laulukilpailuissa 2008, Kangasniemen laulukilpailussa 2004 ja kansainvälisessä AsLiCo-kilpailussa Italiassa 2007. Hän on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ja Göteborgin oopperakorkeakoulussa sekä alkuvuodesta 2021 päättänyt taiteelliset jatko-opintonsa Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa valmistuen musiikin tohtoriksi. Dahlbäck opettaa myös klassista ja barokkilaulua Nova AMK:ssa Pietarsaaressa.

Violinisten **Anna Rainio** är hemma från Åboland och arbetar mångsidigt med musik. Anna spelar barockviolin i olika sammansättningar från små ensembler till större orkestrar. Att verka som pedagog ligger nära Annas hjärta. Sedan år 2020 verkar hon som lektor i violin vid Lapplands musik- och dansinstitut. Anna var konstnärlig ledare för festivalen I barockens labyrinter åren 2018–2020.

Anna Rainio
barockviolin - barockviulu

labyrinteissä -festivaalin taiteellisena johtajana vuosina 2018–2022.

Heidi Peltoniemi studerade vid Sibelius-Akademien för Markku Luolajan-Mikkola och fick sin musikmagisterexamen i januari 2009. Hon kompletterade sina studier vid konservatoriet i Paris 2003–2004 med Christophe Coin och Bruno Cocset som lärare. Heidi uppträder aktivt med Helsingfors barockorkester som solo- och continuo-cellist samt gambist. I sitt hem i Sockenbacka bykyrka arrangerar hon också en kammarkonsertserie med tidig musik.

Heidi Peltoniemi
viola da gamba

Pitäjänmäen kyläkirkossa vanhan musiikin kamarikonserttisarjaa.

Kontrabasisten **Anna Rinta-Rahko** njuter av samspel både i symfoniorkestrens klangbad och i gamba-consortens intima värld. Vid sidan om huvudsysslan i Sinfonia Lahti är Rinta-Rahko intresserad av olika projekt inom tidig musik och de nya infallsvinklar i musiken som de erbjuder. På Kimitoön spelar Anna utöver kontrabas en g-violone tillhörande gambafamiljen. Instrumentet är en kopia av venetianske Ventura Linarolos violone från 1604, byggd av Benjamin Griebhaber.

Anna Rinta-Rahko
kontrabas /-basso & violone

min Griebhaberin rakentama kopia venetiansalaisen Ventura Linarolon violonesta vuodelta 1604.

Basisti **Anna Rinta-Rahko** nauttii yhteissoitosta yhtä lailla sinfoniaorkesterin sointikylvyssä kuin gambaconsortin intiimiydessä. Sinfonia Lahden päätyönsä lisäksi Rinta-Rahkoa kiinnostavat erilaiset vanhan musiikin projektit ja niiden tarjoamat uudenlaiset tulokulmat musiikkiin. Kemiönsaarella Anna soittaa kontrabasson lisäksi gambaperheeseen kuuluvaa g-violonea. Soitin on Benjamin

Aapo Järvinen studerade flöjt vid Ala-Keitele musikinstitut, Sibelius-Akademien och Berlins Konstuniversitet och utexaminerades som musikmagister från de nämnda universiteten. Järvinen arbetar som stämledare för flöjterna i Jyväskylä Sinfonia. Han har också haft stämledaruppdrag i Tampere Filharmonia, Åbo filharmoniska orkester och Tapiola Sinfonietta. Våren 2023 arbetade Järvinen som andra soloflöjtist i Radions symfoniorkester.

Aapo Järvinen
flöjt - huilu

Järvinen har framträtt som solist och kamarmusiker på många festivaler och musikevenemang, exempelvis med Sinfonia Lahden och RSO, Helsingfors Festspel, Eloa- och Kumaus-festivalerna, Hvitträsk kammarmusikfestival och Avanti!:s Sommarmusik. Han har också grundat Toivakka kammarmusikfestival i mellersta Finland tillsammans med pianisten Fanny Söderström.

Aapo Järvinen on opiskellut huilunsoittoa Ala-Keiteleen musiikkiopistossa, Sibelius-Akatemiassa sekä Berliinin Taideyliopistossa ja valmistunut kahdesta edellä mainitusta korkeakoulusta musiikin maisteriksi. Työkseen Järvinen soittaa Jyväskylä Sinfoniassa huilun äänenjohtajana. Hän on toiminut äänenjohtajatehtävissä myös Tampere Filharmoniaassa, Turun Filharmonisessa orkesterissa sekä

Tapiola Sinfonietissa. Kevään 2023 Järvinen on työskennellyt Radion Sinfoniaorkesterin 2. soolohuilistina.

Järvinen on esiintynyt solistina ja kamarimusiikkona mm. Sinfonia Lahden ja RSO:n kanssa lukuisilla festivaaleilla ja musiikkitahtumissa, kuten Helsingin Juhlaviikoilla, Eloa- ja Kumaus-festivaaleilla, Hvitträskin kamarimusiikkifestivaalilla sekä Avanti!:n Suvisoitossa. Hän on myös perustanut Toivakan kamarimusiikkifestivaalin Keski-Suomeen yhdessä pianisti Fanny Söderströmin kanssa.

Japanska **Nahoko Kinoshita** började spela oboe som 16-åring, men före det hade hon redan studerat musik och flera olika instrument sedan sin tidiga barndom. Redan i början av sina studier hade hon framgångar både i solo- och kamarmusiktävlingar i Japan.

Nahoko Kinoshita
oboe

År 2006 flyttade Kinoshita till Frankrike och fortsatte sina studier vid Paris konservatorium som elev till Jean Louis Capezzali. Från Paris flyttade hon år 2008 till Lausanne i Schweiz där hon inledde sin professionella karriär som musiker i flera olika orkestrar, som Berns symfoniorkester, Biel-Bienne

Japanilainen **Nahoko Kinoshita** aloitti oboensoiton 16-vuotiaana. Sitä ennen hän oli opiskellut musiikkia ja lukuisia soittimia varhaisesta lapsuudestaan lähtien. Jo opintojensa alkuvaiheessa Kinoshita menestyi Japanissa niin soolo- kuin kamarimusiikkikilpailuissa.

Vuonna 2006 Kinoshita muutti Ranskaan ja jatkoi opintojaan Pariisin konservatoriossa Jean Louis Capezzalin oppilaana. Pariisista hän muutti vuonna 2008 Lausanneen Sveitsiin, jossa aloitti ammattiuransa soittaen lukuisissa orkestereissa, kuten Bernin Sinfoniaorkesterissa, Biel-Bienne Sinfoniaorkesterissa.

symfioniorkester och Lausanne Sinfonietta. År 2012 valdes hon till stämledare i Jyväskylä Sinfonia.

Kinoshita framträder aktivt i Finland, Europa och Japan i olika sammansättningar och spelar mångsidigt i olika stilar som barock- och nutida musik. Hon njuter av möjligheter att undervisa i mästarkurser och handleda kammarmusikensembler. För närvarande utvecklar Kinoshita sin karriär genom att studera period-oboospel under Christopher Palametas ledning vid Sibelius-Akademien.

niaorkesterissa ja Lausanne Sinfonietassa. Vuonna 2012 hänet valittiin Jyväskylä Sinfonian oboen äänenjohtajan toimeen.

Kinoshita esiintyy aktiivisesti Suomessa, Euroopassa sekä Japanissa erilaisissa kokoonpanoissa soittaen monipuolisesti eri tyylilajeja, kuten barokki- ja nykymusiikkia. Hän nauttii mahdollisuuksista opettaa mestarikursseilla ja valmentaa kamarimusiikkikokoonpanoja. Tällä hetkellä Kinoshita kehittää uraansa opiskelemalla historiallisten oboeiden soittoa Sibelius-Akatemiassa Christopher Palametan johdolla.

Gil Agababa Shaked har verkat som stämledare för klarinettsktionen i Jyväskylä Sinfonia sedan 2016. Före den nuvarande posten i Jyväskylä arbetade hon i Tyskland i Kiels filharmoniker samt i Bonns Klassische Filharmonie.

Gil Agababa Shaked
klarinet - klarinet

Agababa Shaked växte upp i Israel men flyttade efter avslutad skolgång till Tyskland för att studera klarinet. Hon studerade vid Kölns musikhögskola, varefter hon fortsatte sina studier vid Sibelius-Akademien. Hon har sedan början av sin karriär fungerat som vikarie vid Nationaloperan samt i Radions Symfioniorkester vid sidan om andra orkesterjobb.

Utöver orkesterspelandet är Agababa Shaked en aktiv kammarmusiker. Hon spelar kammarmusik bl.a. som medlem i Helsinki-Trio, som nyligen av Tysklands kulturministerium beviljats ett stipendium för inspelningsarbete. Inkommande sommar verkar hon för elfte gången som organisatör och lärare i den årligen återkommande mästarkursen Kultursommer Arnsberg i Tyskland.

Gil Agababa Shaked on toiminut Jyväskylä Sinfonian klarinetin äänenjohtajana vuodesta 2016 lähtien. Ennen nykyistä toimeaan Jyväskylässä, hän työskenteli Saksassa Kielin Filharmoniaassa sekä Bonnissa Klassische Filharmoniaassa.

Israelissa kasvanut Agababa Shaked muutti lukion suorittamisen jälkeen opiskelemaan klarinettia Saksaan.

Hän opiskeli Kölnin musiikkikorkeakoulussa, jonka jälkeen jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa. Hän on toiminut uransa alkuvaiheesta lähtien sijaisena Kansallisoopperassa sekä Radion Sinfoniaorkesterissa muiden orkesterien ohella.

Orkesterisoiton lisäksi Agababa Shaked on aktiivinen kamarimusiikko. Hän soittaa kamarimusiikkia mm. Helsinki Triossa, jolle Saksan kulttuuriministeriö on hiljattain myöntänyt apurahan äänitystarkoituksiin. Tulevana kesänä hän toimii yhdettätoista kertaa järjestäjänä sekä opettajana vuosittain järjestettävällä Kultursommer Arnsberg mestarikurssilla Saksassa.

Jussi Järvenpää har verkat som stämledare för valthornssektionen i Jyväskylä Sinfonia sedan hösten 2015. Han studerade vid Sibelius-Akademien och utexaminerades som musikmagister år 2013. Under studietiden vistades han ett år som utbytesstudent vid Hannovers musikhögskola.

Jussi Järvenpää
valthorn - käyrätorvi

Åren 2009–2015 spelade Järvenpää i Finlands Nationaloperas orkester och kortare perioder bl.a. i Åbo filharmoniska orkester och Joensuu stadsorkester. Dessutom har han verkat som valthornist också vid Kungliga Operan i Stockholm. Vid sidan om orkesterarbetet är Järvenpää en aktiv kammarmusiker och intresserad av periodinstrument. Han verkar också som producent för konsertkonceptet Korvissa soi! i Kajanaland.

Jussi Järvenpää on toiminut Jyväskylä Sinfonian käyrätorven äänenjohtajana syksystä 2015 lähtien. Hän on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ja valmistunut musiikin masteriksi vuonna 2013. Opintojensa aikana Järvenpää suoritti vaihto-opiskeluvuoden Hannoverin musiikkikorkeakoulussa.

Vuosina 2009–2015 Järvenpää soitti Suomen Kansallisopperan orkesterissa sekä lyhyempiä jaksoja mm. Turun filharmonisessa orkesterissa ja Joensuun kaupunginorkesterissa. Lisäksi hän on toiminut käyrätorvistina myös Ruotsin Kansallisopperassa. Orkesterityön ohella Järvenpää on aktiivinen kamarimusiikko sekä kiinnostunut periodisoittimista. Hän toimii myös tuottajana kainuulaisessa Korvissa soi! -konserttikonseptissa.

Emil Fuchs började studera fagott som tioåring vid Jyväskylä musikinstitut och studerade som 15-årig utbytesstudent vid Brests konservatorium i Frankrike. Yrkesstudier inledde han år 2009 vid Helsingfors konservatorium, varefter studierna fortsatte vid Sibelius-Akademien. Fuchs lärare har varit bl.a. Mikko-Pekka Svala och Otto Virtanen.

Emil Fuchs
fagott - fagotti

Våren 2011 debuterade Emil som solist i RSO:s konsert med unga solister och samma höst som solist med Helsingfors konservatoriums orkester Concordia. Åren 2019–2021 arbetade Fuchs i Villmanstrands stadsorkester och hösten 2021 flyttade han över till Jyväskylä Sinfonia.

Emil Fuchs aloitti fagotinsoiton 10-vuotiaana Jyväskylän musiikkiopistossa ja opiskeli 15-vuotiaana vaihto-oppilaana Ranskassa Brestin konservatoriossa. Ammattiopintonsa hän aloitti vuonna 2009 Helsingin Konservatoriossa, jonka jälkeen opinnot jatkuivat Sibelius-Akatemiassa. Fuchs opettajina ovat toimineet mm. Mikko-Pekka Svala sekä Otto Virtanen.

Keväällä 2011 Emil debytoi solistina RSO:n nuorten solistien konsertissa sekä saman vuoden syksynä Helsinki Concordia-orkesterin solistina. Vuosina 2019–2021 Fuchs työskenteli Lappeenrannan kaupunginorkesterissa, josta hän siirtyi Jyväskylä Sinfoniaan syksyllä 2021.

Jyväskylä Sinfonia

Jyväskylä Sinfonia verksamhet omfattar årligen över hundra musikevenemang allt från klassiska konserter till kammarmusik och fördomsfria produktioner med underhållningsmusik samt dessutom publikskolning. Orkestrerns konstnärliga rådgivare är Ville Matvejeff och huvudgäst stråkkvartetten Meta4.

Jyväskylä Sinfonia konserterar aktivt inom Finland, även utanför sin egen hemstad och sitt eget landskap. Årligen återkommande gästspel på sommarfestivaler har fört orkestrern till bland annat Kangasniemen Musiikkiviikot samt till festspelen i Åbo och Nådendal. Orkestrern har också ett tätt samarbete med Jyväskylä operan och har gjort uppemot 40 skivinspelningar med olika skivbolag.

Jyväskylä Sinfonia toiminta kattaa vuosittain yli sata musiikkitapahtumaa klassisista konserteista kamarimusiikkiin, ennakkoluvottomiin viihdemusiikin produktioihin sekä yleisökasvatukseen. Orkesterin taiteellisenä neuvonantajana toimii Ville Matvejeff ja päävierailijana jousikvartetti Meta4.

Jyväskylä Sinfonia konsertoi Suomessa aktiivisesti myös kotikaupunkinsa sekä -maakuntansa ulkopuolella. Jokakesäiset festivaalivierailut ovat vieneet orkesterin mm. Kangasniemen Musiikkiviikoille sekä Naantalin ja Turun musiikkijuhlille. Kemi-önsaaren Musiikkijuhlilla orkesteri vieraili ensimmäistä kertaa kesällä 2021. Jyväskylä Sinfonia tekee myös tiivistä yhteistyötä Jyväskylän oopperan kanssa. Jyväskylä Sinfonia on tehnyt lähes 40 levytystä eri levy-yhtiöiden kanssa.

Ilmajokibördiga **Jukka Mäkelä** började spela violin som femåring. Violinstudierna vid Södra Österbottens musikinstitut ledde honom i ett tidigt skede in på orkesterspelandets och kammarmusikens vägar. Sina yrkesinriktade studier genomförde Mäkelä vid Päijät-Häme konservatorium under ledning av Pertti Sutinen och fortsättningsstudierna vid Mellersta Österbottens konservatorium under ledning av John Crawford. Utöver detta kompletterade han sina violinstudier vid Norges musikhögskola.

Jukka Mäkelä
verksamhetsledare
toiminnanjohtaja

Den mångsidiga musikerkarriären innefattar positioner som stämledare och konsertmästare i Vasa stadsorkester och Seinäjoki stadsorkester, samt långvarigt medlemskap i Mellersta Österbottens Kammarorkester. Som pedagog har Mäkelä fungerat bland annat vid Mellersta Österbottens konservatorium.

Från år 2006, efter slutförda studier i kulturförvaltning vid Norges musikhögskola, fungerade Mäkelä som informatörproducent för Vasa stadsorkester. År 2008 var han tf. verksamhetsledare för Musikfestspelen Korsholm och 2011 tf. rektor för Korsholms musikinstitut. År 2009 började han som verksamhetsledare för Kimitoöns Musikfestspel. Åren 2015–2022 var anställd som notbibliotekarie-producent och hösten 2017 fungerade han som tf. intendent för S:t Michels stadsorkester. Från och med våren 2022 började han som notbibliotekarie-producent för Åbo filharmoniska orkester.

Ilmajoelta lähtöisin oleva **Jukka Mäkelä** aloitti viulunsoiton 5-vuotiaana. Alkuopinnot Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa johdattivat jo varhaisessa vaiheessa orkesterisoiton ja kamarimusiikin saloihin. Opinnot jatkuivat Päijät-Hämeen konservatoriossa Pertti Sutisen johdolla ja jatkoopinnot Keski-Pohjanmaan konservatoriossa John Crawfordin johdolla. Lisäksi hän täydensi viuluopintojaan

Norjan musiikkikorkeakoulussa.

Monipuolinen muusikonura käsittää konserttimestarin ja äänenjohtajan toimia Seinäjoen ja Vaasan kaupunginorkestereissa sekä pitkäaikaisen jäsenyyden Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterissa. Pedagogin ominaisuudessa Mäkelä on toiminut mm. Keski-Pohjanmaan konservatoriossa.

Vuodesta 2006, Norjan musiikkikorkeakoulussa suoritettujen taidehallinnon opintojen jälkeen, Mäkelä toimi tiedottaja-tuottajana Vaasan kaupunginorkesterissa vuoteen 2015 saakka. Vuonna 2008 hän toimi vt. toiminnanjohtajana Korsholman Musiikkijuhlilla ja 2011 vt. rehtorina Mustasaaren musiikkiopistossa. Kemiönsaaren Musiikkijuhlien toiminnanjohtajana hän aloitti vuonna 2009. Vuosina 2015–2022 hän toimi Mikkelin kaupunginorkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana ja syksyn 2017 samaisen orkesterin vt. intendenttinä. Keväällä 2022 hän aloitti Turun filharmonisen orkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana.

ETT KVARTSSEKEL AV KAMMARMUSIK NELJÄNNESVUOSISATA KAMARIMUSIIKKIA

Inledning

Kimitoöns Kammarmusikfestspels 25-åriga historia rymmer mer än 200 konserter. 32 olika ensembler och 228 individuella artister har framträtt. Många av dem har deltagit i festivalen under flera somrar och den ena av festivalens grundare, Katinka Korkeala har med undantag av två somrar medverkat i dem alla. Applåder! Även de övriga konstnärliga ledarna, Martti Rautio och Sonja Korkeala, har under sina perioder räknats bland festivalens återkommande artister. Ungefär 1500 olika verk har framförts, bland dem 35 uruppföranden och av dessa har en betydande del varit beställda av festivalen.

Den här historiken försöker presentera en bild av festivalens mångsidiga artistgarde och programprofil, som genom åren också sträckt sig utanför den traditionella klassiska musikens område. Här ingår exempel på en bråkdel av den ocean av musikaliska stilar som böljat här på ön och sedermera också på fastlandet.

De första åren

Violinisten Katinka Korkeala och pianisten Martti Rautio planerade år 1997 att skaffa ett sommarställe. De övervägde trakten kring Nyslott, men nyfikenheten förde dem också till en helt annan del av Finland, den stora Kimitoön, som vid den tiden bestod av tre separata kommuner, Dragsfjärd, Kimito och Västanfjärd. Valet föll på Kimito, där sommarboendet inreddes i en gammal bondgård.

Att grunda en musikfestival i Kimito var inte alls något som Korkeala och Rautio hade planerat, men när de hade bekantat sig med öns kyrkor och gårdar kändes det som om dessa formligen bad om musik i sina salar. Och då en överblick över Finlands sommarfestivalkarta berättade att detta hörn av landet saknade kammarmusikutbud började idéer ta form.

Alkusanat

Kemiönsaaren Kamarimusiikkijuhlien 25-vuotiseen historiaan mahtuu yli 200 konserttia. Esiintymässä on ollut 32 yhtyettä tai orkestoria ja 228 yksittäistä taiteilijaa. Monet heistä ovat esiintyneet useana kerran, toinen Festivaalin perustajista, Katinka Korkeala, kahta kesää lukuun ottamatta joka ikisenä. Aplodien paikka! Myös muut taiteelliset johtajat, Martti Rautio ja Sonja Korkeala, ovat omana aikanaan kuuluneet juhlien vakioesiintyjiin. Esitettyjä teoksia on ollut puolisentoistatuhatta, niiden joukossa 35 kantaesitystä, ja niistä huomattava määrä on ollut Festivaalin tilaamia teoksia.

Tämä historiikki pyrkii antamaan kuvan Festivaalin monipuolisesta taiteilijakunnasta ja ohjelmistoprofiilista, joka on vuosien edetessä kurotellut rohkeasti myös muille kuin perusklassisen musiikin alueille. Mukana on esimerkkejä vain murto-osasta siitä musiikillisesta eri tyyli-suuntien valtamerestä, joka tällä saarella ja sittemmin myös mantereen puolella on aaltoillut.

Ensimmäiset vuodet

Viulisti Katinka Korkeala ja pianisti Martti Rautio suunnittelivat vuonna 1997 kesäpaikan hankkimista. Harkinnassa oli Savonlinnan seutu, mutta uteliaisuus vei myös aivan toiselle laidalle Suomea, Kemiön suureen saareen, jossa oli tuolloin kolme itsenäistä kuntaa, Dragsfjärd, Kemiö ja Västanfjärd. Ja Kemiöön kesäpesä rakentui, vanhaan maa-laistaloon.

Grundarna av musikdagarna - Musiikkijuhlien perustajat, Martti Rautio & Katinka Korkeala

Hösten 1997 avlades ett besök hos kommundirektör Harry Bondas. Han hade önskat resenärer till den för sin vackra natur kända ön, och som turistidé lades också parrets planer inledningsvis fram. Så småningom introducerades ordet MUSIK i diskussionen och Bondas, för vilken kammarmusik ännu då var obekant, blev eld och lågor, liksom också den övriga kommunledningen i Kimito. Kimitöns musikgille blev den juridiska aktören. Bidrag kom från Egentliga Finlands konstkommission, Svenska kulturfonden, Föreningen Konstsamfundet, Kimito kommun och EU-stöd från Egentliga Finlands förbund. Ivrigt började man planera konserter redan till sommaren 1998, men klokt nog beslöt man att förlänga planeringstiden. Den första verksamhetsledaren blev Leena Lindroth.

Katinka Korkeala, Ida Haendel, Martti Rautio

De första tonerna i Kimito Musikfestspel klingade i juli 1999. Redan inledningen var ståtlig. Ett helt dussin artister framträdde, utöver de konstnärliga ledarna Katinka Korkeala och Martti Rautio bl.a. klarinettisten Tuulia Ylönen, violinisterna Mark Gothóni och Zaida Bar-Lev, cellisterna Marko Ylönen och Marcel Bergman, samt pianisterna Ilkka Paananen och Arto Satukangas. Åtta konserter hölls i lokalerna Sjöfax gård, Kimito kyrka och Sjöholms gård. I den första konserten i Sjöfax gård hördes bl.a. musik av Schubert och Tjajkovskij. Den uigurska sopranen Dilbér framförde tillsammans med Ilkka Paananen i Kimito kyrka både lieder och kinesiska folksånger. Följande konsert hölls i Sjöfax gård, där musik av bl.a. Bach, Sibelius och Stravinskij framfördes. Där kändes också historiens vingslag: den finländska sopranen Emma Engdal, som hade framgång ute i Europa på 1800-talet, med bland andra

Musiikkijuhlan perustaminen Kemiöön ei alkuun lainkaan ollut Korkealan ja Raution mielessä, mutta kun he olivat tutustuneet saaren kirkkoihin ja kartanoihin, ne alkoivat suorastaan pyytää musiikkia saleihinsa. Ja kun vilkaisu Suomen kesäfestivaalikarttaan kertoi, ettei maamme tuolla kolkalla ollut kamarimusiikkitarjontaa, alkoi ideoita suihkia.

Syksyllä 1997 käytiin esittäytymässä kunnanjohtaja Harry Bondasille. Tämä oli toivonut kauniista luonnostaan kuululle saarelle matkailijoita, ja matkailuideana, hieman ympäripyöreästi, pariskunta asiansa ensin esittikin. Vähitellen sana MUSIIKKI livahti keskusteluun mukaan, ja Bondas, jolle kamarimusiikki ei vielä tuolloin ollut tuttua, innostui, kuten myös Kemiön muu kunnallishallinto. Juridiseksi toimijaksi tuli Kemiönsaaren Musiikkikilta. Avustuksia saatiin Varsinais-Suomen taidetoimikunnalta, Svenska kulturfondenilta, Föreningen Konstsamfundetilta, Kemiön kunnalta ja EU-tukea Varsinais-Suomen liitolta. Innostus sai suunnittelemaan konsertteja jo kesälle 1998, mutta viisaasti päätettiin pidentää valmistelu-aikaa. Ensimmäiseksi toiminnanjohtajaksi tuli Leena Lindroth.

Kemiön Musiikkijuhlien ensisävelet kajahativat heinäkuussa 1999. Jo alku oli komea. Taiteilijoita oli täysi tusina, festivaalin taiteellisten johtajien Katinka Korkealan ja Martti Raution lisäksi mm. klarinetisti Tuulia Ylönen, viulistit Mark Gothóni ja Zaida Bar-Lev, sellistit Marko Ylönen ja Marcel Bergman ja pianistit Ilkka Paananen ja Arto Satukangas. Konsertteja oli kahdeksan, paikkoina Sjöfaxin kartano, Kemiön kirkko ja Sjöholmin maalaistalo. Ensimmäisessä konsertissa Sjöfaxin kartanossa kuultiin mm. Schubertia ja Tšaikovskia. Uiguorisopraano Dilbér, pianistinaan Ilkka Paananen, esitti Kemiön kirkossa liedien lisäksi kiinalaisia kansanlauluja. Seuraava konsertti oli Sjöfaxin kartanossa, jossa kuultiin mm. Bachia, Sibeliusa ja Stravinskya. Siellä havisivat historian siivet: 1800-luvulla Euroopassa menestynyt suomalaissopraano Emma Engdahl, jonka pianistina oli toiminut itse Franz Liszt, oli kartanon isännän, Peter Jägerskiöldin, isän isoäiti. Kesän kantaesitysteos oli Mark Gothónin jousikvartetto, jonka

självaste Franz Liszt som pianist, var farfars mor till gårdens innehavare Peter Jäger-skjöld. Sommarens uruppförande var Mark Gothónis stråkkvartett, som framfördes av tonsättaren själv tillsammans med Katinka Korkeala, Saida Bar-Lev och Marko Ylönen.

Till konserten med den internationella superstjärnan, violinisten Ida Haendel, hade bara fyra biljetter sålts i förväg. Organisatörerna var oroliga och vågade inte säga något till till artisen. En lättnadens suck kunde dras när kyrkans omgivning fylldes med bilar och kyrkan med lyssnare, som fick njuta av verk av bl.a. Bach, Brahms och Sibelius. Som pianist medverkade Itamar Golan. I sommarens övriga konserter hördes musik av bl.a. Schubert, Beethoven och Brahms, samt alla fyra av Chopins ballader, tolkade av Arto Satukangas.

I Kimito kyrkbys lågstadieskola ordnades ett musikläger för barn och ungdomar, som avslutades med en offentlig konsert.

Sedan den första sommaren har en grupp talko-arbetare varit med och sålt biljetter, skjutsat artister och hjälpt till där det behövs. De konstnärliga ledarna har velat måna om de framträdande artisterna som goda vänner. Mellanmålen och kvällsmålen efter konserterna med medföljande diskussioner har varit viktiga för det gemensamma återhämtandet.

Musikfestspelens första sommar var en framgång, så man kunde planera en fortsättning med tillförsikt. För festivalen 2000 kallades en beskyddare och uppdraget gick till Västra Finlands landshövding Heikki Koski. Eero Linjama blev verksamhetsledare. Antalet artister var 14 och konserter hölls utöver i Kimito också i de övriga kommunerna på ön, Dragsfjärd och Västankfjärd. Söderlångviks gård, i tiden ägd av konstnären Amos Andersson, blev en ny konsertplats, liksom också Angelniemi kyrka.

Stjärnan i öppningskonserten var barytonen Tom Krause, som sjöng musik av bl.a. Sibelius, med Gustav Djupsjöbacka som pianist. Sommarens tonsättare var Pehr-Henrik

esittivät säveltäjän lisäksi Katinka Korkeala, Saida Bar-Lev ja Marko Ylönen.

Kansainvälisen supertähden, viulutaiteilija Ida Haendelin konserttiin oli ennakolta myyty vain neljä lippua. Järjestäjiä hirvitti, eikä asiaa uskallettu kertoa taiteilijalle. Mutta helpotuksen huokaus pääsi, kun kirkon ympäristö täyttyi autoista ja kirkko kuulijoista, jotka saivat nauttia mm. Bachin, Brahmsin ja Sibeliuksen teoksista. Pianistina oli Itamar Golan. Kesän muissa konserteissa kuultiin mm. Schubertin, Beethovenin ja Brahmsin kamarimusiikkia ja kaikki neljä Chopinin Balladia, tulkkina Arto Satukangas.

Kemiön kirkonkylän ala-asteella järjestettiin lasten ja nuorten musiikkileiri, jonka päätti julkinen konsertti.

Ensimmäisestä kesästä asti on järjestelyissä ollut mukana talkoolaisten joukko myymässä lippuja, kuljettamassa taiteilijoita ja antamassa apua siellä missä on tarvittu. Taiteelliset johtajat ovat halunneet pitää esiintyjistä huolta kuten hyvistä ystävistä ikään. Välipalat ja konserttien jälkeiset iltapalat keskusteluihin ovat olleet tärkeitä yhteisen palautumisen kannalta.

Musiikkijuhlien ensimmäinen kesä oli menestys, joten jatkoa saatettiin suunnitella turvallisilla mielin. Vuoden 2000 festivaalille kutsuttiin suojelija, ja tehtävän sai Länsi-Suomen läänin maaherra Heikki Koski. Toiminnanjohtajaksi oli tullut Eero Linjama. Taiteilijoita oli 14, ja konsertteja oli Kemiön lisäksi myös saaren muissa kunnissa, Dragsfjärdissä ja Västankfjärdissä. Taidemesenaatti Amos Anderssonin aikanaan omistamasta Söderlångvikin kartanosta tuli uusi konserttipaikka, samoin Angelniemen kirkosta.

Nordgren, vars stråkkvintett uruppfördes på avslutningskonserten. Cembalisten Aapo Häkkinen och gambisterna Varpu Haavisto och Markku Luolajan-Mikkola öppnade i sina konserter vägen till samlevnad mellan barockmusiken och vår tids musik. En särskild värme kändes när två generationer musicerade tillsammans. Det här hände då mor och son, Liisa Pohjola och Sakari Oramo steg upp på scenen för att framföra sydösterbottniska danser arrangerade av Toivo Kuula. En duo mellan far och son, Erkki och Martti Rautio, hade man hört redan sommarren innan.

De följande åren var viktiga för festivalen som höll på att stadga sig. I juli 2001 var åter 14 artister engagerade, utöver de konstnärliga ledarna bl.a. pianisten Laura Mikkola och violinisten Jaakko Kuusisto. Ingen sångsolist medverkade, däremot nog en stor grupp sångare: som första kör att gästa festivalen var Jubilate på plats, under ledning av Astrid Riska. Som verksamhetsledare fungerade Mia Leinonen.

Tuulikki Järf, Eero Linjama, Ralf Ginman

Sommarens uruppförande var Einojuhani Rautavaaras sonat för cello och piano, framförd av Erkki och Martti Rautio. Den nya musiken representerades också av Jaakko Kuusistos Play, som framfördes av tonsätaren själv tillsammans med Laura Mikkola, Tuulia Ylönen och Joel Laakso. En ny konsertplats var Västankjärds stämningfulla gamla kyrka, där den första konserten i stearinljusens sken hölls. Därmed föddes en fin tradition som fortfarande fortsätter. Ett annat nytt utrymme var ungdomslokalen Wrethalla, där Anna-Mari Kähärä och Pekka Kuusisto skapade stämning med sina egna kompositioner.

Avajaiskonsertin tähti oli baritoni Tom Krause, joka lauloi mm. Sibeliusta pianistinaan Gustav Djupsjöbacka. Kesän säveltäjä oli Pehr-Henrik Nordgren, jonka jousikvintetto kantaesitettiin päätöskonsertissa. Cembalisti Aapo Häkkinen ja viola da gamban taitajat Varpu Haavisto ja Markku Luolajan-Mikkola avasivat konsertissaan tien barokkimusiikin ja aikamme musiikin yhteiselolle. Erityistä lämpöä koettiin, kun kaksi sukupolvea musisoi yhdessä. Näin tapahtui, kun lavalle astuivat äiti ja poika, Liisa Pohjola ja Sakari Oramo, soittamaan Kuulan sovittamia eteläpohjalaisia tansseja. Isän ja pojan, Erkki ja Martti Raution duo oli tullut tutuksi jo edellisessä kesänä.

Seuraavat vuodet olivat festivaalille tärkeää vakiinnuttamisen aikaa. Heinäkuussa 2001 muusikoita oli jälleen 14, mukana taiteellisten johtajien lisäksi mm. pianisti Laura Mikkola ja viulisti Jaakko Kuusisto. Laulusolistia ei ollut, vaan iso joukko laulajia: ensimmäisenä kuorona juhlilla vieraili Jubilate johtajanaan Astrid Riska. Toiminnanjohtajaksi oli tullut Mia Leinonen.

Kesän kantaesitys oli Erkki ja Martti Raution tulkitsema Einojuhani Rautavaaran sonaatti sellolle ja pianolle. Tuoretta musiikkia edusti myös Jaakko Kuusiston teos Play, jonka esitivät säveltäjän lisäksi Laura Mikkola, Tuulia Ylönen ja Joel Laakso. Uusi konserttipaikka oli Västankjärden tunnelmallinen vanha kirkko, jossa järjestettiin ensimmäinen Kynttiläkonsertti. Siitäpä syntyi hieno traditio, joka jatkuu edelleen. Toinen uusi tila musiikille oli nuorisoseurantalo Wrethallan, jossa Anna-Mari Kähärä ja Pekka Kuusisto tunnelmoivat omien sävellystensä parissa.

Kesäksi 2002 Kemiön Musiikkijuhlat oli saanut arvokkaan statuksen: se oli kutsuttu Finland Festivals -tapahtumaketjun jäseneksi osoituksena korkeasta taiteellisesta tasosta. Juhlien perustamiseen voimakkaasti vaikuttanut kunnanjohtaja Harry Bondas oli jäämässä eläkkeelle, ja hänelle festivaali osoitti erityiskiitoksensa. Hanna Kosonen oli uusi toiminnanjohtaja.

Sommaren 2002 hade Kimito Musikdagar fått en värdefull status: festivalen hade inbjudits som medlem i evenemangskedjan Finland Festivals som en erkänsla för dess höga konstnärliga nivå. Harry Bondas, som starkt hade medverkat till festivalens födelse skulle gå i pension och till honom riktades ett särskilt tack från festivalen. Hanna Kosonen var ny verksamhetsledare.

Pianisterna Risto Lauriala och Teppo Koivisto, altviolinisten Mihail Slobodjanjuk och cellisterna Marcel Bergman och Timo-Veikko Valve var nya artistmedverkande och nya konsertlokaler var Dragsfjärds kyrka och Sagalunds museum. I den förra hördes sommarens uruppförande, Jaakko Kuusistos stråkkvartett nr. 2, Dancez, i den senare klingade Mozarts och Beethovens kamarmusik i en miljö som kom nära tonsättarnas egen tid. Barytonen Petteri Salomaa framförde som sommarens sångsolist bl.a. verk av Wolf och Madetoja tillsammans med pianisten Ilmo Ranta. I Stearinljuskonserten klingade bl.a. Bachs svit i c-moll för solocello, framförd av Timo-Veikko Valve. Katinka Korkealas tvillingsyster Sonja anslöt sig till artistgardet. Avslutningskonserten, i vilken mera storskalig kamarmusik av Beethoven, Brahms och Mendelssohn framfördes, fick namnet Grande Finale. Rubriken och de storskaliga verken har sedan dess alltid knutits till avslutningskonserten.

En etablerad festival

Som festivalens beskyddare, landshövding Heikki Koski konstaterade i sin hälsning i programboken 2003, hade Kimito Musikfestspel etablerat en position på det finländska sommarevenemangsfältet. Som nyhet för den femte sommaren fördes nu konserter också utanför Kimitoön. I Sagu charmade Gergely Bogányi publiken med ett Chopin-program och i Finby, i Kanervalas herrgårdsmiljö klingade romantisk kamarmusik. Sommarens uruppförande var Mark Gothónis stråktrio.

Nytt för det här året var också att det ordnades en barnkonsert. Sångar med djurtema framfördes både i Kimito och i Sagu.

Pianistit Risto Lauriala ja Teppo Koivisto, alttoviulisti Mihail Slobodjanjuk sekä sellistit Marcel Bergman ja Timo-Veikko Valve olivat uusia taiteilijoita, ja uusia konserttipaikkoja olivat Dragsfjärdin kirkko ja Sagalundin museo. Edellisessä kuultiin kesän kantaesitys, Jaakko Kuusiston jousikvartetto nro 2, Dancez, jälkimmäisessä soi Mozartin ja Beethovenin kamarimusiikki miljöössä, joka tuli lähelle säveltäjien omaa aikaa. Baritoni Petteri Salomaa kesän laulusolistina esitti mm. Wolfin ja Madetojan tuotantoa pianistinaan Ilmo Ranta. Kynttiläkonsertissa soi mm. Bachin sarja soolosellolle c-molli Timo-Veikko Valveen soittamana. Katinka Korkealan kaksoisisar Sonja liittyi festivaalin esiintyjäkaartiin. Päätöskonsertti, jossa kuultiin Beethovenin, Brahmsin ja Mendelssohnin laajamuotoista kamarimusiikkia, sai otsikokseen Grande Finale. Otsikko ja suurimuotoiset teokset ovat siitä alkaen liittyneet päätöskonserttiin.

Vakiintunut festivaali

Kuten festivaalin suojelija, maaherra Heikki Koski vuoden 2003 ohjelmakirjan tervehdyksessään totesi, Kemiön Musiikkijuhlat oli vakiinnuttanut asemansa Suomen kesätahtumakentässä. Viidennen kesän uutuuksena konsertteja vietiin myös Kemiönsaaren ulkopuolelle. Sauvossa Gergely Bogányi hurmasi yleisön Chopin-ohjelmalla, ja Särkisalossa Kanervalan kartanomiljöössä kaikui romanttinen kamarimusiikki. Kesän kantaesitys oli Mark Gothónin jousitrio.

Monica Groop

Uutta oli myös Lastenkonsertti. Eläinaiheisia lauluja kuultiin sekä Kemiössä että Sauvossa. Laulutaidetta edusti Monica Groop pianistinaan Ilmo Ranta. Kynttiläkonsertin taiteilijat olivat Torleif Thedéen ja Jan-Erik

För vokalmusiken stod Monica Groop tillsammans med pianisten Ilmo Ranta. Artister i stearinljuskonserten var Torleif Thedéen och Jan-Erik Gustafsson, cello, Ana Chumachenko, violin och Oscar Lysy, altviolin. De stora verken i Grande Finale-konserten var Dvořáks pianokvintett och Brahms stråkkvintett.

Under festivalen hinner man förstås göra annat en musicera också – till exempel spela golf, åtminstone på lek. Någonstans hade man hittat en gammal golfklubba och Torleif Thedéen och Jan-Erik "Gusse" Gustafsson började tävla. I brist på bollar använde man kottar. Thedéen undrade varför Gusses kottar flög så mycket längre än hans. Han hade inte märkt att kottmästaren, altviolinisten Matti Hirvikangas, alltid kastade kottar som han blött ner till Gusse och med sin större tyngd gjorde de en ståtligare båge.

Sonja & Katinka Korkeala, Pentti Arajärvi

De sjätte Musikfestspelen sommaren 2004 hade en ny beskyddare, doktor Pentti Arajärvi, och en ny verksamhetsledare, Hans Tinell. Ett tjugotal artister medverkade, inklusive den tyska, fortfarande aktiva Rodin-kvartetten, med Sonja Korkeala som förstaviolinist. Nya ansikten var bl.a. sommarens sångsolist Tiina Penttinen med pianist Ilmo Ranta, violinisten Ingrid Lindholm, pianisten Ville Hautakangas och kontrabasisten Henri Dunderfeldt. Tio konserter hölls och förutom i Kimitoöns tre kommuner inkluderades också Karuna i Sagu och Angelniemi i Halikko. Repertoaren var mera mångsidig än tidigare; utöver de traditionella klassikerna hördes bland annat soloverk för kontrabas av Kaija Saariaho och Teppo Hauta-aho, samt Alfred Schnittkes

Gustafsson, sello, Ana Chumachenko, viulu ja Oscar Lysy, alttoviulu. Grande Finalen suuret teokset olivat Dvořákin pianokvintetto ja Brahmsin jousikvintetto.

Festivaalilla ehditään toki tehdä muutakin kuin soittaa - esimerkiksi golfata, ainakin leikisti. Jostain oli löytynyt vanha golfmaila, ja Torleif Thedéen ja Jan-Erik "Gusse" Gustafsson asettuivat kilpasille. Pallojen puutteessa lyötiin käpyjä. Thedéen ihmetteli, miksi Gussen kävyt lensivät aina paljon pidemmälle kuin hänen. Hänpä ei hoksannut, että käpymestari, alttoviulisti Matti Hirvikangas, heitti Gusselle aina kastelemansa kävyn, joka raskaampana teki paljon komeamman kaaren.

Kuudensilla Musiikkijuhlilla kesällä 2004 oli uusi suojelija, tohtori Pentti Arajärvi ja uusi toiminnanjohtaja, Hans Tinell. Esiintyjiä oli parikymmentä, mukana saksalainen edelleen toimiva Rodin-kvartetti, jonka ensiviulistina soittaa Sonja Korkeala. Uusia kasvoja olivat mm. kesän laulusolisti Tiina Penttinen pianistinaan Ilmo Ranta, viulisti Ingrid Lindblom, pianisti Ville Hautakangas ja kontrabasisti Henri Dunderfeldt. Konsertteja oli kymmenen, ja Kemiönsaaren silloisen kolmen kunnan lisäksi esiinnyttiin Sauvon Karunassa ja Halikon Angelniemessä. Ohjelmisto oli entistä monipuolisempi; perusklassikoiden lisäksi kuultiin mm. Kaija Saariahon ja Teppo Hauta-ahon sooloteokset kontrabasolle sekä Alfred Schnittken Hymnus sellolle ja kontrabassolle, sellistinä Katja Kolehmainen.

Olivier Messiaenin sotavankeudessa 1941 kirjoittaman Aikojen lopun kvartetton, joka pohjautuu Johanneksen ilmestyskirjan näkyihin, sanoma tuntuu tänä päivänä pelottavan ajankohtaiselta. Vankileiriltä löytyi viulisti, klarinetisti ja sellisti, ja he sekä säveltäjä pianon ääressä soittivat teoksen ensiesityksen satojen vankien ja vartijoiden muodostaessa yleisön. Kemiön kirkossa sen tulkitsivat Katinka Korkeala, Tuulia Ylönen, Clemens Weigel ja Teppo Koivisto.

Kesän kantaesitykset olivat Grande Finalessa Schubertin Okteton jälkeen kuultu Paavo

Hymnus för cello och kontrabas, med Katja Kolehmainen som cellist.

Budskapet i Olivier Messiaens Kvartett för tidens ände, skriven i krigsfångenskap år 1941 och byggd på visionerna i Johannes uppenbarelse känns idag skrämmande aktuella. I fånglägret fanns en violinist, en klarnettist och en cellist och tillsammans med tonsättaren på piano uruppförde de verket inför hundratals krigsfångar och väktare. I Kimito kyrka tolkades verket av Katinka Korkeala, Tuulia Ylönen, Clemens Weigel och Teppo Koivisto.

Sommarens uruppföranden var Paavo Korpijaakkos pianokvintett, som hördes i Grande Finale-konserten, samt Asta Hyvärinens SumuS, som framfördes i barnkonserten.

Sommaren 2005 gästades festivalen för första gången av en kammarorkester, Vox Artis under ledning av Heikki Rautasalo, som i Kimito kyrka framförde bl.a. Karl Amadeus Hartmanns Concerto funebre med Katinka Korkeala som solist, samt Tjajkovskijs Serenad för stråkar. En romantisk sångafton bjöd sopranen Kirsi Thum på tillsammans med pianisten Jari Tyni. Andra förstagångsgäster var bl.a. pianisten Janne Mertanen, gitarristen Ismo Eskelinen och violinisten Elina Vähälä. De sistnämnda framträdde i många olika kammaruppsättningar och som duo trivdes de i Paganinis tongångar. Via gitarrverk av mexikanske Manuel Ponce och brasilianske Radames Gnattali flödade den latinamerikanska exotiken. Barnkonsertens röda tråd var scenmusik. Med en sju-mannauppsättning framfördes musik bl.a. ur Trollflöjten, Carmen och Peer Gynt. Barnen fick också höra två uruppföranden, av Asta Hyvärinen och Markku Klami. Hyvärinens verk bekantade barnen med harpan, som hanterades av Lily-Marlene Puusepp. Hitis kyrka var sommarens nya konsertplats. Där framfördes musik av Paganini, Beethoven och Boccherini. I programboken inkluderas en viktig information: "Sista färjan till Kasnäs avgår kl. 16".

Korpijaakon pianokvintetto sekä Lastenkonserterissa kuultu Asta Hyvärisen SumuS.

Kesän 2005 festivaalilla vieraili ensimmäisenä kamariorkesterina Heikki Rautasalon johtama Vox Artis soittaen Kemiön kirkossa mm. Karl Amadeus Hartmannin Concerto funebren, solistina Katinka Korkeala, ja Tšaikovskin Serenadin jousille. Romanttisen lauluillan tarjosi sopraano Kirsi Thum pianistinsa Jari Tynin kanssa. Ensikertalaisia heidän lisäksi olivat mm. pianisti Janne Mertanen, kitaristi Ismo Eskelinen ja viulisti Elina Vähälä. Viimemainitut esiintyivät monenlaisissa kamarikokoonpanoissa, ja kahdestaan he ilakoivat Niccolò Paganinin sävelien parissa. Meksikolaisen Manuel Poncen ja brasilialaisen Radames Gnattalin kitarateosten myötä ilmoille tulvahti eteläamerikkalaista eksotiikkaa. Lastenkonsertin punainen lanka oli näyttämömusiikki. Seitsemän muusikon voimin kuultiin säveliä mm. Taikahuilusta, Carmenista ja Peer Gyntistä. Lapset kuuliivat myös kaksi kantaesitystä, säveltäjinä Asta Hyvärinen ja Markku Klami. Hyvärisen teos teki lapsille tutuksi harpun, helisyttäjänä Lily-Marlene Puusepp. Hiittisten kirkko oli kesän uusi konserttipaikka. Siellä soitettiin Paganinia, Beethovenia ja Boccherinia. Ohjelmakirjassa annettiin tärkeä tieto: "Viimeinen lautta Kasnäsiin lähtee klo 16."

Kynttiläkonsertissa soi Bach, Paganini ja Dvořák, esiintyjinä mm. Elina Vähälä, Jan-Erik Gustafsson ja Ismo Eskelinen. Grande Finalissa kuultiin kantaesityksenä Mark Gothónin klarinettikvintetto Cercando. Konsertin päätti Brahmsin pianokvartetto c-molli.

I stearinljuskonserten klingade Bach, Paganini och Dvořák, framförda av bl.a. Elina Vähälä, Jan-Erik Gustafsson och Ismo Eskelinen. I Grand Finale hördes som uruppförande Mark Gothónis klarinettkvintett Cercando. Konserten avslutades med Brahms pianokvartett i c-moll.

En ny konsertsal

En sextett bestående av Katinka och Sonja Korkeala, Ulla Soinne, Martti Rautio, Tuomas Ylinen och Izumi Tatenon bildade en stabil artistbas för festivalen 2006. Som verksamhetsledare hade Sanna Järf engagerats. I Kimito hade ett nytt kulturcentrum, Villa Lande invigts, vars konsertsal med 250 sittplatser blev en fin lokal för musiken. Öppningskonserten i den salen ordnades i samarbete med Raseborgs Andelsbank. I och med detta inleddes ett fruktbart och växande samarbete med den regionala företagsvärlden. Musiken klingade också i Amosparkens skola, där musiklägrets avslutningskonsert hölls.

Izumi Tatenon, som återvände till konsertestraden efter sjukdom, tolkade i flera konserter verk skrivna för vänster hand av bl.a. Pehr-Henrik Nordgren, Michio Mamiya, Maria Kallionpää och Paavo Korpijaakko. De två sistnämnda verken var uruppföranden tillägnade Tatenon. Han framförde också en sällan framförd raritet, Johannes Brahms transkription för vänster hand av Bachs Chaconne d-moll för soloviolin.

Sommarens sångsolist, sopranen Laura Pyrrö med pianisten Tiina Laitila förtjusade med toner av bl.a. Samuel Barber och Aulis Sallinen. Mera riviga tongångar bjöds det på i Wrethalla med folkmusikensembeln JPP, tidigare kända som Järvelän pikkupelimannit, från Kaustby. Etnotongångar blandade med tango hördes i Villa Lande: i Kristina Kuusistos händer klingade det argentinska dragspelet bandóneon och i Mari Mäntyläs den tiosträngade gitarren decacord. Astor Piazzollas och Unto Mononens musik hade inte hörts tidigare i Kimito. Grande Finale-konsertens stora verk var Brahms pianokvintett i f-moll.

Uusi konserttitali

Katinka Korkealan, Sonja Korkealan, Ulla Sointeen, Martti Raution, Tuomas Ylisen ja Izumi Tatenon muodostama kuusikko loi vankan esiintyjäpohjan kesän 2006 festivaalille. Toiminnanjohtajana oli aloittanut Sanna Järf. Kemiöön oli valmistunut uusi kulttuurikeskus, Villa Lande, jonka 250-paikkaisesta konserttitalista tuli hieno tyyssija musiikille. Siellä soitetun avajaiskonsertin yhteistyökumppanina oli Raaseporin Osuuspankki. Tästä sai alkunsa hedelmällinen, kasvava yhteistyö alueen yritysmaailman kanssa. Soitto soi myös Amospuiston koulussa, jossa pidettiin musiikkileirin päätöskonsertti.

Estradeille sairauden jälkeen palannut Izumi Tatenon tulkitsi useassa konsertissa teoksia vasemmalle kädelle, säveltäjinä mm. Pehr-Henrik Nordgren, Michio Mamiya, Maria Kallionpää ja Paavo Korpijaakko. Kahden viimeisimmän teokset olivat Tatenonle omistettuja kantaesityksiä. Hän soitti myös harvoin kuullun erikoisuuden, Johannes Brahmsin transkription vasemmalle kädelle Bachin sooloviululle säveltämästä d-molli-Chaconnesta.

Izumi Tatenon

Laulujen taikaan mm. Samuel Barberin ja Aulis Sallinen sävelin vei kesän laulusolisti, sopraano Laura Pyrrö pianistinaan Tiina Laitila. Räväkkää väriä Wrethallan iltaan toi kaustislainen kansanmusiikkiyhtye JPP, aiemmalta nimeltään Järvelän pikkupelimannit. Etnomusiikin sävyjä, tangoon kätkeytyinä, kuultiin Villa Landessa: Kristina Kuusiston käsissä soi argentiinalainen harmonikka bandóneon ja Mari Mäntylän käsissä kymmenkielinen kitara decacordi. Astor Piazzollan

Markku Kolehmainen, Otto Virtanen, Tuulia Ylönen

Festivalen sommaren 2007 öppnades av barytonen Jorma Hynninen och pianisten Ilmari Räikkönen, som i sin konsert framförde musik av Sibelius och Kilpinen. Ett nyt koncept som sedan blivit en bestående del av festivalen var Torgkonserten med fritt inträde. Nya artister var bl.a. Valeria Resjan, flöjtisten Ilpo Mansnerus och fagottisten Otto Virta, samt Wellen-trio bestående av Sofia Wilkman, Ingrid Lindblom och Tomas Nuñez-Garcés och som framförde musik av bl.a. Haydn och Brahms.

Under sommaren hördes flera av tonsätternas Rachmaninovs, Glinkas, Stravinskis, Dvořáks och Moszkowskis verk, då slavisk musik var ett av festivalens teman. Det andra var romsk musik. Ensemblen Zingara, bestående av mezzosopranen Marjatta Airaksinen, cellisten Tero Airaksinen, samt gitarristerna Jyrki Myllärinen och Ismo Eskelinen bjöd publiken i Villa Lande på en färgsprakande upplevelse. Lokstallet i Salo var en ny konsertlokal, där Katinka Korkeala, Valeria Resjan, Tuulia Ylönen och Otto Virtanen framträdde. Stearinljuskonsertens tonsättare var bl.a. C. Ph. E. Bach och W. A. Mozart, i vars flöjtkvartett Ilpo Mansnerus flöjt klingade. I Grande Finale-konserten ljöd bl.a. Brahms och Heitor Villa-Lobos.

Kimito Musikfestspel firade tioårsjubileum sommaren 2008. Martti Rautio hade lämnat det konstnärliga ledaruppdraget och i hans ställe tillträdde Katinka Korkealas tvilling-syster Sonja Korkeala. Olli Hirvonen var ny verksamhetsledare. Musiken förde lyssnarna till Italien, Ryssland, Ungern, Spanien och Argentina. För andra gången medverkade också en kammarorkester, nu La Tempesta under ledning av Erkki Rautio, som bjöd på musik av Vivaldi och Rautavaara. Einojuhani

ja Unto Monosen musiikkia ei ollut aiemmin Kemiössä kuultu. Grande Finalen suurteos oli Brahmsin pianokvintetto f-molli.

Kesän 2007 Musiikkijuhlat avautui baritoni Jorma Hynnisen ja pianisti Ilmari Räikkösen Sibeliusta ja Kilpistä sisältäneellä konsertilla. Uusi, pysyväksi jäänyt tapahtuma, oli pääsymaksuton Torikonsertti. Uusia taiteilijoita olivat mm. pianisti Valeria Resjan, huilisti Ilpo Mansnerus ja fagotisti Otto Virtanen sekä Sofia Wilkmanin, Ingrid Lindblomin ja Tomas Nuñez-Garcésin muodostama Wellen-trio, joka soitti mm. Haydnin ja Brahmsin teoksia.

Kesän mittaan kuultiin useita säveltäjien Rahmaninov, Glinka, Stravinsky, Dvořák ja Moszkowski teoksia, sillä slaavilaisuus oli toinen kesän teemoista. Toinen oli mustalaismusiikki. Mezzosopraano Marjatta Airaksen, sellisti Tero Airaksen sekä kitaristien Jyrki Myllärinen ja Ismo Eskelinen muodostama Zingara-yhtye järjesti Villa Landen yleisölle värikkäänä räiskyvän elämyksen. Salon Veturitali oli uusi konserttipaikka, jossa esiintyivät Katinka Korkeala, Valeria Resjan, Tuulia Ylönen ja Otto Virtanen. Kynttiläkonsertin säveltäjiä olivat mm. C. Ph. E. Bach ja W. A. Mozart, jonka huilukvartetossa helisi Ilpo Mansneruksen huilu. Grande Finalessa soi mm. Brahms ja Heitor Villa-Lobos.

Kemiön Musiikkijuhlien kymmenvuotisjuhla vietettiin kesällä 2008. Martti Rautio oli jättäytynyt taiteellisesta johtajuudesta, ja tilalle oli tullut Katinka Korkealan kaksoisisar Sonja Korkeala. Uusi toiminnanjohtaja oli Olli Hirvonen. Musiikki kuljetti kuulijoi-ta Italiaan, Venäjälle, Unkariin, Espanjaan ja Argentiinaan. Toisen kerran oli kesässä mukana kamariorkesteri, nyt Erkki Raution johtama La Tempesta, jonka konsertissa kuultiin Vivaldia ja Rautavaaraa. Einojuhani Rautavaaran 80-vuotisjuhlavuotta vietettiin soittamalla hänen musiikkiaan monessa muussakin konsertissa. Kesän kantaesitys oli hänen teoksensa Summer Thoughts viululle ja pianolle. Vino prinsessa oli sellisti Ulla Hammarbergin ja pianisti Kati Bergmanin esittämä tarinallinen lastenkonsertti. Kynttiläkonsertin erikoisuutena Sonja Korkeala ja Ulla Soinne esittivät kaikille pianonsoit-

Rautavaaras 80-årsjubileum firades genom att flera av hans verk framfördes under festivalens konserter. Sommarens uruppförande var hans komposition Summer Thoughts för violin och piano. Den sneda prinsessan var en berättelseformad barnkonsert framförd av cellisten Ulla Hammarberg och pianisten Kati Bergman. Som specialitet i stearinljuskonserten framförde Sonja Korkeala och Ulla Soinne på violin och altviolin Bachs tvåstämmiga inventioner, bekanta för alla som någon gång studerat piano. Astor Piazzolla var även denna sommar starkt närvarande i ensemblen Tangueros Polares konsert.

Sopranen Birgit Beckherrn framträdde i några kammarmusikkonserter med musik av bl.a. Sjostakovitj och Wagner. I avslutningskonserten klingade denna gång inte storskalig kammarmusik utan Grande Basso Jaakko Ryhänen. Förutom att ackompanjera framförde pianisten och organisten Pertti Eerola också egna solonummer. Programmet sträckte sig från Bach, via Verdi till finska folkliga koraler.

Namnet ändras

Kimito, Dragsfjärd och Västansfjärd förenades till Kimitoöns kommun i början av år 2009 och därmed ändrades också festivalens namn till Kimitoöns Musikfestspel. Nya vindar blåste åter i repertoaren. Minnesåret för judeförföljelserna hördes: i Karuna kyrka uppförde Atte Kekkonen en bön till martyrnas minne. Den i koncentrationslägren som 25-åring mördade Gideon Kleins fina stråkkvartett representerade det som då klassades som degenererad konst. En nyhet var också en jazz- och popbetonad kväll, som omfattade ett framträdande av dans-teatern Dis Tanz. Den brasilianska aftonen innehöll dansrytmer och populärmusik. I 35-årsjubileumskonserten för Kimitoöns musikgille framfördes årets uruppförande, 60-årsjubilerande Kalevi Ahos stråkkvintett Hommage à Schubert.

Artister som medverkade första gången var pianisterna Siegfried Mauser och Wolfram Schmitt-Leonardy, altviolinisten Wen Xiao

toa opiskelleille tuttuja Bachin kaksiaäniisiä inventioita viululla ja alttoviululla. Astor Piazzolla oli tänäkin kesänä vahvasti esillä Tangueros Polares -yhtyeen konsertissa.

Sopraano Birgit Beckherrn esiintyi muutamassa kamarimusiikkikonsertissa laulaen mm. Šostakovitšia ja Wagneria. Päättökonsertissa ei tällä kertaa soinnut suurimuotoinen kamarimusiikki, vaan siellä jylisi Grande Basso Jaakko Ryhänen. Pertti Eerola esiintyi paitsi Ryhäsen piano- ja urkupartnerina, myös omin sooloin. Ohjelma ulottui Bachista Verdin kautta suomalaisiin kansankoraaleihin.

Nimi muuttuu

Kemiö, Dragsfjärd ja Västansfjärd yhdistyivät Kemiönsaaren kunnaksi vuoden 2009 alusta, ja niinpä myös festivaalin nimi muuttui Kemiönsaaren Musiikkijuhliksi. Uusia tuulia puhalsi taas ohjelmistossa. Juutalaisvainojen muistovuosi kuului: Karunan kirkossa kaikui Atte Kekkosen esittämä rukous marttyyrien muistolle. Keskitysleirillä 25-vuotiaana kuolleen Gideon Kleinin hieno jousikvartetto edusti aikanaan rappiotaiteeksi tuomitua musiikkia. Uutta oli myös jazz- ja pop-sävyinen ilta, johon liittyi tanssiteatteri Dis Tanzin esitys. Brasilialainen ilta sisälsi maan tanssirytmeyä ja populaarimusiikkia. Kemiönsaaren Musiikkikillan 35-vuotisjuhlakonsertissa soi vuoden kantaesitys, 60 vuotta täyttäneen Kalevi Ahon jousikvintetto Hommage à Schubert.

Ensikertalaisia taiteilijoita olivat pianistit Siegfried Mauser ja Wolfram Schmitt-Leonardy, alttoviulisti Wen Xiao Zheng, harpisti Laura Hynninen, sopraano Helena Juntunen ja hänen pianistinsa Eveliina Kytömäki. Viimemainittujen lied-illassa oli vahva

Zheng, harpisten Laura Hynnien, sopranen Helena Juntunen och hennes pianist Eveliina Kytömäki. I de sistnämndas lied-afton serverades en rejäl dos nordisk sånglyrik med tonsättare som Aarre Merikanto, Wilhelm Stenhammar och Ture Rangström.

Stearinljuskonserten blev en ståtlig dubbelkonsert "från kyrka till kyrka": I Västanfjärds gamla kyrka var stämningen hög i Bachs sällskap, och beledsagade av facklor fortsatte man sedan till Västanfjärds nya kyrka och Arnold Schönbergs underbara Verklärte Nacht. Efter detta har den senare konserten varit den egentliga stearinljuskonserten.

Lunchkonserten beledsagad av Westers skärgårdsmeny och torgkonserten hörde till sommaren och i Westankärr gårds gamla ladugård åtföljdes musiken av en fotoutställning. De stora verken i Grande Finale var André Caplets Conte fantastique för harpa och stråkkvartett, baserad på en skräckberättelse av Edgar Allan Poe, samt Mozarts pianokvartett i g-moll.

Festivalen hade under de tidiga åren ofta bytt verksamhetsledare. Nu gick uppdraget till Jukka Mäkelä som fortfarande sköter posten och som medfört nya arbetsrutiner och en stabil kontinuitet i organisationen. En annan garanti för kontinuiteten har varit Robi de Godzinsky som sedan den andra sommaren spelat in konserterna.

År 2010 hade det gått 200 år sedan de stora romantikerna Frédéric Chopins och Robert Schumanns födelse. Det här noterades redan i öppningskonserten då tenoren Yoshifumi Hata och pianisten Martti Rautio tolkade Schumanns sångcykel Dichterliebe. Sopranen Helena Juntunen och Eveliina Kytömäki påminde om att även Clara Schumann var en fin tonsättare genom att framföra hennes sånger. Chopins sånger framförs inte ofta men så skedde också nu.

En djupdykning i liedens värld bjöd Yoshifumi Hata och Martti Rautio på i sin tolkning av Schuberts Winterreise. Blåskvintetten Ensemble Berlin bjöd i sin konsert på blåskammarmusikens pärlor, som Ligeti och

annos pohjoismaista laululyriikkaa säveltäjänä Aarre Merikanto, Wilhelm Stenhammar ja Ture Rangström.

Kynttiläkonsertti muuttui upeaksi kirkosta kirkkoon -kaksoiskonsertiksi: Västanfjärdin vanhassa kirkossa tunnelmoitiin mm. Bachin sävelin, ja soihtukulkueen johdattelmana vaellettiin Västanfjärdin uuteen kirkkoon hiljentymään Arnold Schönbergin Kirkastetun yön ihaniin säveliin. Tästä lähtien jälkimmäinen konsertti on ollut se varsinainen Kynttiläkonsertti.

Westersin saaristolaismenun siivittämä Lounaskonsertti ja Torikonsertti kuuluivat kesään, ja Westankärrin kartanon Vanhassa navetassa musiikkiin liittyi valokuvanäytely. Grande Finalen suuria teoksia olivat Edgar Allan Poen kauhutarinasta inspiroitunut André Capletin Conte fantastique harpulle ja jousikvartetille sekä Mozartin pianokvartetto g-molli.

Festivaalin toiminnanjohtajat olivat alkuvuosina vaihtuneet tiheästi. Nyt remmiin oli astunut Jukka Mäkelä, joka hoitaa tehtävää edelleen ja on tuonut organisaatioon uusia toimintatapoja ja turvallista jatkuvuutta. Toinen jatkuvuuden takuumies on ollut Robi de Godzinsky, joka on tallentanut konsertit toisesta kesästä alkaen.

Robert "Robi" de Godzinsky

Vuonna 2010 oli kulunut 200 vuotta suurten romantikkojen, Frédéric Chopinin ja Robert Schumannin syntymästä. Tämä kuului jo Avajaiskonsertissa, jossa tenori Yoshifumi Hata ja pianisti Martti Rautio tulkitsivat Schumannin Dichterliebe-laulusarjan. Sopraano Helena Juntunen ja Eveliina Kytömäki muistuttivat, että myös Clara Schumann oli hieno säveltäjä esittämällä hänen laulujaan.

Nielsen. Dess medlemmar Pirmin Grehl, Christoph Hartmann, Andreas Ottensamer, Stefan de Leval Jezierski och Cornelius Rinderle medverkade också i många andra sammansättninar. Bland den italienska kvällens tonsättare fanns Donizetti och Pasculli, som för sin skicklighet av samtiden kallades oboens Paganini. I dubbelkonserten Från kyrka till kyrka ändrades tågordningen permanent: först musicerades det i Västanfjärds nya kyrka, där bl.a. sommarsens uruppförande, Jouni Kaipainen Inno för altviolin och piano spelades. I stearinljuskonserten i gamla kyrkan stillade man sig med musik av bl.a. Barber och Händel.

New Orleans-jazz hördes i Villa Lande under trumpetisten Wendell Brunious och hans bands konsert. Pianist var Robi de Godzinsky. I supékonserten i Strandhotellet i Dalsbruk trädde man in i de franska chansonernas och den tyska schlagerns värld tillsammans med sångsolisten Atte Kekkonen. Grande Finale avslutades med Mozarts kvintett i Ess-dur för piano och blåsinstrument.

Sommaren 2011 genomfördes innan själva festivalen en samkonsert ordnad tillsammans med Baltic Jazz. På bruksområdet i Dalsbruk höll symfoniorkestern Vivo och Antti Sarpilas Opera Big Band konserten Opera Meets Jazz. I konserten som dirigerades av Esa Heikkilä strålade sopranen Mari Palo, mezzosopranen Essi Luttinen, tenoren Petri Bäckström och barytonen Riku Pelo. Åbo var detta år Europas kulturhuvudstad och evenemanget var en del av konsertserien Loisto. I tjuvstartkonserten i Sandö hördes Eveliina Kytömäki på fortepiano. Solister var Essi Luttinen och Petri Bäckström.

Eveliina Kytömäki, Essi Luttinen, Petri Bäckström

Chopinins lauluja ei usein kuule - nytpä kuultiin niitäkin.

Sukelluksen liedin maailman syvyyksiin tarjosivat Yoshifumi Hata ja Martti Rautio tulkinnallaan Schubertin Winterreisesta. Puhallinkvintetti Ensemble Berlin pudoteli omassa konsertissaan puhallinkamari-musiikin helmiä, kuten Ligetiä ja Nielsenä. Sen jäsenet Pirmin Grehl, Christoph Hartmann, Andreas Ottensamer, Stefan de Leval Jezierski ja Cornelius Rinderle jalkautuivat moniin muihinkin kokoonpanoihin. Italialaisen illan säveltäjiä olivat mm. Donizetti ja Pasculli, jota taituruutensa tähden kutsuttiin aikanaan oboen Paganiniksi. Kirkosta kirkkoon -kaksoiskonsertissa kirkkojen järjestys vaihtui pysyvästi: ensin oltiin Västanfjärdin uudessa kirkossa, jossa kuultiin mm. kesän kantaesitys, Jouni Kaipaisen Inno alttoviululle ja pianolle. Vanhan kirkon Kynttiläkonsertissa hiljennytettiin mm. Barberin ja Händelin sävelten äärelle.

Atte Kekkonen

Jazzia New Orleansin tyyliin kuultiin Villa Landessa trumpetisti Wendell Bruniousin yhtyeen siivittämänä. Pianistina oli Robi de Godzinsky. Illalliskonsertissa Taalintehtaan Strandhotellissa päästiin ranskalaisten chansonien ja saksalaisten schlagerien maailmaan, laulusolistina Atte Kekkonen. Grande Finalen päätti Mozartin kvintetto Es-duuri pianolle ja puhaltimille.

Kesän 2011 festivaalia edelsi yhdessä Baltic Jazzin kanssa Taalintehtaan ruukkialueella pidetty Sinfoniaorkesteri Vivos ja Antti Sarpilan Opera Big Bandin yhteiskonsertti Opera Meet Jazz. Esa Heikkilän johtamassa konsertissa loistivat sopraano Mari Palo, mezzosopraano Essi Luttinen, tenori Petri Bäckström ja baritoni Riku Pelo. Turku oli tuolloin Euroopan kulttuuripääkaupunki, ja

Antonín Dvořák och Franz Liszt figurerade i många konserter med början i öppningskonsernten, där två festivaldebuterande pianister, Sonja Fräki och Niklas Pokki framträdde. En ny konsertplats var Storfinnhova gård, som både bjöd på en lækker middagsmeny och ett underhållande, sångbetonat program. Ny på kartan var också Salos kulturhus KIVA. Där förtrollade Sonja Fräki och Niklas Pokki i Liszts toner. Giovanni Bottesini var en ledande virtuos på kontrabas under 1800-talet och hans musik framfördes av Rodin-kvartetten och basisten Ulrich Wolff. Gustav Mahlers pianokvartett inledde konserthelheten Från kyrka till kyrka och i stearinljuskonserten klingade bl.a. Telemanns och Dvořáks musik.

Judar och romer levde i tiderna sida vid sida i Bessarabien i det nuvarande Moldavien. Deras musik blandades till en säregen och färgstark väv, som presenterades av den enastående ensemblen Doina Klezmer i Vילה Lande, med Hannu Vasara som ciceron.

Sommarens uruppförande, Jouni Kaipainens sångsvit Var det Edith, till dikter av Edith Södergran, framförd av Helena Juntunen och Eveliina Kytömäki, samt Rodin-kvartetten och Ulrich Wolff hördes i Grande Finale. Konserten avslutades också med sång, då Essi Luttinen och Petri Bäckström med kammarensemble framförde delar ur Gabriel Faurés svit La bonne chanson.

En allt mera mångfasetterad festival

Verksamhetsledaren Jukka Mäkelä hade inför festivalen 2012 skapat ett nytt, fyra personer starkt festivalteam bestående av yrkesstuderande inom musik. Föreningen för Kimitoöns Musikfestspel hade redan föregående år grundats på hans initiativ för att upprätthålla festivalens och musik-danslagrets verksamhet. Det hade blivit dags att ta farväl av Kimitoöns Musikgille som organisatör, men inte som samarbetspartner.

Ett stort steg framåt innebar anskaffandet av scenelement som kan anpassas för olika utrymmen och som främst är avsedda att förbättra musikernas synlighet. Som en

tämä tilaisuus kuului vuoden Loisto-konserttisarjaan. Sandön Varaslähtö-konsertissa Eveliina Kytömäen sormissa soi fortepiano. Solisteina lauloivat Essi Luttinen ja Petri Bäckström.

Antonin Dvořák ja Franz Liszt olivat monen konsertin säveltäjänimiä alkaen Avajaiskonsertista, jossa esiintyi kaksi ensikertalaispianistia, Sonja Fräki ja Niklas Pokki. Uusi konserttipaikka oli Storfinnhova Gård, jonka Illalliskonsertin menu oli yhtä herkullinen kuin konsertin viihdyttävä, laulupainotteinen ohjelma. Uusi paikka oli myös Salon Kulttuuritalo KIVA. Siellä Sonja Fräki ja Niklas Pokki taituroivat Lisztin sävelin. Giovanni Bottesini oli 1800-luvun ylivertainen kontrabassovirtuoosi, ja hänen musiikkiaan esittivät Rodin-kvartetti ja basisti Ulrich Wolff. Gustav Mahlerin Pianokvartetto aloitti Kirkosta kirkkoon -konsertit, ja Kynnttiläkonsertissa soi mm. Telemannin ja Dvořákin musiikki.

Euroopan juutalaisia ja mustalaisia eleli aikoinaan rinnakkain Bessarabiassa nykyisen Moldavian alueella. Heidän musiikkinsa sekoituivat omintakeisen värikkääksi kudokseksi, jota tarjoili Villa Landessa huikea Doina Klezmer -yhtye, primaksena Hannu Vasara.

Kesän kantaesitys, Edith Södergranin runoihin Jouni Kaipaisen säveltämä laulusarja Var det Edith, tulkitsijoinaan Helena Juntunen, Eveliina Kytömäki, Rodin-kvartetti ja Ulrich Wolff, kuultiin Grande Finalessa. Laulumusiikkiin konsertti myös päättyi: osia Gabriel Faurén sarjasta La bonne chanson esittivät Essi Luttinen ja Petri Bäckström kamariyhtyeen myötäilemänä.

Yhä moni-ilmeisempi festivaali

Toiminnanjohtaja Jukka Mäkelä oli kesään 2012 tultaessa kehittänyt festivaaliviikon tueksi uuden, musiikin ammattiopiskelijoista muodostuneen nelihenken festivalitiimin. Jo edellisenä vuonna oli hänen aloitteestaan perustettu Kemiönsaaren musiikkijuhlayhdistys ylläpitämään Musiikkijuhlien ja musiikki-tanssileirin toimintaa. Oli tullut aika jäähyväisille Musiikkikillan alaisuudessa, mutta ei yhteistyölle.

överraskning kom att elementen också förbättrade konsertlokalernas akustik.

Den här sommaren bjöd på en rad kända kammarensembler: Nya Helsingforskvartetten, Ensemble Transparent, BarockOstrobothnia under ledning av Kreeta-Maria Kentala och den fräsiga underhållningsensemblen Nasevat kurtut med Ulla Tapaninen i spetsen. En ny konsertplats var Labbnäs semestergrd, som bjöd på lckra lunchkonserter.

150 ar hade gtt sedan Claude Debussys fdelse, s hns musik var frikostigt representerad. Festivalen pppnades med hns strkkvartett och i samma konsert hrdes arets uruppfdrande, Juho Miettins sngsvit Kolme askelta, framfrd av Essi Luttinen och Ensemble Transparent, bestnde av Erica Nygrd, fljt, Torsten Tiebout, altviolin och Pivi Severeide, harpa. Den hr trion var flitigt nrvarande i flera konserter och framfrde ocks sllan hrda verk av bl.a. Charles Koechlin och Carlos Salzedo. Nya Helsingforskvartetten, bestnde av Petri Aarnio, Taija Angervo, Ilari Angervo och Joel Laakso, tolkade i sin konsert Mozart, Anton Webern och Maurice Ravel.

Den niohdvade ensemblen BarockOstrobothnia trollade fram barocktida skatter, bland annat av de mrkliga harmoniernas mstare Francesco Geminiani och mera bekant Hndel. I den frsta av konserterna Frn kyrka till kyrka framfrde ensemblen brttande musik: Bndernas kyrkofrd och Bataljen kom frn Bibers penna, Fktningskolan frn J. H. Schmelzers. I stearinljuskonserten hrdes musik av en av vr tidigaste tonsattare, Erik Tulindberg, tolkad av Kreeta-Maria Kentala. Debussys trio fr fljt, altviolin och harpa avslutade konserten. Grande Finale var BarockOstrobothnias strlnde afton, med tonsattare som Geminiani och Corelli.

Som frhandsevenemang till Kimitoöns Musikfestspel 2013 framfrdes en konsertversion av Jyrki Linjamas kyrkoopera Die Geburt des Tufers. Verket, som brttar om Johannes Döparens fdelse, leddes av Juhani Lamminmäki. Orkestern Soli Deo

Suuri kehitysaskel oli eri tiloihin soveltuvat esiintymislavaelementit, joilla oli ensisijaisesti tarkoitus parantaa nkkyvyytt esiintyjiin. Yllätykseksi huomattiin, että lava paransi myös esiintymispaikkojen akustiikkaa.

Tämä kesä marssitti esiin tunnettuja kamariryhtyeitä, joita olivat Uusi Helsinki -kvartetti, Ensemble Transparent, Kreeta-Maria Kentalan liidaama BarockOstrobothnia ja räväkkää viihdegenreä edustava Nasevat kurtut, keulahahmona Ulla Tapaninen. Uusi konserttipaikka oli Labbnäsin lomakoti, josta kehkeytyi herkullisten Lounaskonserttien pitopaikka.

Claude Debussyn syntymästä oli kulunut 150 vuotta, joten hänen musiikkiaan kuultiin runsaasti. Juhlat avattiin hänen jousikvartetollaan, ja samassa konsertissa kuultiin myös kesän kantaesitys, Juho Miettisen laulusarja Kolme askelta, esittäjinä Essi Luttinen ja Ensemble Transparent eli Erica Nygrd huiilu, Torsten Tiebout, alttoviulu ja Pivi Severeide, harppu. Kolmikko urakoi monissa konserteissa esittäen myös harvoin kuulua musiikkia, tekijöinä mm. Charles Koechlin ja Carlos Salzedo. Petri Aarnion, Taija Angervon, Ilari Angervon ja Joel Laakson muodostama Uusi Helsinki -kvartetti tulkitsi omassa konsertissaan Mozartia, Anton Weberniä ja Maurice Ravelia.

Yhdeksänhenkinen BarockOstrobothnia loihti esiin barokin aarteita, mm. outojen harmonioiden mestaria Francesco Geminianiä ja tuttua Hndeliä. Ensimmäisessä Kirkosta kirkkoon -konsertissa yhtye esitti tarinoivaa musiikkia: Talonpoikien kirkkomatka ja Taistelu ovat von Biberin sulkakynästä, Miekkaikoulun tekijä on J. H. Schmelzer.

gloria och solisterna Ursula Langmayr, Tuula Paavola, Niall Chorell och Esa Ruuttunen medverkade. Redaktör Ann-Christin Schewelew introducerade operans intrig och hon medverkade också som konferencier i sommarens övriga konserter.

Festivalens kärna utgjordes fortsättningsvis av kammarmusik, men även etnomusik, dansrytmer, underhållningsmusik och jazz inkluderades nu. Bild- och fotokonst hade blivit delar av konsertupplevelsen. Tonsättares bemärkelseår hade redan tidigare angett tonen i repertoarplaneringen och så även nu. Giuseppe Verdi föddes år 1813 och Benjamin Britten år 1913, och dessa två tonsättares musik gick som en röd tråd genom snart sagt alla konserter. Sommarens sångsolist Essi Luttinen tolkade tillsammans med pianisten Ilmo Ranta både Britten och Verdi i olika konserter. I den engelska kvällen i Sagu kyrka klingade utöver Britten också musik av Purcell och Händel – Tysklands gåva till det engelska musiklivet – med Petteri Pitko på cembalo och Eero Palviainen på luta. Den italienska kvällen bjöd på sånger av Verdi och hans stråkkvartett, samt musik av Pasculli och Respighi.

Det var nära att konserten i Sagu kyrka hade saknat Eero Palviainen och hans luta. De övriga framträdande åkte med andra skjutsar, men Palviainens kusk fick under en simtur höra att musikerns instrument var bakom lås och bom i logiet. Det blev snabbtryckning ur sjön. Till all lycka finns det mobiltelefoner! Efter många samtal öppnades dörrarna och artisen, lutan och övriga konsertattiraljer kom i sista sekunden fram till kyrkan.

BarockOstrobothnia och Kreeta-Maria Kentala överraskade lyssnarna på Strandhotellet i Dalsbruk genom att glatt blanda barocka dansrytmer och spelmansmusik. I den första Från kyrka till kyrka-konserten spelade orkestern bl.a. musik av Vivaldi. I stearinljuskonserten förtrollade Päivi Severeide med sin harpa till toner av Britten. Avslutningskonserten kallades den här sommaren Das grosse Finale, eftersom samtliga tonsättare var tyska, inklusive Händel, fast engelsmännen senare adopterade honom.

Kynttiläkonsertissa kuultiin ensimmäisiin säveltäjiimme kuuluneen Erik Tulindbergin musiikkia Kreeta-Maria Kentalan tulkintana. Debussyn trio huilulle, alttoviululle ja harpulle päätti konsertin. Grande Finale oli BarockOstrobothnian upea ilta, säveltäjinä mm. Geminiani ja Corelli.

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien 2013 ennakotapahtumana esitettiin konserttiversio Jyrki Linjaman kirkko-ooppera Die Geburt des Täuflers. Johannes Kastajan syntymästä kertovan teoksen johti Juhani Lamminmäki, orkesterina oli Soli deo gloria, solisteina Ursula Langmayr, Tuula Paavola, Niall Chorell ja Esa Ruuttunen. Toimittaja Ann-Kristin Schevelew johdatteli yleisön oopperan tapahtumiin, ja hän juonsi myös kesän muita konsertteja.

Festivaalin ytimen muodosti edelleen kamarimusiikki, mutta mukaan oli tullut myös etnomusiikkia, tanssirytmeyä, viihdemusiikkia ja jazzia. Kuva- ja valokuvataide olivat tulleet osaksi konserttikokemuksia. Säveltäjien merkkivuodet olivat jo aiemmin antaneet vinkkejä ohjelmistosuunnitteluun, niin nytkin. Giuseppe Verdi syntyi 1813 ja Benjamin Britten 1913, ja näiden juhlahuosisäveltäjien musiikki oli punaisena lankana lähes konsertista konserttiin. Kesän laulusolisti Essi Luttinen pianistinaan Ilmo Ranta tulkitsi eri konserteissa sekä Britteniä että Verdiä. Englantilaisessa illassa Sauvon kirkossa soi Brittenin lisäksi Purcellin ja Händelin – Saksan lahja Englannin musiikkielämälle – musiikki, mukana Petteri Pitko cembalon ääressä ja Eero Palviainen luuttuineen. Italialainen ilta tarjosi Verdin lauluja ja jousikvartetton, myös Pascullia ja Respighiä.

BarockOstrobothnia framförde konserter för olika sammansättningar även av Telemann, Wassenaer och Muffat.

Den första som planerade Kimitoöns Musikfestspels programblad var Tiiti Mendelin, år 2003 efterträdd av Tom Lindqvist. Från år 2006 pryddes omslagen av Ilmari Rautios oljemålningar, tills sommaren 2014 Riitta Nelimarkkas söta figur tog plats och något modifierad återkom som bildmaskot även de tre följande åren.

Nu firades kvintetternas sommar. Philharmonic Wind Players Berlin, dvs. Ego Egorkin, flöjt, Christoph Hartmann, oboe, Ishay Lantner, klarinett, Félix Dervaux, valthorn och Sophie Dartigalongue, fagott framförde flera blåskvintetter och för stråkkvintetternas del var det de flitiga Katinka och Sonja Korkeala som med växlande medmusiker var i farten. Bland dessa fanns festivaldebutanterna Ingolf Turban, violin, Samuli Peltonen, cello och Ville Väättäinen, kontrabas. Bland blåsmusiktonsättarna kan nämnas Franz Danzi, György Ligeti och Paul Hindemith. Öppningskonsertens avslutningsnummer var Mozarts kvintett för piano och blåsinstrument, med Valeria Resjan som pianist. I konserten uppfördes också sommaren beställningsverk, Aulis Sallinens stråkkvartett nr. 6, tolkad av Sonja och Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig och Samuli Peltonen. Sallinens föregående stråkkvartett hade skrivits 29 år tidigare och tonsättaren var synnerligen glad över beställningen som fick honom att tänka i nya banor kring den här formens struktur: i första satsen klingar bara violinerna, i mellansatsen kommer altviolinerna med och cello ansluter sig först i finalen.

Vähältä piti, ettei Sauvon kirkon konserttia jouduttu pitämään ilman Eero Palviaista ja hänen luuttuaan. Muut esiintyjät menivät muilla kyydein määränpäähän, mutta Palviaisella oli toinen kyyditsijä, joka uimassa ollessaan kuuli muusikon soittimen olevan lukkojen takana majapaikassa. Tuli äkkilähtö järvestä. Onneksi on kännykät! Monen soiton jälkeen ovet aukenivat, ja taiteilija, luutu ynnä esiintymiskampeet pääsivät nipin napin ajoissa perille.

BarockOstrobothnia ja Kreetta-Maria Kentala yllättivät kuulijat Taalintehtaan Strandhotellissa sekoittamalla iloisesti barokin tanssirytmeyttä ja pelimannimusiikkia. Kirkosta kirkkoon -ykköskonsertissa tämä orkesteri soitti mm. Vivaldia. Kynttiläkonsertissa Päivi Severide hurmasi harpullaan Brittenin sävelin. Päätöskonsertti oli tällä kertaa nimeltään Das grosse Finale, kaikki säveltäjät kun olivat saksalaisia, Händelkin syntyjään, vaikka Englanti hänet omi. BarockOstrobothnia esitti konserttoja erilaisille kokoonpanoille, säveltäjinä myös Telemann, Wassenaer ja Muffat.

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien käsiohjelmakansien ensimmäinen suunnittelija oli Tiiti Mendelin, häntä seurasi vuonna 2003 Tom Lindqvist. Vuodesta 2006 kantta koristivat Ilmari Raution öljyväriyöt, kunnes kesällä 2014 kansilehteen hypähti Riitta Nelimarkan söpö hahmo, joka hieman muuntuneena pysyi kolmen seuraavankin kesän kuvamaskottina.

Nyt vietettiin kvintettojen kesää. Philharmonic Wind Players Berlin eli Egor Egorin, huilu, Christoph Hartmann, oboe, Ishay Lantner, klarinetti, Félix Dervaux, käyrätorvi ja Sophie Dartigalongue, fagotti, uurasti puhallinkvintettojen parissa, ja jousikvintettoja tulkitsivat todelliset kesien työmyyrät Katinka ja Sonja Korkeala vaihtuvine kanssamuusikoineen. Heitä olivat mm. ensikertalaiset Ingolf Turban, viulu, Samuli Peltonen, sello ja Ville Väättäinen, kontrabasso. Puhallinmusiikin säveltäjiä olivat mm. Franz Danzi, György Ligeti ja Paul Hindemith. Avajaiskonsertin päätösnumerona oli Mozartin kvintetto pianolle ja puhaltimeille, pianistina

Hariolf Schlichtig, Sonja Korkeala, Aulis Sallinen, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen

Kombinationen av mat- och musiknjutningar förverkligades åter i flera konserter; dessa och flera andra presenterades av Ann-Christin Schewelew. Musik och bildkonst kombinerades i Lokstallet i Salo, där Olli Lyytikäinens utställning var aktuell. Där fick man njuta bl.a. av Richard Strauss cellosonat framförd av Samuli Peltonen och Valeria Resjan, samt Pablo de Sarasates Carmen-fantasi framförd av Ingolf Turban.

En rolig specialitet i kyrkokonsertparets inledning var Richard Strauss maffiga orkesterverk Till Eulenspiegel arrangerat för endast fem musiker. Stearinljuskonserten tillägnades den för Kimitoöns musikliv på många sätt verksamma Tuulikki Järfs minne. Avslutningsnummer var Samuel Barbers vemodigt vackra Adagio. Hela festivalen avslutades i Grande Finale med Brahms pianokvintett i f-moll.

De utländska artisternas resor har inte alltid gått enligt planerna. Sommarens incident drabbade oboisten Christoph Hartmann, vars flygresa från Berlin till Helsingfors, på grund av en inställd tur, kom att gå via långa omvägar. Han hann slutligen fram först till de sista stunderna av generalrepetitionen inför öppningskonserten, utan sin kappsäck och de konsertkläder som fanns i den. Konserten skulle börja om 15 minuter. Med talkokrafter försökte man uppbåda en annan utstyrsel än de lätta reskläder han råkade ha på sig. Svarta byxor gick att få fram men på fötterna hade han slutligen ljusröda joggingskor och upptill en färgstarkt randig sommarskjorta. "Vad här är avslappnad stämning" konstaterade en lyssnare. Kappsäcken kom sedan fram – just när hemresan skulle börja.

Valeria Resjan. Konsertissa kuultiin kesän tilaussävellyksen, Aulis Sallisen jousikvartettonro 6 kantaesitys, tulkkeina Sonja ja Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig ja Samuli Peltonen. Sallisen edellinen jousikvartetto oli valmistunut 29 vuotta aiemmin, ja säveltäjä oli erityisen ilahtunut tilauksesta, joka sai hänet ajattelemaan tämän sävellysmuodon rakennetta uudella tavalla: ensi osassa soivat vain viulut, toiseen osaan liittyi alttoviulu, ja sello tuli mukaan vasta finaalisissa.

Ruoka- ja musiikkinautintojen yhdistäminen toteutui taas monissa konserteissa; niitä ja muutamia muitakin oli juontamassa Ann-Kristin Schewelev. Musiikki ja kuvataide yhdistyivät Salon Veturitallissa, jossa oli Olli Lyytikäisen näyttely. Siellä nautittiin mm. Richard Straussin sellosonaatista Samuli Peltosen ja Valeria Resjanin esityksenä sekä Ingolf Turbanin taituroimasta Pablo de Sarasaten Carmen-fantasiasta.

Kirkkokonserttiparin alkupuolen hauska erikoisuus oli Richard Straussin muhkea orkesteriteos Till Eulenspiegel sovituksena vain viidelle muusikolle. Kynttiläkonsertti oli omistettu Kemiönsaaren musiikkielämän hyväksi monella tapaa toimineen Tuulikki Järfin muistolle. Päätösnumerona soi Samuel Barberin haikeankaunis Adagio. Koko festivaalin päätti Grande Finalessa Brahmsin pianokvintetto f-molli.

Aina eivät ulkomaalaisten taiteilijoiden matkustukset ole menneet suunnitelmien mukaan. Kesän kommelluksen kohde oli oboisti Christoph Hartmann, jonka lento Berliinistä Helsinkiin meni peruutusten takia monelle mutkalle. Mies ehätti Avajaiskonsertin kenraaliharjoitukseen vasta aivan loppumetreille, ilman kapsekkiaan ja siellä olleita esiintymisvaatteita. Konsertin alkuun jäi aikaa vaivainen vartti. Siinä sitten pikaisesti talkoovoimin haalittiin herralle ylle jotain muuta kuin kevyttä matkavaatetta. Mustat housut taisi löytää, mutta jalassa oli pinkit lenkkarit ja yllä kirjavaraitainen kesäpaita. "Onpa rento meininki täällä", totesi muuan kuulija. Kapsekkikin tuli perille – parahiksi paluumatkan jo ollessa alkamassa.

År 2015 hade 150 år gått sedan tonsättarna Jean Sibelius, Carl Nielsens och Alexander Glazunovs födelse och i nästan alla konserter ingick någon av dessa tonsättare. I öppningskonserterna hördes verk av alla tre och därutöver festivalens beställningsverk, Lotta Wennäkoskis *Päärme*, som tolkades av den nya bekantskapen Sibelius Piano Trio bestående av Petteri Iivonen, Samuli Peltosen och Juho Pohjonen. Festivaldebutanter för året var också cellisten Sampo Korkeala, altviolinisten Atte Kilpeläinen och Mellersta Österbottens Kammarorkester.

Föregående år hade varit kvintetternas sommar, nu var det triornas sommar. Sibelius Piano Trio var flitigt aktiva med att tolka bl.a. Sibelius tidiga trior. Juho Pohjonen framförde i middagskonserterna i Westers två av Sibelius sällan hörda pianosviter från år 1929, då tonsättarpennan redan börjat svalna och kampen med åttonde symfonin hade börjat.

I Lokstallet, där konst av Leena Luostarinen var utställd, hölls konserten Triofest med musik av bl.a. Beethoven och Brahms. I festivalen deltog återigen blåskvintetten Philharmonic Wind Players Berlin i flera konserter. I den stråkkvartett som bildats för sommaren spelade tre Korkeala, violinisterna Katinka och Sonja, samt cellisten Sampo, med Atte Kilpeläinen som altviolinist. De framförde bl.a. Glazunovs musik för stråkkvartett och tillsammans med Samuli Peltosen samma tonsättares stråkkvintett i A-dur. Felix Dervaux och Ishay Lantner deltog också var för sig i tolkningar av Glazunovs verk.

Även Aulis Sallinen hörde till årets jubilarer med sina 80 år och hans musik, från soloverk till större sammansättningar var starkt närvarande. I Grande Finale bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester och dirigenten Tuomas Hannikainen på den stora stråkkvintettens massiva klang. Utöver Sallins *Aspekteja Peltoniemen Hintrikin* surmarssista framfördes i konserten *Liten svit* av Nielsen, Sibelius *Humoresker* med Ingolf Turban som solist och slutligen Tjajkovskijs *Souvenir de Florence*.

Philharmonic Wind Players Berlin

Vuosi 2015 oli säveltäjien Jean Sibelius, Carl Nielsen ja Alexander Glazunov 150-vuotisjuhlavuosi, ja lähes joka konsertissa soitettiin jonkun heistä musiikkia. Avajaiskonsertissa kuultiin kaikkien kolmen teoksia ja lisäksi festivaalin tilausteos, Lotta Wennäkosken *Päärme*, tulkkina uusi tuttavuus, Petteri Iivosen, Samuli Peltosen ja Juho Pohjosen muodostama Sibelius Piano Trio. Vuoden ensikertalaisia olivat myös sellisti Sampo Korkeala, alttoviulisti Atte Kilpeläinen ja Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri.

Edellisenä vuonna koettiin kvintettojen kesä, nyt erilaisten triojen kesä. Sibelius Piano Trio ahkeroi mm. Sibeliuksen varhaisten triojen tulkkina. Juho Pohjonen esitti Westersin II-lalliskonsertissa kaksi Sibeliuksen harvoin kuultua pianosarjaa vuodelta 1929, jolloin sävelkynä oli jo hiipumassa ja kamppailu 8. sinfonian kanssa oli alkanut.

Veturitalissa, jossa oli esillä Leena Luostarisen taidetta, kuultiin Triojen juhlaa -konsertissa mm. Beethovenia ja Brahmsia. Festivaalilla oli jälleen monessa mukana puhallinkvintetti Philharmonic Wind Players Berlin. Kesää varten kootussa jousikvartetissa soitti kolme Korkealaa, viulistit Katinka ja Sonja sekä sellisti Sampo, alttoviulistina Atte Kilpeläinen. He esittivät mm. Glazunovin musiikkia jousikvartetille, ja Samuli Peltosen liittyttyä mukaan kuultiin säveltäjän jousikvintetto A-duuri. Felix Dervaux ja Ishay Lantner liittyivät vuorollaan mukaan Glazunovin teosten tulkiksi.

Myös Aulis Sallinen kuului vuoden juhlijoihin 80-vuotissyntymäpäivänsä takia, ja hänenkin musiikkinsa, soolosoitinesi-

Året 2016 var på Kimitoön kvartetternas sommar. Stråkkvartetten Meta4, Festivalkvartetten med Katinka och Sonja Korkeala, altviolinisten Hariolf Schlichtig och cellisten Samuli Peltonen, samt blockflöjtkvartetten Bravade var fullt sysselsatta. Bravade serverade en förtjusande klangvärld från renässansen och barocken – och som kuriositet den nutida kompositionen Sittande ankor. Stråkkvartetterna framförde sammanlagda åtta kvartetter. Meta4 framträdde på två dagar i tre konserter; i tjuvstartskonserterna hördes förutom kvartetter av Haydn och Schubert också Beethovens Glasögonduo för violin och altviolin, och i öppningskonserterna uruppförandet av Kimmo Hakolas stråkkvartett. Konserten i Sandö gård avslutades med Beethovens sista kvartett. På festivalkvartetternas notställ fanns bl.a. Mozart och Mendelssohn. Bägge kvartetter expanderade också till kvintetter då pianisten Bengt Forsberg eller klarinettisten Tuulia Ylönen anslöt sig. Då klingade salarna bl.a. av Dvořáks, Schumanns och Mozarts verk.

Efter ett mellanrum bjöd festivalen åter på en sångsolist, sopranen Mia Huhta, som tillsammans med pianisten Bengt Forsberg bjöd lyssnarna på mera sällan hörda lieder av bl.a. Erich Korngold och Roger Quilter.

I den första av de två kyrkokonserterna framfördes Schuberts dystert underbara kvartett *Der Tod und das Mädchen* av Festivalkvartetten, som i stearinljuskonserten sedan fortsatte med toner av Dvořák och Mozart. I Lokstallet i Salo fick man utöver musiken bekanta sig med konst av Lyyli Säilä och Uuno Eskola. Konserten öppnades med Festivalkvartetten och Bengt Forsberg i Prokofjevs *Uvertyr över hebreiska temen*. Sjostakovitjs sonat för altviolin och piano tolkades av Hariolf Schlichtig och Bengt Forsberg.

Sommarens andra uruppförande, Jyrki Linjamas *Sonata da chiesa* framfördes av cembalisten Petteri Pitko i Hitis kyrka och i Grande Finale-konserten hördes ännu ett tredje uruppförande, Sebastian Fagerlunds för Bravade komponerade *Windways*. För det övriga programmet svarade Finland-

tyksistä suurempiin kokoonpanoihin, oli vahvasti esillä. Grande Finalen esiintyjänä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri toi Tuomas Hannikaisen johtamana mukanaan ison jousiston sointihuimaa. Sallisen teoksen Aspekteja Peltoniemen Hintrikin surumarssista lisäksi konsertissa kuultiin Nielsenin Pieni sarja, Sibeliuksen Humoreskeja, solistina Ingolf Turban ja uljaaksi lopuksi Tšaikovskin Muistoja Firenzestä.

Vuonna 2016 oli Kemiönsaarella kvartettojen kesä. Jousikvartetti Meta4 sekä Katinka ja Sonja Korkealan, alttoviulisti Hariolf Schlichtigin ja sellisti Samuli Peltosen muodostama Festivaalikvartetti sekä nokkahuilukvartetti Bravade olivat täystyöllistettyjä. Bravaden tuomisina oli renessanssin ja barokin ihastuttava sointimaailma - ja kurioositeettina oman aikamme lystikäs sävellys Istuvat ankat. Jousikvartetit soittivat yhteensä kahdeksan kvartettoa. Meta4 esiintyi kahtena päivänä kolmessa konsertissa; Varaslähdössä kuultiin Haydnin ja Schubertin kvartettojen lisäksi Beethovenin Silmälasiduo viululle ja alttoviululle, ja Avajaiskonsertissa Kimmo Hakolan jousikvartetton kantaesitys. Sandön kartanossa konsertin päätti Beethovenin viimeinen kvartetto. Festivaalikvartetin nuottitelineillä oli mm. Mozartia ja Mendelssohnia. Molemmat kvartetit laajenivat myös kvinteteiksi, kun mukaan tuli pianisti Bengt Forsberg tai klarinetisti Tuulia Ylönen. Silloin sali täyttyi mm. Dvořákin, Schumannin ja Mozartin sävelistä.

Festivaalilla oli tauon jälkeen taas laulusolisti, sopraano Mia Huhta, joka vei Bengt Forsbergin kanssa kuulijat liedin vähemmän tunnettuun maailmaan, säveltäjinä mm. Erich Korngold ja Roger Quilter.

ska barockorkesteren med konsertmästare Irma Niskanen och cembalist Petteri Pitko. Konserten avslutades med Bachs kantat Ich habe genug, med Mia Huhta som solist.

Osmo Tapio Räihälä & Petri Kumela

Finlands självständighet 100 år – där hitta-
de man temat för programplaneringen inför
Musikfestspelen sommaren 2017, med ett
över tvåhundraårigt perspektiv från Bern-
hard Henrik Crusell till Jaakko Kuusisto. En
ny artist, gitarristen Petri Kumela, framförde
i den nya konsertlokalen Teijo kyrka 17 mi-
niatyper som beskriver små djur, däribland
två uruppföranden som eventuellt var ännu
nyare än Kuusistos verk: Osmo Tapio Räh-
häläs Brokseglare och Veli-Matti Puuma-
las Enkelbeckasin. Nya artistbekantskaper
var också altviolinisten Ellen Nisbeth och
violinisten Fredrik Paulsson, barytonen
Gabriel Suovanen, blåskvintetten Arktinen
hysteria och Wegelius kammarstråkar med
Annemarie Åström som konsertmästare.
Som konferencier vid några av konserterna
fungerade Melissa Petters.

Bengt Forsberg framträdde som solopianist
i verk av bl.a. Sibelius och Palmgren, som
kammarmusiker i många sammansättningar
och som organist i Hitis kyrka. När han fick
sällskap på scen av Gabriel Suovanen fick
man i olika konserter höra sånger av Toivo
Kuula, Yrjö Kilpinen och Ture Rangström.
De kvinnliga tonsättarna hade på Kimitoön
dittills representerats av Clara Schumann,
Kaija Saariaho och Lotta Wennäkoski, men
nu framfördes den engelskfödda Rebecca
Clarkes altviolinsonat av Ellen Nisbeth och
Bengt Forsberg, Johanna Eränkös verk för
valthorn solo och gitarrminiatyrerna Ström-
ming komponerad av Lotta Wennäkoski och
Sjöborre av Minna Leinonen.

Kahden kirkon konserteista ensimmäisessä
kuultiin Schubertin synkeänihana kvartetto
Tyttö ja kuolema, esittäjänä Festivaalikvar-
tetti, joka Kynntiläkonsertissa jatkoi Dvořá-
kin ja Mozartin sävelin. Salon Veturitallissa
sai musiikin lisäksi tutustua Lyyli Säilän ja
Uuno Eskolan taiteeseen. Konsertin avasi
Festivaalikvartetti ja Bengt Forsberg, teos
oli Prokofjevin Alkusoitto heprealaisista tee-
moista. Šostakovitšin sonaatin alttoviululle ja
pianolle tulkitsivat Hariolf Schlichtig ja Bengt
Forsberg.

Kesän toisen kantaesityksen, Jyrki Linjamen
Sonata da chiesan, esitti Hiittisten kirkossa
cembalisti Petteri Pitko, ja Grande Finales-
sa soi kolmas kantaesitys, Sebastian Fager-
lundin Bravadelle kirjoittama Windways.
Muusta ohjelmasta vastasi Suomalainen ba-
rokki-orkesteri konserttimestarina Irma Ni-
skanen, cembalistina Petteri Pitko. Konsertti
päätyi Bachin kantaattiin Ich habe genug,
solistina Mia Huhta.

Suomi itsenäisenä 100 vuotta – siinäpä os-
viitta kesän 2017 Musiikkijuhlien ohjelmis-
tosuunnittelulle yli 200 vuoden aikapers-
pektiivillä Bernhard Henrik Crusellista
Jaakko Kuusistoon. Uusi taiteilija, kitaristi
Petri Kumela, esitti ensi kertaa konsertti-
paikkana olleessa Teijon kirkossa 17 pieniä
otuksia kuvailevaa miniatyyriä mukana kaksi
kantaesitystä, jotka saattoivat olla Kuusiston
teosta uudempia: Osmo Tapio Räihälän Kal-
liokirskuja ja Veli-Matti Puumalan Taivaan-
vuohi. Uusia esiintyjiä olivat myös alttovi-
ulisti Ellen Nisbeth ja viulisti Fredrik Paulsson,
baritoni Gabriel Suovanen, puhallinkvintetti
Arktinen hysteria ja Wegelius-kamarijouset,
konserttimestarina Annemarie Åström. Ke-
sän juontajana joissakin tilaisuuksissa toimi
Melissa Petters.

Bengt Forsberg esiintyi soolopianistina mm.
Sibeliuksen ja Palmgrenin tulkkina, kamari-
muusikkona monissa yhtyeissä ja urkurina
Hiittisten kirkossa. Kun lavalle hänen seu-
rakseen astui Gabriel Suovanen, saatiin eri
konserteissa kuulla Toivo Kuulan, Yrjö Kil-
pisen ja Ture Rangströmin lauluja. Kemiön-
saarella naissäveltäjien edustus oli ollut
aiemmin Clara Schumannin, Kaija Saariahon

Arktinen hysteria, bestående av flöjtisten Matti Närhinsalo, oboisten Laura Kempainen, klarinettisten Christoffer Sundqvist, valthornisten Tommi Hyytinen och fagottisten Ann-Louise Wägar blåste liv i bl.a. Joonas Kokkonens och Jean Françaix blåskvintetter och i Lokstallet i Salo uruppförde de Kimmo Hakolas blåskvintett. De fem musikerna medverkade också i Beethovens kvintett för piano och blåsinstrument, César Francks pianokvintett och Luigi Boccherinis gitarrkvintett. Sommarens äldsta finländska verk, Crusells Pot-pourri från år 1814 klingade i Sandö gård som en inledning till kamarmusik av Haydn och Mozart, medan det nyaste, Jaakko Kuusistos Miete för blåskvintett från år 2016 inledde konsertparet Från kyrka till kyrka. I stearinljuskonserten klingade musik av bl.a. Bach och Nordgren tolkad av gitarristen Petri Kumela.

Wegelius kammarstråkars program i Grande Finale började med Sibelius Rakastava-svit, fortsatte med Sallinens Don Juanquixotes nattliga danser med Jan-Erik Gustafsson som solist och avslutades med Tjajkovskijs Serenad för stråkar.

Festivalen går in på sitt tredje decennium

Kimitoöns Musikfestspel firade sommaren 2018 sitt 20-årsjubileum. ”De här åren omfattar ofantligt mycket arbete, alltså blod, svett och tårar”, konstaterade de konstnärliga ledarna Sonja och Katinka Korkeala i sin hälsning i programboken.

Förstagångsbesökare som artister var sopranen Johanna Rusanen, violinisten Anna-Liisa Bezrodny, pianisten Roope Gröndahl, flöjtisten Niamh McKenna och

ja Lotta Wennäkosken varassa, mutta nyt kuultiin Ellen Nisbethin ja Bengt Forsbergin esittämänä englantilaissyntyisen Rebecca Clarken alttoviululsonaatti, Johanna Erängön sooloteos käyrätorvelle sekä kitaraminia-tyyrit Lotta Wennäkosken Silakka ja Minna Leinosen Merisiili.

Huulisti Matti Närhinsalon, oboisti Laura Kempaisen, klarinetisti Christoffer Sundqvistin, käyrätorvisti Tommi Hyytisen ja fagotisti Ann-Louise Wägarin muodostama Arktinen hysteria puhalsi eloon mm. Joonas Kokkonen ja Jean Françaix’n puhallinkvintetto, ja Salon Veturitallissa yhtye soitti kan- taesityksen Kimmo Hakolan puhallinkvintet- tosta. Viiden muusikon teoksia kesässä olivat myös Beethovenin kvintetto pianolle ja puhaltimille, Brahmsin klarinettikvintetto, César Franckin pianokvintetto ja Luigi Boccherinin kitarakvintetto. Kesän vanhin suomalaisteos, Crusellin Pot-Pourri vuodel- ta 1814, soi Sandön kartanossa johdantona Haydnin ja Mozartin kamarimusiikille, ja uu- sin, Jaakko Kuusiston Miete puhallinkvinte- tille vuodelta 2016 avasi Kirkosta kirkkoon -konserttiparin. Kynttiläkonsertissa soivat mm. Bachin ja Nordgrenin sävelet Petri Ku- melan kitaratulkintoina.

Wegelius Kamarijousten ohjelma Grande Finalessa alkoi Sibeliuksen Rakastava-sarjal- la, jatkui Sallisen Don-Juanquixoten yöllisil- lä tansseilla solistina Jan-Erik Gustafsson ja päättyi Tšaikovskin Serenadiin jousille.

Festivaali siirtyy kolmannelle vuosikymmenelle

Kemiönsaaren Musiikkijuhlilla vietettiin ke- sällä 2018 20-vuotisjuhlia. ”Näihin vuosiin sisältyy mielettömän paljon työtä, eli verta, hikeä ja kyyneleitä”, totesivat taiteelliset johtajat Sonja ja Katinka Korkeala terveh- dyksessään ohjelmakirjassa.

Ensikertalaisia taiteilijoita olivat sopraano Johanna Rusanen, viulisti Anna-Liisa Bezrodny, pianisti Roope Gröndahl, huulisti Niamh McKenna ja pianisti-kapellimesta- ri Ralf Gothóni. Uusi Helsinki -kvartetti oli jälleen mukana, ja kesän taiteilijoiden muo-

pianisten-kapellmästaren Ralf Gothóni. Nya Helsingforskvartetten var åter med och i en kvartett bildad av sommarens artister spelade förutom Sonja och Katinka Korkeala Wen Xiao Chen och Jan-Erik Gustafsson. Samarbetet med Aulis Sallinen hade fortsatt, vilket resulterade i hela två uruppföranden. Festivalen kunde därmed stoltsera med att varje sommar ha presenterat minst ett uruppförande och de flesta av dem för tillfället beställda.

Toivo Kuula och Claude Debussy inspirerade programplaneringen: 100 år hade gått sedan deras död. Redan i Tjuvstart-konserten, presenterad av den från radions Riston valinta bekanta Risto Nordell, hördes musik av Kuula framförd av Roope Gröndahl och Ilari Angervo. I öppningskonserten tolkade Anna-Liisa Bezrodny och Roope Gröndahl Kuulas violinsonat, Ralf Gothóni Sallinsens Åtta pianominiatyrrer som uruppförande och Päivi Severeide tillsammans med Nya Helsingforskvartetten Debussys Två danser för harpa och stråkkvartett. Avslutningsnumret var Sjostakovitjs pianokvintett. NHK tolkade senare under festivalen också kvartetter av bl.a. Haydn, Beethoven, Verdi och Ravel.

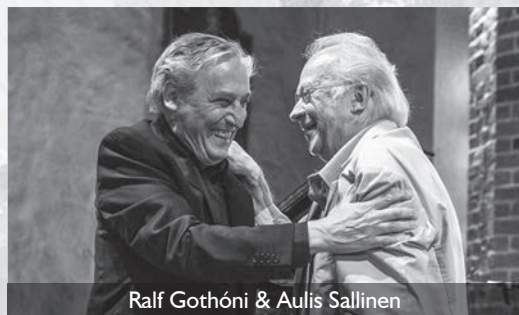
Niamh McKenna, Wen Xiao Zheng och Päivi Severeide framförde i Söderlångvik gård Debussys sonat för flöjt, altviolin och harpa, medan Jan-Erik Gustafsson och Roope Gröndahl tolkade tre pärlor av Kuula. Gröndahl spelade också pianostycken av Debussy.

Bland sommarens rariteter fanns Erkki Melartins sonat för flöjt och harpa, Jean Cras kvintett för harpa och stråkar, E. T. A. Hoffmanns harpkvintett och Johan Halvorsens Passacaglia för flöjt och cello.

I den första av Från kyrka till kyrka-konserterna slogs sommarens två stråkkvartetter samman till en oktet för att spela Sjostakovitj. Stearinljuskonsertens läckerbitar inkluderade Debussys soloflöjtstycke Syrinx och Louis Spohrs Fantasia för harpa.

dostamassa kvartetissa soittivat Sonja ja Katinka Korkealan lisäksi Wen Xiao Cheng ja Jan-Erik Gustafsson. Yhteistyö Aulis Sallisen kanssa oli jatkunut, tuloksena peräti kaksi kantaesitystä. Festivaali voikin olla ylpeä siitä, että joka kesä on kuultu vähintään yksi kantaesitysteos, ja useimmat niistä ovat olleet tilausteoksia.

Toivo Kuula ja Claude Debussy antoivat vinkkejä ohjelmistosuunnitteluun: heidän kuolemastaan oli kulunut sata vuotta. Jo Riston Valinta -radio-ohjelmasta tutun Riston Nordellin juontamassa Varaslähtö-konsertissa kuultiin Kuulaa Roope Gröndahlin ja Ilari Angervon esittämänä. Avajaiskonsertissa Anna-Liisa Bezrodny ja Roope Gröndahl tulkitsivat Kuulan viulusonaatin, Ralf Gothóni Sallisen Kahdeksan pianominiatyriä kantaesityksenä ja Päivi Severeide Uusi Helsinki -kvartetin kanssa Debussyn Kaksi tanssia harpulle ja jousikvartetille. Päätosnumerona oli Šostakovitšin pianokvintetto. UHK:ta kuultiin festivaalin aikana myös mm. Haydnin, Beethovenin, Verdin ja Ravelin kvartettojen tulkkina.

Ralf Gothóni & Aulis Sallinen

Niamh McKenna, Wen Xiao Zheng ja Päivi Severeide tulkitsivat Söderlångvikin kartanossa Debussyn sonaatin huilulle, alttoviululle ja harpulle, ja Jan-Erik Gustafsson ja Roope Gröndahl tunnelmoivat Kuulan kolmen teoshelmen parissa. Gröndahlin repertuaariin kuului myös Debussyn pianokappaleita.

Kesän harvinaisuuksia olivat mm. Erkki Melartinin sonaatti huilulle ja harpulle, Jean Crasin kvintetto harpulle ja jousille, E. T. A. Hoffmanin harppukvintetto ja Johan Halvorsenin Passacaglia viululle ja sellolle.

Grande Finale var Mellersta Österbottens Kammarorkesters och Ralf Gothónis fest. Den började med Alfred Schnittkes pianokonsert och avslutades med Antonín Dvořáks Serenad för stråkar. Däremellan klingade Toivo Kuulas Preludium och intermezzo, samt Aulis Sallins Kammarmusik IX, Nocturno, till Eino Leinos kända dikt. Uruppförandets vokalparti sjöngs av Johanna Rusanen.

Johanna Rusanen, Ralf Gothóni, MÖK - KPKO

Ett av de mest omtalade ämnena i kulturdebatten de senaste åren har varit ojämlikheten mellan könen i konsertlivet. Kimitoöns kommentar till diskussionen sommaren 2019, Clara Schumanns 200-årsjubileum, var att lyfta fram även andra kvinnliga tonsättare ur historiens dunkel. I många av festivalens konserter hade programmen inslag, från små stycken till omfattande kammarverk, av tonsättare som Fanny "Felix syster" Mendelssohn, österrikiska Maria Theresia von Paradis, franska Mélanie Bonis och Nadia Boulanger, amerikanska Amy Beach och grekiska Konstantia Gourzi.

Nya konsertplatser var Vagnmuséet vid Söderlångviks gård och Wijks gård. För första gången deltog pianisten Milana Chernyavska, altviolinisten Diyang Mei, cellisten Senja Rummukainen, flöjtisten Hanna Juutilainen och Avanti! Ensemble med Matias Häkkinen, cembalo, gambisterna Jukka Rautasalo, Anthony Marini och Louna Hosia, samt sopranen Tuuli Lindeberg.

Uruppföranden var Jyrki Linjamas stråkkvartett nr. 2 och Olli Kortekangas Due per due, en 50-årshyllning till de konstnärliga ledarna Sonja och Katinka Korkeala. De framförde den här violinduetten i Lokstallskonserten, i vilken alla övriga verk var komponerade av makarna Schumann.

Kirkosta kirkkoon -konserterna i ensimmässiga sällskapet två jousikvartetter lyöttäytyvät yhteen oktetiksi soittamaan Šostakovitšia. Kynttiläkonsertin makupalloja olivat mm. Debussyn soolohuilukappale Syrinx ja Louis Spohrin Fantasia harpulle.

Grande Finale oli Keski-Pohjanmaan Kamari-orkesterin ja Ralf Gothónin juhlaa. Se alkoi Alfred Schnittken pianokonsertolla ja päättyi Antonin Dvořákin Serenadiin jousille. Siinä välissä soi Toivo Kuulan Preludi ja Intermezzo sekä Aulis Sallisen Kamarimusiikki IX, Nocturno, tekstinä Eino Leinon tunnettu runo. Teoksen kantaesityksen solistina lauloi Johanna Rusanen.

Viime vuosien yksi puhutuimmista kulttuurikeskustelun aiheista on ollut sukupuolten epätasa-arvo konserttielämässä. Kemiönsaaren kommentti keskusteluun kesällä 2019, Clara Schumannin syntymän 200-vuotisjuhlavuonna, oli nostaa historian hämäristä esiin muitakin naissäveltäjiä. Niinpä ohjelmistoon oli ripoteltuna moneen konserttiin koko joukko musiikkiteoksia, säveltäjinä saksalainen Fanny "Felixin sisko" Mendelssohn, itävaltalainen Maria Theresia von Paradis, ranskalaiset Mélanie Bonis ja Nadja Boulanger, amerikkalainen Amy Beach ja kreikkalainen Konstantia Gourzi.

Diyang Mei, Sonja Korkeala, Jyrki Linjama
Katinka Korkeala, Samuli Peltonen

Uusia konserttipaikkoja olivat Söderlångvikin kartanon Vaunumuseo ja Wijkin kartano. Ensi kertaa mukana olivat pianisti Milana Chernyavska, alttoviulisti Diyang Mei, sellisti Senja Rummukainen, huilisti Hanna Juutilainen sekä Avanti! Ensemble: cembalisti Ma-

Katinka Korkeala, Olli Kortekangas, Sonja Korkeala

Avanti! Ensemble bjöd på två fantastiska konserthelheter med musik från gångna sekler. I Söderlångviks Café Vivan hördes musik från 1600-talets London varvad med kompositioner av Olli Virtaperko och i den första Från kyrka till kyrka-konserten bjöds publiken på toner från Mikael Agricolas tid. Solist var specialisten på tidiga sångstilar Tuuli Lindeberg. I stearinljuskonserten förtjusade hon med sånger både från 1500-talet och från Robert Schumanns penna.

Ukrainska Milana Chernyavska framträdde både med pianosolon och i många kamarsammansättningar, bl.a. tillsammans med Sonja och Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig och Senja Rummukainen i Dvořáks pianokvintett, som avslutning på Grande Finale-konserten. I den konserten hördes också Clara Schumanns sånger tolkade av Tuuli Lindeberg och Milana Chernyavska och Kaija Saariahos Couleurs du vent för flöjt solo, framförd av Hanna Juutilainen.

Den för kulturlivet skrämmande förödande koronapandemin omintetgjorde Kimitoöns Musikfestspels planer för sommaren 2020, men sommaren 2021, då Sonja Korkeala ensam var konstnärlig ledare, klingade åter en mångsidig musikalisk blandning på ön och i Sagu. Artistgardet bestod uteslutande av finländska musiker. Hela två orkestrar medverkade; Finländska Barockorkestrern var bekant från tidigare, medan Jyväskylä Sinfonia var festivaldebutant. Orkestrern framträdde i öppningskonserten i Kimito kyrka under Emilia Hovings ledning och med Samuli Peltonen som solist i ett framförande av Tjajkovskijs Rokoko-variationer. För första gången smakades också en stor

tias Häkkinen, gambistit Jukka Rautasalo, Anthony Marini ja Louna Hosia sekä sopraano Tuuli Lindeberg.

Kantaesitystekokset olivat Jyrki Linjaman joussikvartetto nro 2 ja Olli Kortekankaan Due per due, 50-vuotisonnittelua taiteellisille johtajille Sonja ja Katinka Korkealalle. He esitivät tämän viuludueton Veturitallin konsertissa, jonka muut teokset olivat pariskunta Schumannin kamarimusiikkia.

Avanti! Ensemble tarjosi kaksi huikeaa menneitten vuosisatojen musiikkia esittänyttä konserttikokonaisuutta: Söderlångvikin kartanon Café Vivaniissa kuultiin musiikkia 1600-luvun Lontoosta, lisäksi Olli Virtaperkon sävellyksiä, ja Kirkosta kirkkoon ykköskonsertissa eläydyttiin Mikael Agricolan ajan säveliin. Solistina oli vanhojen laulutyylien spesialisti Tuuli Lindeberg. Kynttiläkonsertissa hän ihastutti sekä 1500-luvun että Robert Schumannin lauluilla.

Ukrainalainen Milana Chernyavska esiintyi sekä pianosooloin että monissa kamarikokoonpanoissa, mm. Sonja ja Katinka Korkealan, Hariolf Schlichtigin ja Senja Rummukaisen kanssa Dvořákin pianokvinteton pyörteisä Grande Finalen päätökseksi. Konsertissa kuultiin myös Clara Schumannin lauluja Tuuli Lindebergin ja Milana Chernyavskan esityksenä ja Kaija Saariahon Couleurs du vent soolohuilulle, tulkkina Hanna Juutilainen.

Emilia Hoving & Jyväskylä Sinfonia

Kulttuurielämälle pelottavan tuhoisa koronapandemia teki tyhjäksi Kemiönsaaren Musiikkijuhlien suunnitelmat kesälle 2020, mutta kesällä 2021, jolloin Sonja Korkeala yksin oli taiteellisena johtajana, kaikui saarella ja Sauvossa jälleen monipuolinen musiikkikattausta. Taiteilijakunta koostui

klassisk symfoni då konserten avslutades med Beethovens sjunde symfoni.

Jyrki Linjamas två stråkkvartetter uruppfördes av Zagros-kvartetten bestående av Hannu Vasara, Kaisa Kallinen, Camilla Vilkmann och Miika Uuksulainen. Flöjtisten Erica Nygård och harpisten Päivi Severeide bjöd flitigt på läckerbitar från barocktiden fram till samtiden, representerad av Pertti Jalavas verk för flöjt och harpa samt uruppföranden av verk för soloflöjt av Arttu Takalo och Niels Burgmann.

I Kimito kyrka mindes man vår internationella sångstjärna på 1800-talet, Emma Engdahl, vars personliga historia knyter an till Sjöfax gård i Kimito. Hedvig Paulig och Folke Gräsbeck framförde ett program bestående av finska och tyska sånger samt några opera-rior, som alla hade ingått i Engdahls repertoar. Skådespelaren Alma Pöysti knöt med sitt berättande ihop kvällen till en förnämlig helhet. Nytt och garanterat annorlunda var det då tonsättaren-pianisten Eero Hämeenniemi presenterade en meditativ konsert bestående av improvisation, indisk musik och jazz i Vagnmuseet, där publiken om man ville fick ligga på yogamatör eller något annat underlag. Hördes det manne snarkningar – därom förtäljs inget.

Finländska barockorkestern, åttahövdade ensemblen med Anthony Marini som ledare och Petteri Pitko som cembalist, tog med publiken till musiklivet vid hovet i Stockholm på 1600-talet, med tonsättare som Stephen Nau och Raumobördige Johan Helmich Roman. Fransk och tysk tidig musik framfördes i de två kyrkornas konsertkväll, i stearinljuskonserten dessutom Paul Hinde-

vain suomalaisista muusikoista. Mukana oli peräti kaksi orkesteria; Suomalainen barokkiorkesteri oli jo aiemmin tullut tutuksi, Jyväskylän Sinfonia oli ensikertalainen. Se esiintyi Kemiön kirkon Avajaiskonsertissa Emilia Hovingin johtamana, solistina Samuli Peltonen, joka tulkitsi Tšaikovskin Rokokoo-muunnelmät. Suuren klassisen sinfonian makuun saarella päästiin ensi kerran, kun konsertti päättyi Beethovenin VII sinfoniaan. Jyrki Linjaman kaksi jousikvartettoa sai kantaesityksensä Hannu Vasaran, Kaisa Kallisen, Camilla Vilkmannin ja Miika Uuksulaisen muodostaman Zagros-kvartetin konserteissa. Huilisti Erica Nygård ja harpisti Päivi Severeide ahkeroivat tarjoten herkkuja barokista omaan aikaamme, jota edustivat Pertti Jalavan teos huilulle ja harpulle sekä Arttu Takalon ja Niels Burgmannin soolo-huiluteosten kantaesitykset.

Kemiön kirkossa muisteltiin 1800-luvun kansainvälistä laulajatahteamme, sopraano Emma Engdahlia, jonka henkilöhistoria liittyy Kemiön Sjöfaxin kartanoon. Hedvig Paulig ja Folke Gräsbeck esittivät suomalaisista ja saksalaisista lauluista ja muutamasta ooppera-aariasta koostuvan ohjelman, jonka numerot ovat kuuluneet Engdahlin repertuaariin. Näyttelijä Alma Pöysti kutoi kerronnallaan illasta upean kokonaisuuden. Uutta ja taatusti erilaista oli säveltäjä-pianisti Eero Hämeenniemen improvisaatiota, intialaista musiikkia ja jazzia yhdistävä meditatiivinen konsertti Vaunumuseossa, jossa yleisö sai niin halutessaan köllötellä lattialla joogamatolla tai muunlaisella alustalla. Kuuliko kuorsauksia – siitä ei liene tietoa.

Suomalaisen barokkiorkesterin kahdeksanpäinen yhtye, liiderinä Anthony Marini ja cembalistina Petteri Pitko, saatteli kuulijat Tukholman hovin musiikkimaailmaan 1600-luvulta alkaen, säveltäjinä mm. Stephen Nau ja raumalaislähtöinen Johan Helmich Roman. Ranskalaista ja saksalaista vanhaa musiikkia kuultiin kahden kirkkokonsertin illassa, Kynttiläkonsertissa lisäksi Paul Hindemithin sonaatti harpulle Päivi Severeiden esittämänä. Grande Finalea ei ollut, vaan festivaali päättyi Kynttiläkonsertissa Bachin säveliin.

miths sonat för harpa presenterad av Päivi Severeide. Ingen Grande Finale ordnades, utan festivalen avslutades i stearinljuskonserten till toner av Bach.

Finländska barockorkestern
Suomalainen barokkiorkesteri

Sommaren 2022 kunde Kimitoöns Musikfestspels publik glädjas åt att två av festspelens centrala konsertlokaler, Söderlångviks gård och Lokstallet i Salo hade blivit klara efter renovering. Nu var också utländska artister med igen: festivaldebutanterna pianisten Alfredo Perl, altviolinisten Roland Glassi och klarinettisten Norbert Kaiser. Liksom alla andra artister medverkade de i flera olika konserter och i olika sammanställningar, bl.a. i framföranden av Crusells klarinettkvartetter. Nya framträdande var också kammarorkestern Ensemble Nylandia och St. Michels stadsorkester, som under Jan Söderbloms ledning under öppningskonserten förtjusade med verk av Edvard Grieg och Felix Mendelssohn. I den senares tidiga violinkonsert var Anna-Liisa Bezrodny solist. Som raritet hördes Ida Mobergs verk Stillhet. Moberg höll år 1906 som första finländska kvinna en egen kompositionskonsert, i vilken hon ledde sina egna orkesterverk.

Kimitoöns festival hade också tidigare fört publiken med på tidsresor långt tillbaka i det förflutna, än till London eller hovet i Stockholm, än till Agricolas tid. Nu fick man i den första Från kyrka till kyrka-konserten tillsammans med Ensemble Nylandia färdas till sekelskiftet 1500–1600 och Per Brahes tidevarv, med sopranen Johanna Isokoski som solist och tonsättarnamn som Jacob van Eyck, Jan Pieterzoon Sweelinck och Tobias Hume. De som vandrade vidare till stearinljuskonserten bjöds på verk av bl.a.

Kesällä 2022 Kemiönsaaren Musiikkijuhlilla iloittiin kahden vakiintuneen konserttitilan, Söderlångvikin kartanon ja Salon Veturitallin remonttien valmistumisesta. Nyt oli mukana jälleen myös ulkomaalaisia taiteilijoita: ensikertalaiset pianisti Alfredo Perl, alttoviulisti Roland Glassl ja klarinetisti Norbert Kaiser. Kuten kaikki taiteilijat, hekin olivat mukana useissa konserteissa ja erilaisissa kokoonpanoissa, mm. Crusellin klarinettikvartettojen esityksissä. Uusia esiintyjä olivat myös kamariorkesteri Ensemble Nylandia ja Mikkelin kaupunginorkesteri, joka Avajaiskonsertissa Jan Söderblomin johtamana ihasuttu Edvard Griegin ja Felix Mendelssohnin teoksilla. Jälkimmäisen varhaisessa viulukonsertossa solistina oli Anna-Liisa Bezrodny. Harvinaisuutena kuultiin Ida Mobergin teos Hiljaisuus. Moberg piti vuonna 1906 ensimmäisenä suomalaisena naisena sävellyskonsertin, jossa johti itse omia orkesterisävellyksiään.

Anna-Liisa Bezrodny, Jan Söderblom, MKO

Kemiönsaaren festivaali oli ennenkin vienyt yleisön aikamatkalle kauas menneisyyteen, milloin Lontooseen tai Tukholman hoviin, milloin Agricolan aikakauteen. Nyt päästiin ensimmäisessä Kirkosta kirkkoon-konsertissa Ensemble Nylandian kyydissä Pietari Brahen aikaan 1500–1600 -lukujen taitteeseen, laulusolistina sopraano Johanna Isokoski, säveltäjinä mm. Jacob van Eyck, Jan Pieterzoon Sweelinck ja Tobias Hume. Kynttiläkonserttiin vaeltaneita hemmoteltiin mm. Bachin, Bartókin ja Robert Schumannin sävelin, esiintyjinä Anna-Liisa Bezrodny, Sonja Korkeala, Roland Glassl ja Jan-Erik Gustafsson.

Lainahöyhenissä-konsertissa Ensemble Nylandia esitti musiikkia sekä alkuperäisten nuottien mukaan että uusina sovituk-

Bach, Bartók och Robert Schumann framförda av Anna-Liisa Bezrodny, Sonja Korkeala, Roland Glassi och Jan-Erik Gustafsson.

I konserten I lånta fjädrar framförde Ensemble Nylandia både musik enligt ursprungliga noter och i nya arrangemang. Tonsättarnamn i Grande Finale var bl.a. Beethoven och Honegger. Huvudverket var César Francks pianokvintett i f-moll.

Innevarande sommar 2023 bevittnar vi Kimitoöns Musikfestspels kvartssekkellånga historia. Katinka Korkeala har återvänt som konstnärlig ledare. Tre tonsättare, Édouard Lalo, Sergej Rachmaninov och György Ligeti har som årsjubilarer influerat programplaneringen. Under sommaren hörs gammalt och bekant, men också aldrig tidigare upplevt, som musik av Orlando Gibbons. Åter njuter vi också av kombinationen musik och finsmakande, fantastiska konsertmiljöer och underbar skärgårdsnatur. Längre leve Kimitoöns Musikfestspel!

Tuulikki Närhinsalo
övers. Mats Lillhannus

sina. Grande Finalen säveltäjänimiä olivat mm. Beethoven ja Honegger. Päättösteos oli César Franckin pianokvintetto f-molli.

Tänä kesänä 2023 olemme todistamassa Kemiönsaaren Musiikkijuhlien neljänneksivuosisataista historiaa. Katinka Korkeala on palannut toiseksi taiteelliseksi johtajaksi. Kolme säveltäjää, Édouard Lalo, Sergei Rahmaninov ja György Ligeti ovat juhla-vuosisäveltäjinä antaneet viihkeitä ohjelmiston suunnitteluun. Kesässä kuullaan tuttua ja turvallista, myös ennen kuulematonta, kuten Orlando Gibbonsia. Taas nautitaan myös musiikkia ja herkuttelua yhdistävistä elämyksistä, nähdään upeita konserttimiljöitä ja ihanaa saaristoluontoa. Kauan eläköön Kemiönsaaren Musiikkijuhlat!

Tuulikki Närhinsalo

Konstnärliga ledare - Taiteelliset johtajat

Katinka Korkeala & Martti Rautio 1999–2007
Katinka Korkeala & Sonja Korkeala 2008–2019
Sonja Korkeala 2020–2022
Katinka Korkeala & Sonja Korkeala 2023–

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtajat

Leena Lindroth 1998–1999
Eero Linjama 2000–2001
Mia Leinonen 2001–2002
Hanna Kosonen 2002–2004
Hans Tinell 2004–2005
Sanna Strömsund 2006–2008
Olli Hirvonen 2008–2009
Jukka Mäkelä 2009–

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS ARTISTER UNDER ÅREN 1999–2023

KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLIEN TAITEILIJOITA VUOSINA 1999–2023

Ensembler & orkestrar - Yhtyeet ja orkesterit

Arktinen Hysteria, blåskvintett -
puhallinkvintetti; 2017
Avanti! Ensemble; 2019
BarockOstrobothnia; 2012, 2013
Bellman Ensemble; 2009
Bravade, blockflöjtskvartett -
nokkahuilukvartetti; 2016
Doina Klezmer; 2011
Ensemble Berlin, blåskvintett -
puhallinkvintetti; 2010
Ensemble Nylandia; 2022
Ensemble Transparent; 2012
Finländska barockorkesteren -
Suomalainen barockiorkesteri; 2016, 2021
JPP, Järvelän Pikkupelimannit; 2006
Jubilate-kören - Jubilate-kuoro; 2001
Jyväskylä Sinfonia; 2021, 2023
Kammarorkester - Kamariorkesteri
Soli Deo Gloria; 2013
La Tempesta, kammarorkester -
kamariorkesteri; 2008
Mellersta Österbottens Kammarorkester -
Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri; 2015, 2018
Meta4, stråkkvartett - jousikvartetti; 2016
Nasevat Kurtut; 2012
Nya Helsingfors-kvartetten -
Uusi Helsinki -kvartetti; 2012, 2018
Opera Big Band; 2011
Philharmonic Wind Players Berlin,
blåskvintett - puhallinkvintetti; 2014, 2015
Rodin-Quartett; 2004, 2011
S:t Michels stadsorkester -
Mikkelin kaupunginorkesteri; 2022
Sibelius Piano Trio; 2015
Symfoniorkestern - Sinfoniaorkesteri Vivo; 2011
Tangueros Polares; 2008
Vox Artis, kammarorkester -
kamariorkesteri; 2005
Wegelius Kammarstråkar - Kamarijouset; 2017
Wellen-trio; 2007
Wendell Brunious and
His New Orleans Jazz Ensemble; 2010
Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti; 2021
Zingara-kvartetten - Zingara-kvartetti; 2007

Artister - Taiteilijat

Tommi Aalto, vla; 2004
Järvinen Aapo, fl; 2023
Petri Aarnio, vl; 2012, 2018, 2019
Tiina Aho-Erola, bar.vl; 2021
Tatu Ahola, viol; 2022
Tero Airas, vlc; 2007
Marjatta Airas, voc & dan; 2007

Dag-Ulrik Almqvist, org;
Taija Angervo, vl; 2012, 2018
Ilari Angervo, vla; 2012, 2018
Katri Antikainen, e-vlc; 2022
Petri Arvo, rec & bsn; 2022
Saida Bar-Lev, vl & vla; 1999, 2002
Birgit Beckherrn, S; 2008, 2013
Kati Bergman, pno; 2008
Marcel Bergman, vlc; 1999, 2002
Anna-Liisa Bezrodny, vl; 2018, 2022, 2023
Gergely Bogány, pno; 2003
Joanna Broman, cemb & pno; 2008
Wendell Brunious, crt; 2010
Petri Bäckström, T; 2011
Milana Chernyavska, pno; 2019
Niall Chorell, T; 2013
Ana Chumachenko, vl; 2003
Kajsa Dahlbäck, S; 2023
Sophie Dartigalongue, bsn; 2014, 2015
Félix Dervaux, hn; 2014, 2015
Dilbër, S; 1999
Gustav Djupsjöbacka, pno; 2000
Tomas Djupsjöbacka, vlc; 2016
Henri Dunderfeldt, cb; 2004, 2010, 2013
Pertti Eerola, pno & org; 2008
Egor Egorkin, fl; 2014, 2015
Fuchs Emil, bsn; 2023
Arvid Engegård, vl; 2001
Solveig Eriksson, pno; 2013
Johannes Erkes, vla; 2005
Ismo Eskelinen, gtr; 2005, 2007
Sunniva Fagerlund, rec; 2016
Bengt Forsberg, pno & org; 2016, 2017
Pauliina Fred, rec; 2016, 2021
Sonja Fräki, pno; 2011, 2017
Shaked Gil Agababa, cl; 2023
Roland Glassl, vla; 2022, 2023
Robert de Godzinsky, pno; 2010
Itamar Golan, pno; 1999
Ralf Gothóni, pno & dir; 2018
Mark Gothóni, vl; 1999, 2003, 2005
Pirmin Grehl, fl; 2010
Monica Groop, M; 2003
Folke Gräsbeck, pno; 2021, 2022
Roope Gröndahl, pno; 2018
Jan-Erik Gustafsson, vlc; 2003, 2005, 2017,
2018, 2022, 2023
Marion Göbel, bar.vlc; 2012
Hanna Haapamäki, rec; 2016
Varpu Haavisto, viol; 2000
Ida Haendel, vl; 1999
Ulla Hammarberg, vlc; 2008
Tuomas Hannikainen, dir; 2015
Christoph Hartmann, ob & corA; 2010, 2013,
2014
Yoshifumi Hata, T & pno; 2010

Ville Hautakangas, pno; 2004
 Esa Heikkilä, dir; 2011
 Ilkka Heinonen, jouh & vlne; 2019
 Ville Hiltula, bandoneón; 2008
 Matti Hirvikangas, vla; 2003
 Timo Holopainen, bar.vl; 2013
 Louna Hosia, bviol & jouh; 2019, 2021
 Emilia Hoving, dir; 2021
 Mia Huhta, S; 2016
 Jorma Hynninen, Bar; 2007
 Laura Hynninen, harp; 2009
 Tommi Hyytinen, hn; 2017
 Aapo Häkkinen, cemb; 2000
 Matias Häkkinen, cemb; 2019, 2022
 Matti Iiramo, trbn; 2010
 Petteri Iivonen, vl; 2015
 Merja Ikkela, acc; 2012
 Mikko Ikaheimo, lute; 2022
 Johanna Isokoski, S; 2022
 Stefan de Leval Jezierski, hn; 2010
 Kirsikka de Leval Jezierski, vla; 2010
 Helena Juntunen, S; 2009-2011, 2023
 Järvenpää Jussi, hn; 2023
 Hanna Juutilainen, fl; 2019
 Tapani Jämsen, perc; 2011
 Jukka Järvelä, banjo, gtr; 2010
 Ijas Kaapo, dir; 2023
 Norbert Kaiser, cl; 2022
 Kaisa Kallinen, vl & bar. vl; 2021
 Hanna Kangasniemi, rec; 2016
 Atte Kekkonen, voc; 2008-2010
 Laura Kemppainen, ob; 2017
 Kreetta-Maria Kentala, bar.vl, dir; 2012, 2013
 Atte Kilpeläinen, vla; 2015, 2016
 Teija Kivinen, bar.vl; 2013
 Teppo Koivisto, pno; 2002, 2004
 Markku Kolehmainen, hn; 2004
 Katja Kolehmainen, vlc & bar.vlc; 2004, 2008, 2009, 2011, 2012
 Timo Korhonen, gtr; 2009
 Katinka Korkeala, vl; 1999-2001, 2003-2019, 2023
 Sonja Korkeala, vl; 2002, 2004, 2006-2019, 2022-2023
 Sampo Korkeala, vlc; 2015
 Tom Krause, Bar; 2000
 Petri Kumela, gtr; 2017, 2019
 Teemu Kupiainen, vla; 2000, 2007
 Kristiina Kuusisto, bandoneón; 2006
 Pekka Kuusisto, vl; 2001
 Jaakko Kuusisto, vl; 2002
 Eveliina Kytömäki, pno & fp; 2009-2011
 Anna-Mari Kähärä, voc; 2001
 Joel Laakso, vlc; 2001, 2012
 Sennu Laine, vlc; 2000
 Tiina Laitinen, pno; 2006
 Juhani Lamminmäki, dir; 2013
 Ursula Langmayr, S; 2013
 Ishay Lantner, cl; 2014, 2015
 Sampo Lassila, cb; 2011
 Risto Lauriala, pno; 2002
 Tuomas Lehto, vlc; 2018
 Markku Lepistö, bandoneón & acc; 2011
 Ursulavon Lerber, pno; 2006
 Ingrid Lindblom, vl; 2004, 2007
 Tuuli Lindeberg, S; 2019
 Birger Lindström, cl; 2010
 Maija Linkola, vl; 2012
 Jussi Littunen, pno; 2013
 Malla Lounasheimo, cb; 2013
 Hanne Lund, bar.vl; 2012, 2013
 Markku Luolajan-Mikkola, viol; 2000
 Essi Luttinen, M; 2011-2013
 Oscar Lysy, vla; 2003
 Janne Maarala, pno; 2009
 Terhi Mali, bar.vl; 2012, 2013
 Ilpo Mansnerus, fl; 2007
 Anthony Marini, tviol; 2019, 2021
 Siegfried Mauser, pno; 2009
 Niamh McKenna, fl; 2018
 Diyang Mei, vla; 2019
 Janne Mertanen, pno; 2005
 Laura Mikkola, pno; 2001
 Jyrki Myllärinen, gtr; 2007
 Eeva Mäenluoma, cl; 2012
 Mari Mäntylä, decacorde; 2006
 Kinoshita Nahoko, ob; 2023
 Ellen Nisbeth, vla; 2017
 Irma Niskanen, vl; 2016
 Tomas Nuñez-Garcés, vlc; 2007
 Erica Nygård, fl; 2012, 2021
 Matti Närhinsalo, fl; 2017
 Arttu Ollikainen, pno; 2013
 Sakari Oramo, vl; 2000
 Anna Othman, dan; 2009
 Andreas Ottensamer, cl; 2010
 Ilkka Paananen, pno; 1999
 Tuula Paavola, A; 2013
 Ricardo Padilla, gtr; 2009
 Arja Paju, basso & voc; 2009
 Mari Palo, S; 2011
 Eero Palviainen, teorb; 2013, 2021
 Hedvig Paulig, S; 2021
 Fredrik Paulsson, vl; 2017
 Riku Pelo, Bar; 2011
 Samuli Peltonen, vlc; 2014-2016, 2019
 Heidi Peltoniemi, viol; 2023
 Minna Pensola, vl; 2016
 Tiina Penttinen, S; 2004
 Alfredo Perl, pno; 2022, 2023
 Petteri Pitko, cemb; 2012, 2013, 2016, 2021
 Liisa Pohjola, pno; 2000
 Juho Pohjonen, pno; 2015
 Niklas Pokki, pno; 2011
 Lauri Pulakka, bar.vlc; 2013
 Sara Puljula, cb; 2012
 Merja Pyrhönen, bar.vl; 2013
 Julius Pyrhönen, cb; 2008
 Laura Pyrrö, S; 2006
 Alma Pöysti, narr; 2021

Anna Rainio, bar.vl; 2023
 Ilmo Ranta, pno; 2002, 2003, 2004, 2013
 Heikki Rautasalo, dir; 2005
 Jukka Rautasalo, dviol & dir; 2019
 Martti Rautio, pno; 1999-2008, 2010
 Erkki Rautio, vlc; 2000, 2001, 2008
 Clara Reinikainen, voc; 2009
 Valeria Resjan, pno; 2007, 2014
 Christoph Richter, vlc; 2013
 Tuula Riissalo, bar.vla; 2021
 Cornelius Rinderle, bsn; 2010
 Anna Rinta-Rahko, cb & bviol; 2021, 2023
 Astrid Riska, dir; 2001
 Senja Rummukainen, vlc; 2019
 Kaisa Ruotsalainen,; 2022
 Johanna Rusanen-Kartano, S; 2018
 Esa Ruuttunen, Bar; 2013
 Jaakko Ryhänen, B; 2008
 Ilmari Räikkönen, pno; 2007
 Thomas Rönnholm, perc; 2010
 Petteri Salomaa, B; 2002
 Pekka Sarmanto, cb; 2010
 Antti Sarpila, dir & sax; 2011
 Arto Satukangas, pno; 1999
 Oonasofia Saukkonen, dan; 2009
 Hariolf Schlichtig, vla; 2013, 2014, 2016, 2019
 Wolfram Schmitt-Leonardy, pno; 2009
 Päivi Severeide, harp; 2012, 2013, 2018, 2021
 Naoko Shibayama-Aarnio, pno; 2012
 Martina Simola, trpt; 2012
 Mihail Slobodjanjuk, vla; 2002
 Ulla Soinne, vla; 2002, 2006, 2008, 2009
 Christoffer Sundqvist, cl; 2017
 Gabriel Suovanen, Bar; 2017
 Jan Söderblom, vl, dir; 2004, 2022
 Ulla Tapaninen, voc; 2012
 Izumi Tateno, pno; 2000, 2006
 Janne Tateno, vl; 2008, 201
 Torleif Thedéen, vlc; 2003, 2005
 Kirsi Thum, S; 2005
 Torsten Tiebout, vla & bar.vla; 2012, 2013
 Antti Tikkanen, vl; 2016
 Risto Toppola, perc; 2009
 Ingolf Turban, vl; 2014, 2015
 Barbara Turban, vla; 2014
 Anna Kreeta Turunen, vla; 2001
 Jari Tyni, pno; 2005
 Gerhard Urban, vl; 2004, 2011
 Miika Uuksulainen, vlc; 2021
 Sini Vahervuo, rec; 2022
 Jari Valo, vl; 2002
 Timo-Veikko Valve, vlc; 2002
 Hannu Vasara, bar.vl; 2011, 2012, 2021
 Camilla Vilkmán, vla; 2021
 Siiri Virkkala, bar.vl; 2012, 2013
 Otto Virtanen, bsn; 2004, 2007
 Jori Vuorinen, pno; 2010
 Elina Vähälä, vl; 2005
 Ville Väättäin, cb; 2014
 Martin Wandel, vla; 2004, 2011

Clemens Weigel, vlc; 2004, 2011
 Sofia Wilkman, pno; 2007
 Ulrich Wolff, cb; 2011
 Ann-Louise Wägar, bsn; 2017
 Tuomas Ylinen, vlc; 2006, 2007, 2010
 Tuulia Ylönen, cl; 1999, 2001, 2004, 2005, 2007, 2008, 2016
 Marko Ylönen, vlc; 1999, 2001, 2004, 2008, 2009
 Wen Xiao Zheng, vla; 2009, 2010, 2018
 Annemarie Åström, vl; 2017

Förkortningar - Lyhenteet

A = alt - altto
 acc = dragospel - harmonikka
 B = bas - basso
 Bar = baryton - baritoni
 bar. = barock - barokki
 bsn = fagott - fagotti
 cb = kontrabas - kontrabasso
 cemb = cembalo
 cl = klarinett - klarinetti
 crt = kornett - kornetti
 dan = dans - tanssi
 fl = flöjt - huilu
 fp = fortepiano
 gtr = gitar - kitara
 harp = harpa - harppu
 jouh. = stråkharpa - jouhikko
 hn = valthorn - käyrätorvi
 lute = luta - luuttu
 M = mezzosopran - mezzo-sopraano
 narr. = berättare - kertoja
 ob = oboe
 org = orgel - urut
 perc = slagverk - lyömäsoittimet
 pno = piano
 rec = blockflöjt - nokkahuilu
 S = sopran - sopraano
 teorb = teorbi
 T = tenor - tenori
 vl = violin - viulu
 vla = altviolin - alttoviulu
 vlc = cello - sello
 viol = viola da gamba
 dviol = diskantgamba - diskanttigamba
 tviol = tenorgamba - tenorigamba
 bviol = basgamba - bassogamba
 vlne = violone
 voc = sång - laulu

URUPPFÖRANDEN UNDER KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL KANTAESITYKSET KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLILLA

Mark Gothóni: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2

11.7.1999 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni, Katinka Korkeala (violin - viulu), Saida Bar-Lev (altviolin - alttoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

Pehr Henrik Nordgren: Stråkkvintett - Jousikvintetto op. 110

4.7.2000 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sakari Oramo, Katinka Korkeala (violin - viulu), Teemu Kupiainen (altviolin - alttoviulu),

Erkki Rautio, Sennu Laine (cello - sello)

Einojuhani Rautavaara: Cellosonat nr 1 - Sellosonaatti nro 1

10.7.2001 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Erkki Rautio (cello - sello), Martti Rautio (piano)

Jaakko Kuusisto: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2 "Dancez" op. 9

12.7.2002 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Jari Valo, Sonja Korkeala (violin - viulu), Mihail Slobodjanjuk (altviolin - alttoviulu), Timo-Veikko Valve (cello - sello)

Mark Gothóni: Stråktrio - Jousitrio

11.7.2003 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ana Chumachenko (violin - viulu), Oscar Lysy (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: SumuS

30.6.2004 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Nina Källberg, (flöjt - huilu), Harri Wallenius (klarinett - klarinetti), Jari Hongisto (trombon - pasuuna),

Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Ingrid Lindblom (violin - viulu), Jouni Rissanen (altviolin - alttoviulu)

Paavo Korpijaakko: Pianokvintett - Pianokvintetto

3.7.2004 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Martti Rautio (piano), Katinka Korkeala, Jan Söderblom (violin - viulu), Tommi Aalto (altviolin - alttoviulu),

Marko Ylönen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: Stride för harpa

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu)

Markku Klami: Glow

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Henna Jämsä (klarinett - klarinetti), Jukka Rajala (trumpet - trumpetti), Tanja Nisonen (valthorn - käyrätorvi),

Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu), Pasi Helin, Hanna Kosonen (piano)

Mark Gothóni: Klarinettkvartett - Klarinettkvartetto

3.7.2005 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Tuulia Ylönen (klarinett - klarinetti), Mark Gothóni (violin - viulu),

Johannes Erkes (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Maria Kallionpää: Pour la ultima...

27.6.2006 Villa Lande

Izumi Tateno (piano)

Paavo Korpijaakko: Water: elements

2.7.2006 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Izumi Tateno (piano)

Einojuhani Rautavaara: Summer Thoughts

11.7.2008 Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

Katinka Korkeala (viulu), Martti Rautio (piano)

Kalevi Aho: Stråkkvintett - Jousikvintetto "Hommage á Schubert"

7.7.2009 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Katinka Korkeala, Sonja Korkeala (violin - viulu), Ulla Soinne (altviolin - alttoviulu), Marko Ylönen, Katja Kolehmainen (cello - sello)

Jouni Kaipainen: Inno, för altviolin och piano - alttoviululle ja pianolle

6.7.2010 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Wen Xiao Zheng (altviolin - alttoviulu), Martti Rautio (piano)

Jouni Kaipainen: Var det Edith? för sopran, stråkkvintett och piano - sopraanolle, jousikvintetille ja pianolle, op. 95

17.7.2011 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Helena Juntunen (sopran - sopraano), Rodin-Quartett: Sonja Korkeala, Gerhard Urban (violin - viulu), Martin Wandel, (altviolin - alttoviulu), Clemens Weigel (cello - sello), Ulrich Wolff (kontrabas - kontrabasso), Eveliina Kytömäki (piano)

Juho Miettinen: Kolme askelta, för mezzosopran, flöjt, altviolin och harpa - mezzosopraanolle, huilulle, alttoviululle ja harpulle

10.7.2012 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano),

Ensemble Transparent: Erica Nygård (flöjt - huilu), Törsten Tiebout (altviolin - alttoviulu), Päivi Severeide (harpa - harppu)

Jyrki Linjama: Das fließende Licht der Gottheit, för mezzosopran och piano - mezzosopraanolle ja pianolle

9.7.2013 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano), Ilmo Ranta (piano)

Aulis Sallinen: Stråkkvartett nr 6 - Jousikvartetto nro 6

8.7.2014 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Hariolf Schlichtig (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Lotta Wennäkoski: Päärme (Fållen), för pianotrio - pianotriolle

7.7.2015 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sibelius Piano Trio: Juho Pohjonen (piano), Petteri Iivonen (violin - viulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Kimmo Hakola: Stråkkvartett nr 4 - Jousikvartetto nro 4

12.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Meta4: Antti Tikkanen, Minna Pensola (violin - viulu),

Atte Kilpeläinen (altviolin - alttoviulu), Tomas Djupsjöbacka (cello - sello)

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III för cembalo - cembalolle

15.7.2016 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Petteri Pitko, cembalo

Sebastian Fagerlund: Windways

17.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Bravade: Pauliina Fred, Sunniva Fagerlund, Hanna Haapamäki, Hanna Kangasniemi (Blockflöjt - Nokkahuilu)

Kimmo Hakola: Blåskvintett nr 1 - Puhallinkvintetto nro 1 op. 96 "Compressions"

13.7.2017 Salon taidemuseo Veturitali

Arktinen Hysteria: Matti Närhinsalo (flöjt - huilu), Laura Kemppainen (oboe), Christoffer Sundqvist (klarinet - klarinetti), Tommi Hyytinen (valthorn - käyrätorvi), Ann-Louise Wägar (fagott - fagotti)

Osmo Tapio Räihälä: Kalliokirskuja (brokseglaren)

Veli-Matti Puumala: Taivaanvuohi – Hämähäkki (enkelbeckasinen – spindeln)

Ichiro Hirano: Heikegani (Heikeopsis japonica)

14.7.2017 Tykö kyrka - Teijon kirkko

Petri Kumela (gitarr - kitara)

Aulis Sallinen: Ätta miniatyryr för piano - Kahdeksan miniatyyriä pianolle op. 110

10.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (piano)

**Aulis Sallinen: Kammarmusik IX - Kamarimusiikki IX op. 112 "Nocturne" (Eino Leino 1903),
för sångare och stråkorkester - laulusolistille ja jousiorkesterille**

15.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (dirigent - kapellimestari), Johanna Rusanen (sopran - sopraano),

Mellersta Österbottens Kammarorkester - Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2, Allerheiligentag III

10.7.2019 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Diyang Mei (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Olli Kortekangas: Due per due, för två violiner - kahdelle viululle

11.7.2019 Salen taidemuseo Veturitalli

Sonja Korkeala & Katinka Korkeala (violin - viulu)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 3 - Jousikvartetto nro 3

12.7.2021 Sandö gård - Sandön kartano

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkmán (altviolin - alttoviulu), Miika Uusulainen (cello - sello)

Arttu Takalo: That Night On A Balcony

13.7.2021 Westers

Erica Nygård (flöjt - huilu)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 1- Jousikvartetto nro 1

14.7.2021 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkmán (altviolin - alttoviulu), Miika Uusulainen (cello - sello)

Niels Burgmann: Fantasie

15.7.2021 Söderlångvik gård - Söderlångviken kartano

Erika Nygård (flöjt - huilu)

Ralf Gothóni, Johanna Rusanen & Aulis Sallinen 2018

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL - KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLAT 2023

Styrelsen - Hallitus

Nina Källberg, ordförande - puheenjohtaja
Päivi Hannonen, viceordförande - varapj.
Leena-Marketta Holsman
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Hanna-Maarit Kohtamäki
Eeva Lindroth

Suppleanter - Varajäsenet

Teijo Pitkäranta
Kaisa Pyrrö
Pirkko-Liisa Topelius

Administration - Hallinto

Katinka Korkeala & Sonja Korkeala,
konstnärliga ledare - taiteelliset johtajat
Jukka Mäkelä,
verksamhetsledare - toiminnanjohtaja
Erica Giacometto, producent - tuottaja

Frivilliga arbetsgruppen Vapaaehtoisten työryhmä

Rabbe Bergström
Anders Ginlund
Päivi Hannonen
Eva Holmberg
Trygve Isaksson
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Merja Keijonen
Hanna-Maarit Kohtamäki
Nina Källberg
Marja Launis
Eeva Lindroth
Lars-Olof Lindroth
Stig Lundström
Svenne Lundström
Eeva Moilanen
Vuokko Nuorteva
Mats Nurmio
Rolf Nybom
Merja Pankinaho
Teijo Pitkäranta
Tiina Pitkäranta
Milla Rauma
Sirkku Päivärinta
Kaisa Pyrrö
Riitta Saarikko
Micke Sandholm
Rabbe Sjöberg
Nina Sjögren
Margó Storm
Mia Sundblad
Anders Sundroos
Marianne Sundroos

Mona Söderblom
Leila Wirtanen
Anita Österberg

Festivalmedarbetare - Festivaalityöntekijät

Susanna Andersson Nea Huovinen
Erica Giacometto Aino Parikka

Ljudteknik - Ääniteknikka

Robert de Godzinsky

Videoteknik - Videotekniikka

Christian de Godzinsky

Pianostämmare - Pianonvirittäjä

Kalle Heurlin

Fotografering - Valokuvaus

Patrick Bagge

PROGRAMBOK OCH -BROSCHYR OHJELMAKIRJA JA -ESITE

Presentation - Esittely

Mats Lillhannus

Historik - Historiikki

Tuulikki Närhinsalo

Översättningar - Käännökset

Nina Källberg Jukka Mäkelä
Mats Lillhannus Erica Giacometto

Redaktion - Toimitus

Jukka Mäkelä
Erica Giacometto

Pärbild - Kansikuva

Patrick Bagge

Tryckeri - Paino

Painotalo Painola, Kaarina 2023

Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig
rätten till programändringar.

Kemiönsaaren Musiikkijuhlat pidättää
oikeuden ohjelman muutoksiin.

BILJETT FÖRSÄLJNING - LIPUNMYynti

LIPPUPISTE

Biljetter via Internet, försäljningsställen och tilläggsinfo: www.lippu.fi
Liput Internetistä, lipunmyyntipisteet ja lisätietoja: www.lippu.fi
0600 900 900 (2 € /påbörjad min. + lna/msa - 2 €/alk.min + mpm/pvm)
Lippupistes serviceavgift 2,60-4,10 €/biljett
beroende på biljettkategori.
Lippupisteen palvelumaksu 2,60-4,10 €/lippu
riippuen lipun hintakategoriasta.

lippu.fi★

MUSIKFESTSPELEN - MUSIIKKIJUHLAT

Biljetter per e-post - Liput sähköpostitse: tickets@kimf.fi

Beställningsblankett - Tilauslomake:
kimitomusicfestival.fi/tickets-2023

Biljetter vid entrén en timme före konserten - Lipunmyynti ovelta tuntia ennen konserttia

BILJETTINFO - LIPPUINFO

Prisgrupper:

Grundbiljett

Studerande, arbetslösa, beväringar

Under 18 år gratis vid dörren

Prisgrupper gäller ej konserter nr 1, 2, 11 och 12.

Mera information om biljetter hittar du på våra webbsidor.

Medlemsrabatt: -5 € rabatt på grundbiljettpriset på följande konserter: 3, 5, 6, 7, 8 och 13.

Konsert nr 8 med S-Förmånskort 25 €.

Som betalningsmedel fungerar förutom kontanter även bank- och kreditkort
samt Smartum kultursedlar och Tyky-Kuntoseteli+.

Grupper och seriebiljetter handhas av Musikfestspelen.

Reserveringsuppgifter för lunch- och buffékonsert anges skilt på programsidorna.

Lippuryhmät:

Peruslippu

Opiskelija, työtön, varusmies

Alle 18-vuotiaat ilmaiseksi ovelta

Lippuryhmät eivät koske konsertteja nro 1, 2, 11 ja 12.

Lisätietoja lipuista löydät verkkosivuiltamme.

Jäsenalennus: -5 € alennusta peruslipun hinnasta seuraavissa konserteissa:

nro 3, 5, 6, 7, 8 ja 13.

Konsertti nro 8 S-Etukortilla 25 €.

Maksuvälineenä konserttipaikalla käyvät käteisen lisäksi pankki- ja luottokortit
sekä kulttuuriseteli Smartum ja Tyky-Kuntoseteli+.

Ryhmät ja sarjaliput Musiikkijuhlien kautta. Ruokailukonserttien
varaustiedot löytyvät ohjelmisivuilta kunkin konsertin kohdalta.

Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat
Arkadiavägen - Arkadian tie 5, 25700 Kimito - Kemiö,
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimitoon.fi

*Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig rätten till programändringar
Kemiönsaaren Musiikkijuhlat pidättää oikeuden ohjelman muutoksiin*

BILDFÖRTECKNING - KUVALUETTELO

- s. 5 Katinka ja Sonja Korkeala: Milana Chernyavska
- s. 7 Wolfgang Amadeus Mozart: Wikimedia Commons
- s. 8 Reinhold Glière: Wikimedia Commons
- s. 10 Sergej Rachmaninov - Sergei Rahmaninov: Wikimedia Commons
- s. 13 Cosima, Siegfried, Richard Wagner: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 13 Richard Wagner: Franz Hanfstaengl, Wikimedia Commons
- s. 14 Mathilde Wesendonck: Karl Ferdinand Sohn, 1850. Wikimedia Commons
- s. 14 Wolfgang Amadeus Mozart: Barbara Krafft, 1819. Wikimedia Commons
- s. 15 Jyväskylän Sinfonia: Tuukka Järventausta, JKL Sinfonia
- s. 17 Karuna kyrka - Karunan kirkko: Patrick Bagge, KIMF
- s. 18 Johan Halvorsen: Wikimedia Commons
- s. 19 Maurice Ravel: Wikimedia Commons
- s. 19 Ursula Mamlok: Simon Pauly, Dwight & Ursula Mamlokstiftung
- s. 20 Johannes Brahms: Wikimedia Commons
- s. 22 Reinhold Glière: Wikimedia Commons
- s. 22 Georges Auric: 1940, Wikimedia Commons
- s. 23 Riccardo Joshua Moretti: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 24 Antonín Dvořák: 1882, Wikimedia Commons
- s. 26 Salon taidemuseo Veturitali: Patrick Bagge, KIMF
- s. 27 Edouard Lalo: Pierre Petit, c. 1865. Bibliothèque nationale de France
- s. 28 György Ligeti: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 29 Sergej Rachmaninov - Sergei Rahmaninov: Wikimedia Commons
- s. 29 Anatoli Brandukov & Pyotr Tchaikovsky: Wikimedia Commons
- s. 32 Wolfgang Amadeus Mozart: Barbara Krafft, 1819. Wikimedia Commons
- s. 32 Gottfried van Swieten: Joseph Georg Mansfeld c. 1790. Wikimedia Commons
- s. 33 Joseph Haydn: Thomas Hardy, 1792. Wikimedia Commons
- s. 34 Ludwig van Beethoven: Joseph Willibrord Mähler 1804–05. Wikimedia Commons
- s. 35 Tobias Hume: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 36 Marin Marais: André Bouys, 1704. Wikimedia Commons
- s. 36 François Couperin: Wikimedia Commons
- s. 37 Carl Friedrich Abel: Thomas Gainsborough, 1777. Wikimedia Commons
- s. 38 Orlando Gibbons: Wikimedia Commons
- s. 38 Fackeltåg - Soihtukulkue: Patrick Bagge, KIMF
- s. 41 Henry Purcell: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 41 William Byrd: Gerard Vandergucht. Wikimedia Commons
- s. 42 John Dowland: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 42 Orlando Gibbons: Wikimedia Commons
- s. 44 György Ligeti: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 45 Dmitrij Sjostakovitj - Dmitri Šostakovič: Roger & Renate Rössing, Deutsche Fotothek.

- s. 47 Sonja Korkeala: Mira Alexandra Schnoor
- s. 47 Katinka Korkeala: Jaakko Paarvala
- s. 48 Kaapo Ijas: Antti Kokkola
- s. 49 Helena Juntunen: Reijo Koirikivi / Studio+P.S.V.
- s. 50 Alfredo Perl: Marco Borggreve
- s. 51 Jan-Erik Gustafsson: Kaupo Kikkas
- s. 52 Roland Glassl: wildundleise.de
- s. 53 Anna-Liisa Bezrodny: Kaupo Kikkas
- s. 54 Kaisa Dahlbäck: Jouni Harala
- s. 55 Anna Rainio: Heikki Luoto
- s. 55 Heidi Peltoniemi: Heikki Tuuli
- s. 55 Anna Rinta-Rahko: Marco Borggreve

- s. 56 Aapo Järvinen: Jyväskylä Sinfonia
- s. 56 Nahoko Kinoshita: Jyväskylä Sinfonia
- s. 57 Gil Agababa Shaked: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 58 Jussi Järvenpää: Nelli Hartikainen
- s. 58 Emil Fuchs: Jyväskylä Sinfonia
- s. 59 Jyväskylä Sinfonia: Tuukka Järventausta
- s. 60 Jukka Mäkelä: Patrick Bagge, KIMF

- s. 61 Martti Rautio & Katinka Korkeala: Monica Sandberg, ÅU
- s. 62 Katinka Korkeala, Ida Haendel, Martti Rautio: Annonsbladet
- s. 63 Frivilliga i kaffeserveringen - Vapaaehtoisia kahvitarjoilussa: Patrick Bagge, KIMF
- s. 64 Tuulikki Järf, Eero Linjama, Ralf Ginman: Monica Sandberg, ÅU
- s. 65 Monica Groop: Marko Mattila, Salon Seudun Sanomat
- s. 66 Sonja Korkeala, Katinka Korkeala, Pentti Arajärvi: Mats Liljeroos, KIMF
- s. 67 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko: Patrick Bagge, KIMF
- s. 68 Izumi Tatenö: Arkivbild - Arkistokuva
- s. 68 Markku Kolehmainen, Otto Virtanen, Tuulia Ylönen: Laura Luostarinen
- s. 70 Stråkkvintett - Jousikvintetti: Mats Liljeroos, KIMF
- s. 71 Robert de Godzinsky: Patrick Bagge, KIMF
- s. 72 Eveliina Kytömäki, Essi Luttinen, Petri Bäckström: Hanna Karlson
- s. 69 Atte Kekkonen: Mira Alexandra Schnoor
- s. 74 BarockOstrobothnia: Patrick Bagge, KIMF
- s. 75 Ilmo ranta & Essi Luttinen: Patrick Bagge, KIMF
- s. 76 Programbroschyrerna - Ohjelmaesitteet: Katinka Korkeala
- s. 77 Hariolf Schlichtig, Sonja Korkeala, Aulis Sallinen, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen: Patrick Bagge, KIMF
- s. 78 Philharmonic Wind Players Berlin: Patrick Bagge, KIMF
- s. 79 Meta4: Patrick Bagge, KIMF
- s. 80 Osmo Tapio Räihälä & Petri Kumela: Patrick Bagge, KIMF
- s. 81 Arktinen Hysteria & Kimmo Hakola: Patrick Bagge, KIMF
- s. 82 Ralf Gothóni & Aulis Sallinen: Patrick Bagge, KIMF
- s. 83 Johanna Rusanen, Ralf Gothóni, MÖK - KPKO: Patrick Bagge, KIMF
- s. 83 Diyang Mai, Sonja Korkeala, Jyrki Linjama, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen
- s. 84 Katinka Korkeala, Olli Kortekangas, Sonja Korkeala: Patrick Bagge, KIMF
- s. 85 Alma Pöysti, Folke Gräsbeck, Hedvig Paulig: Patrick Bagge, KIMF
- s. 85 Emilia Hoving & Jyväskylä Sinfonia
- s. 86 Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri: Patrick Bagge, KIMF
- s. 86 Anna-Liisa Bezrodny, Jan Söderblom, MKO: Patrick Bagge, KIMF
- s. 87 Sonja Korkeala, Alfredo Perl, Roland Glassl, Jan-Erik Gustafsson: Patrick Bagge, KIMF
- s. 93 Ralf Gothóni, Johanna Rusanen & Aulis Sallinen: Patrick Bagge, KIMF

KIMF = Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat

KONSERTSTÄLLEN - KONSERTTIPAIKAT

1. Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Finnuddsvägen - Suomenkulmantie 13
25700 KIMITO - KEMIÖ

2. Karuna kyrka - Karunan kirkko

Karunan kirkkotie 66
21590 KARUNA

3. Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

4. Sami Tallberg x Söderlångvik

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

5. Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Kolabackavägen - Kolapakantie 1
25900 DALSBROK - TAALINTEHDAS

6. Sandö gård - Sandön kartano

Sandövägen - Santasaarentie 405
25730 MJÖSUND

7. Salon taidemuseo Veturitalli

Mariankatu 14
24240 SALO

8. & 9. Västankjärds nya och gamla kyrka

Västankjärdin uusi ja vanha kirkko
Kyrksvängen - Kirkkokaari
25830 VÄSTANKJÄRD

10. Labbnäs semesterhem - lomakoti

Labbnäsvägen - Labbnäsintie 66
25870 DRAGSFJÄRD

Tilläggsinformation om konsertställena

Lisätietoja konserttipaikoista: www.kimitomusicfestival.fi

1. Kimito kyrka
Kemiön kirkko

2. Karuna kyrka
Karunan kirkko

3. Söderlångvik gård
Söderlångvikin kartano

4. Sami Tallberg x Söderlångvik

5. Dalsbruks torg
Taalintehtaan tori

6. Sandö gård
Sandön kartano

7. Salon taidemuseo Veturitalli

8. Västernärjäs nya kyrka
Västernärjäs uusi kirkko

9. Västernärjäs gamla kyrka
Västernärjäs vanha kirkko

10. Labnäs semesterhem - lomakoti

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS PARTNERS OCH UNDERSTÖDJARE 2023 KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLIEN YHTEISTYÖKUMPPANIT JA TUKIJAT 2023

Centret för konstfrämjande - Taiteen edistämiskeskus
Suomen Kulttuurirahasto
Föreningen Konstsamfundet
Svenska Kulturfonden
Waldemar von Frenckells stiftelse
Stiftelsen Emilie och Rudolf Gesellius fond
William Thuring's Stiftelse
MES

Kimitoöns kommun - Kemiönsaaren kunta
Musikinstitutet Arkipelag - Musiikkiopisto Arkipelag
Kimitoöns församling - Kemiönsaaren seurakunta
Pemar församling - Paimion seurakunta
Sagu kommun - Sauvon kunta

Angelniemen Piano & Flygel Ateljee
Apoteket i Kimito - Kemiön Apteekki
Baltic Jazz
J. ja M. Launokorpi
K-Supermarket Kompass, Kimito - Kemiö
Kankaanrannan Puutarha
Karunan kyläyhdistys
Kimito Telefon - Kemiön Puhelin
Kimitoöns Musikgille -
Kemiönsaaren Musiikkikilta
Kimitoöns Saldare
Kulturhus Björkboda
Labbnäs Semesterhem - Lomakoti
Lindan Group / Annonsbladet
LokalTapiola - LähiTapiola
Musikfestspelen Korsholm -
Korsholman Musiikkijuhlat
Norpas

OP Raseborg - Raasepori
Pappersboden - Paperipuoti
Rantolan Puoti
Rondo Classic
Salon oppaat, Kimitoön - Kemiönsaari
Salon Seudun Sanomat
Sami Tallberg x Söderlångvik
Sandö gård - Sandön kartano
Seaside LKV
Someron Säästöpankki
Strandhotellet
Suur-Seudun Osuuskauppa
Söderlångviks museum - Söderlångvikin museo
Tiarella Blomstertjänst - Kukkapaalvelu
Tiileri

**KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL RIKTAR ETT VARMT TACK TILL ALLA BIDRAGSGIVARE!
KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLAT KIITTÄÄ LÄMPIMÄSTI TUESTA!**

KONSTSAMFUNDET

Svenska
kulturfonden

Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Kimitoön
Kemiönsaari

KEMIÖNSAAREN⁺
SEURAKUNTA

Finland Festivals

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtaja: Jukka Mäkelä
Arkadiavägen 5 - Arkadientie 5
25700 KIMITO - KEMIÖ
+ 358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimf.fi
www.kimitomusicfestival.fi